

Arrest

nr. 263 777 van 17 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
Beide handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke
vertegenwoordiger van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn en beide handelen in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van hun minderjarig kind X, op 29 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat M. EL KHOURY *loco* advocaat J. HARDY en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 20 november 2019 België binnen met een paspoort en verzoekt op 26 november 2019 om internationale bescherming. Verzoeker, die eveneens verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 15 december 2019 België binnen met een identiteitskaart en verzoekt op 19 december 2019 om internationale bescherming. Op 30 juni 2021 beslist de commissaris-generaal

voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Venezolaanse nationaliteit te bezitten en gewoond te hebben in de stad Guanare (staat) Portuguesa. Al sinds u achttien bent voelde u een afkeer tegen het regime en het regeringsbeleid. Sinds 2011 bent u lid van Primero Justicia. U nam deel aan marsen en deed dit voor het eerst in 2012. U verkondigde het ook verder als er marsen plaatsvonden, via twitter- en instagramprofiel. Dit deed u tot het moment van uw vertrek uit Venezuela. U hielp ook bij de presidentiële verkiezingen van 2012, de gouverneursverkiezingen van 2012 en bij de verkiezingen in 2013. Ook nam u deel aan partijvergaderingen van Primero Justicia. U werkte mee, organiseerde mee de vergaderingen door plaatsen te zoeken om te vergaderen en drank te voorzien en kaartte problemen aan. Onder leiding van de partij zette u zich sinds 2015 in om van deur tot deur te gaan om mensen wakker te schudden en de politieke situatie te bespreken. Jullie spoorden mensen aan om te gaan stemmen en het land te verdedigen. In het eerste trimester van 2018 stopte u ermee omdat u gedemotiveerd raakte. Ook uw deelname aan partijvergaderingen minderde in frequentie. Waar u begin 2018 nog naar drie van de vier vergaderingen ging, ging u op het einde van het jaar nog amper. Aan marsen bleef u wel deelnemen tot u hier in februari 2019 noodgedwongen mee moest stoppen omwille van uw ziekte. In februari 2019 kreeg u immers de diagnose dat u baarmoederhalskanker had. U ging wel nog naar samenkomsten.

Uw echtgenoot H. S. L. D. (...) was eerst aanhanger van Voluntad Popular, maar onder uw invloed stapte hij in 2015 over naar Primero Justicia. Hij had dezelfde activiteiten als u: deelnemen aan marsen, protesten en samenscholingen.

U gaf les op een chavistische universiteit Universidad Nacional Experimental de los Llanos Occidentales Ezequiel Zamora (UNELLEZ). Als er protestacties plaatsvonden op de universiteit ging u wel kijken, maar nam u zelf niet deel. Onrechtstreeks droeg u er wel toe bij gezien deze protestacties bij de vergaderingen van Primero Justicia, waar ook verschillende studenten deel van uitmaakten, besproken werden. U bemiddelde soms als chavistische docenten jongeren die zich verzetten niet lieten slagen. U werd hierop uitgemaakt voor opposant. Op de universiteit was het geweten onder uw collega's en oversten dat u gekant was tegen het regime. Een WhatsAppgroep van de professoren werd ook gebruikt voor propaganda. Toen u in een WhatsAppgroep van universiteitsprofessoren op een keer reageerde op een bericht van iemand die aangekaart had dat een chavist promotie had gekregen onder invloed van vriendjespolitiek door te stellen dat het allemaal te maken heeft met politieke waarden en dat intellectuele vaardigheden niet uitmaken, kreeg u kleinerende en beledigende berichten. Dergelijke situaties deden zich vaak voor. Uiteindelijk stapte u uit die WhatsAppgroep in 2017 of 2018. U kon geen promotie maken en men wilde u contract niet uitbreiden.

Bij een mars van 23 januari 2018 werd uw echtgenoot achtervolgd. U was op dat moment samen met uw zoon H. G. E. (...) in het huis van uw ouders. Hij kwam naar u toe. De achtervolgers bleven rond het huis rijden met pistolen.

In maart of april 2018 maakten u, uw echtgenoot, uw broer G. G. D. N. (...) en uw nicht pamfletten in het huis van uw schoonouders, waar u, uw echtgenoot en uw zoon toen ook woonden. Een werkploeg was aan het werk in dat huis om de vloer te schuren. Ze vertrokken om 5 uur 's ochtends en verlieten het huis door een poort die met een afstandsbediening werd bediend. Uw man was op dat moment niet thuis. Op het moment dat de mannen het huis verlieten, drongen drie gemaskerde mannen binnen. U was met uw kind in de slaapkamer toen u plots stemmen hoorde die u niet kende. U ging naar buiten en een van de indringers richtte zijn pistool op u en vroeg u waar uw man was. U zei dat hij er niet was, waarop de indringer u sloeg. Ze vroegen u naar de affiches. U gaf die aan hen want wilde niet dood omwille van enkele affiches. U hoorde hoe ze overlegden dat ze naast de affiches ook nog wat geld zouden zoeken. Toen de overvallers vertrokken waren vond u uw schoonouders, die geslagen waren en vastgebonden waren. U verwittigde uw echtgenoot. Na deze gebeurtenis bleven jullie op hetzelfde adres wonen en namen jullie geen bijkomende veiligheidsmaatregelen. Het huis had immers al een alarm.

Uw echtgenoot werd ontslagen van zijn job bij het centrum voor integrale diagnose omdat hij opposant was. Hij weigerde immers deel te nemen aan chavistische marsen. Hierna verliet uw echtgenoot in juli 2018 Venezuela en vestigde hij zich in Chili. Nadat uw echtgenoot naar Chili ging, verhuisden u en uw zoon naar het huis van uw ouders, dat vijf straathoeken verder gelegen is dan het huis van uw schoonouders. Het oorspronkelijke plan was dat u zes maanden later ook naar Chili zou gaan, maar uiteindelijk deed u dit niet omdat u een werkcontract had op de universiteit dat u niet zomaar kon verbreken en omdat er intussen in Chili een visum gevraagd werd.

Op 23 januari 2019 deed u mee aan een mars. U deed twee uur over de terugweg in plaats van tien minuten omdat u om de haverklap werd lastig gevallen door mannen op motorfietsen. In de buurt van uw huis werd een jongen die in uw buurt was in zijn been geschoten. Toen u uiteindelijk in uw ouderlijk huis aankwam, bleven de colectivos die u viseerden rondom uw huis cirkelen met motorfietsen. Ze hadden pistolen bij.

In februari 2019 kreeg u de diagnose dat u baarmoederhalskanker had. Door u ziekte kon u niet meer deelnemen aan marsen, maar u ging wel nog naar samenscholingen. Op 5 juli 2019 was u opnieuw aanwezig op een samenschooling. U droeg uw geel T-shirt van de partij en gaf water aan mensen en heette ze welkom in de buurt van de partijzetel. Toen u vertrok met uw vriendin G. T. (...), hoorden jullie motorfietsen. Uw vriendin vluchtte weg. U werd op de vloer geworpen, geslagen en uitgemaakt voor verrader, hoer en staatloze. Uw belagers zeiden dat ze wisten waar uw kind naar school ging, waar uw man was, waar uw broer was en waar uw ouders waren. Ze zeiden dat u uit de partij moest stappen en moest stoppen met de politiek of dat ze u zouden vermoorden. Iemand die in de buurt van de partijzetel woonde bracht u naar het ziekenhuis met de wagen. Hoewel u in eerste instantie geen klacht wilde indienen, liet u zich in het ziekenhuis overhalen om dit toch te doen. U diende een klacht in. U stopte naar marsen te gaan en hield uw zoon voor een maand thuis.

Op 25 of 26 juli 2019 ging u naar het afstudeerfeest van uw vrienden die afstudeerden als kok. Toen de elektriciteit voor de zoveelste keer uitviel toen u die avond in de toiletten was, vroeg u zich luidop af hoe lang jullie het nog zouden verdragen van deze regering. Door deze uitlating kreeg u het aan de stok met L. V. (...), de moeder van een van de afgestudeerden die een fervent chaviste is. Ze vroeg u waarom u nog in het land bleef en waarom u niet wegging. Ze viel u aan, trok aan uw haar, smeed u op de grond en schopte en sloeg u. U verdedigde zich en sloeg terug. Uiteindelijk wist u te ontkomen. In augustus en september 2019 ondernam L. V. (...) nog drie pogingen om u aan te rijden. De derde keer deed ze een gebaar alsof ze een pistool op u richtte en schoot.

Op 19 november 2019 verliet u Venezuela en reisde u legaal met uw eigen paspoort naar België, waar u op 26 november 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw echtgenoot en broer D. (...) reisden naar België vanuit Chili en dienden in België een verzoek om internationale bescherming in, respectievelijk op 19 december 2019 en op 12 december 2019.

In januari 2021 waren uw vriendinnen iets aan het drinken. L. V. (...) passeerde in haar bestelwagen en ze vroeg aan hen waar hun vriendinnetje was, doelend op u. U vernam dit via WhatsAppberichten die u van uw vriendinnen kreeg. In februari 2021 werd A. R. (...), het hoofd van Primero Justicia in uw regio enkele uren aangehouden. Uit zijn aanhouding leidt u af dat als ze hem als boegbeeld van de partij al aanhouden, dat ze u dan zeer makkelijk zouden kunnen laten verdwijnen. A. R. (...) en zijn echtgenote M. R. (...) zijn trouwens vrienden van u. De tante van M. (...) is immers uw meter. Jullie zagen elkaar op familiale bijeenkomsten.

Bij terugkeer naar Venezuela vreest u dat u gedood zal worden door L. V. (...), het regime of iemand anders. U bent immers niet van plan om uw mond te houden.

In het kader van jullie verzoek om internationale bescherming leggen u en uw partner de volgende documenten neer met betrekking tot de identiteit van jullie gezinsleden en jullie burgerlijke staat: uw paspoort met als uitgiftedatum 30 januari 2015 en geldigheidsdatum 29 januari 2020, waarvoor een verlenging werd toegekend op 19 september 2019 tot 19 september 2021 (origineel); uw Venezolaanse identiteitskaart (origineel); het paspoort van jullie zoon E. (...) dat geldig is van 1 april 2016 tot 31 maart 2021 (origineel); het originele paspoort van uw echtgenoot met als uitgiftedatum 23 mei 2014 en geldigheidsdatum 22 mei 2019, waarvoor een verlenging werd toegekend 29 juli 2019 tot 29 juli 2021 (origineel); de Venezolaanse identiteitskaart van uw echtgenoot (origineel); het Venezolaanse rijbewijs van uw echtgenoot (origineel) en een document betreffende jullie huwelijksakte (origineel). Voorts leggen jullie de volgende documenten neer betreffende jullie professionele activiteiten in Venezuela: een

document betreffende uw diploma (origineel); het arbeidscontract tussen u en de universiteit UNELLEZ (kopie); uw bankrekeninguittreksels (kopie); een document inzake uw sociale zekerheid (kopie); een document betreffende het ontslag van uw echtgenoot dat dateert van juni 2018 (origineel); uw ontslagbrief d.d. 23 januari 2020 (kopie). Betreffende jullie politieke activiteiten legden jullie volgende documenten neer: uw inschrijvingsbewijs bij de Primero Justicia, uitgeprint op 17 september 2019 (origineel); een schrijven van A. R. M. (...), partijsecretaris van Primero Justicia, d.d. 4 november 2019 waarin gesteld wordt dat u een actieve militante was van de partij en dat u slachtoffer werd van persoonlijke bedreigingen (origineel); een inschrijvingsbewijs van uw echtgenoot bij Primero Justicia (origineel); vijftien foto's van uw deelname aan marsen (kopie); een foto waar u op staat met de secretaris-generaal van Primero Justicia in Portuguesa A. R. (...) (kopie); een foto waar u op staat met parlamentslid van Primero Justicia M. B. M. (...) (kopie); een foto van affiches (kopie); een foto van iemand die affiches aan het maken is (kopie); drie foto's waar M. R. (...), de echtgenote van A. R. (...), op staat. Betreffende jullie problemen legden jullie volgende documenten neer: een klacht die u indiende naar aanleiding van de gebeurtenissen op 5 juli 2019 (origineel); twee foto's van L. V. (...) (kopie); een foto van de man die de inbraak op het huis van uw schoonouders pleegde (kopie). U legt ook negen publicaties van u op instagram van de periode 2014 – 2017 (kopie) neer, een WhatsAppgesprek tussen u en M. R. (...) over de aanhouding van A. R. (...) in februari 2021 (kopie), instagrampublicaties van Primero Justicia betreffende de aanhouding van A. R. (...) (kopie) en een link naar het facebookprofiel van L. V. (...) (kopie). Op 31 mei 2021 bezorgde uw advocate het CGVS een mail waarin staat dat u de notities van het persoonlijk onderhoud niet heeft kunnen nalezen en corrigeren, gelet op de tijdspanne en het gebrek aan een tolk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Venezuela vrezen u en uw echtgenoot dat jullie gedood zullen worden. Uw echtgenoot vreest dat zijn zoon, u en hij gedood zullen worden door de colectivos en de regering (notities persoonlijk onderhoud CGVS H. S. L. D. (...) d.d. 28 oktober 2020 (CGVS L. (...)), p. 13). U vreest dat u gedood zult worden door het regime of door L. V. (...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS G. G. M. (...) d.d. 12 oktober 2020 (CGVS 1 M. (...)), p. 17). U vreest dat men uw zoon iets zou aandoen om wraak te nemen op u (CGVS 1 M. (...), p. 24). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat jullie het door jullie beweerde politiek profiel niet aannemelijk maakten en dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan jullie asielrelaas.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat jullie het beweerde politieke profiel van uw echtgenoot niet aannemelijk hebben gemaakt.

Zo dient er aangestipt te worden dat L. (...) ietwat bevreemdende verklaringen aflegde over zijn behoren tot bepaalde partijen in Venezuela. Bij zijn verklaringen op de DVZ sprak hij over het feit dat hij een lidkaart van de partij Voluntad Popular had en zei hij onder meer dat zijn bazen wisten dat hij lid was van deze partij (Vragenlijst CGVS afgenomen op de DVZ d.d. 19 december 2019, punt 3). Uiteindelijk voegde hij toe dat hij later ook actief lid was van de partij Primero Justicia (Vragenlijst CGVS afgenomen op de DVZ d.d. 19 december 2019, punt 3.7). Bij zijn interview op het CGVS stelde uw echtgenoot dat er een vergissing gebeurde bij de DVZ wat de naam van de politieke partij betreft en dat hij in de plaats van Voluntad Popular Primero Justicia bedoelde (CGVS L. (...), p. 3). Tijdens zijn interview bij het CGVS gaf hij te kennen dat hij nooit lid was van een andere partij dan Primero Justicia (CGVS L. (...), p. 7). Het is bevreemdend dat L. (...) bij het ene interview meent dat hij eerst lid was van Voluntad Popular en nadien van Primero Justicia, om bij het volgende interview te stellen dat hij slechts lid was van deze laatste partij. Dit roept ernstige vraagtekens op.

Daarnaast dient vastgesteld te worden dat uit de verklaringen die uw echtgenoot zelf aflegt, blijkt dat hij zijn politieke activiteiten als eerder beperkt voorstelt. Hij geeft aan dat hij sinds 2015 lid was van de oppositiepartij Primero Justicia (CGVS L. (...), p. 7) en dat hij in de periode van 2015 tot een of twee

maanden voor zijn vertrek in 2018 politieke activiteiten deed (CGVS L. (...), p. 8). Meer bepaald stelde hij dat hij zo'n vijf of zes keer affiches maakte en aanplakte (CGVS L. (...), p. 16), dat hij twee keer een samen met leden van de partij huisbezoeken aflegde bij mensen thuis (CGVS L. (...), p. 16, 17), dat hij in totaal deelnam aan zo'n vijf, zeven of tien marsen (CGVS L. (...), p. 18) en water uitdeelde bij drie of vier marsen (CGVS L. (...), p. 18). Hij nam deel aan drie of vier partijvergaderingen (CGVS L. (...), p. 18). Niet alleen blijkt uit zijn eigen voorstelling van zijn politieke activiteiten geenszins dat L. (...) een prominent criticaster van het regime was of dat hij een centrale rol opnam, ook kan er in dit verband gewezen worden op een incoherentie tussen jullie onderlinge verklaringen inzake de huisbezoeken die jullie aflegden. Terwijl L. (...) aangaf dat u op een keer samen met hem huisbezoeken deed (CGVS L. (...), p. 17), zegt u zelf dat u nooit een dergelijk bezoek deed samen met uw echtgenoot (notities persoonlijk onderhoud CGVS G. G. M. (...) d.d. 5 mei 2021 (CGVS 2 M. (...)), p. 11). Indien waargebeurd kan nochtans verwacht worden dat jullie hierover eensluidende verklaringen zouden afleggen. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de waarachtigheid van zijn politiek activisme in Venezuela.

De vaststelling dat uw broer D. (...), gevraagd naar de politieke activiteiten van L. (...) slechts zegt dat L. (...) tot een partij behoorde maar dat hij het zich niet meer herinnert (notities persoonlijk onderhoud CGVS G. G. D. N. (...) d.d. 13 augustus 2020 (CGVS D. (...)), p. 23), ondergraaft evenzeer het beweerde politiek profiel van uw echtgenoot. Dat D. (...), die nochtans samen met u en uw echtgenoot in dezelfde kamer in het opvangcentrum verbleef (CGVS 2 M. (...), p. 4, 5), evenzeer een verzoek om internationale bescherming indiende en ook aangaf actief geweest te zijn voor de partij Primero Justicia, slechts zo'n vaag antwoord geeft op de vraag naar de politieke activiteiten van L. (...), ondermijnt evenzeer het door L. (...) beweerde profiel.

Bovendien is het merkwaardig dat L. (...) er niet in slaagt om zijn aangehaalde politieke activiteiten te staven met meer documenten. Hij legt slechts één foto van een deelname aan een protest neer en geeft te kennen enkel op die foto te staan (CGVS L. (...), p. 10; document 12.5). Gevraagd naar van wanneer deze foto dateert geeft hij eerst aan dat hij denkt dat deze eerder dan 2016 of 2017 gemaakt werd om uiteindelijk aan te geven dat hij het zich niet herinnert (CGVS L. (...), p. 10). Deze foto toont dus allerm minst enige recente politieke activiteit van L. (...) aan. Dat hij zich low profile hield door in het geniep naar marsen te gaan en geen publicaties te doen op sociale netwerken (CGVS L. (...), p. 12), kan in het licht van zijn verklaringen over de activiteiten die hij uitgevoerd zou hebben en die hierboven reeds werden opgelijst, overigens niet overtuigen. Het inschrijvingsbewijs dat L. (...) neerlegde ter ondersteuning van zijn engagement voor Primero Justicia, dat overigens niet gedateerd is, toont voorts hoogstens aan dat L. (...) zich registreerde als lid deze partij. Uit niets blijkt dat hij ook daadwerkelijk oppositieactiviteiten ontwikkelde in Venezuela.

Het door jullie beweerde politieke profiel van uw echtgenoot als politiek opposant die lid was van de politieke oppositiepartij Primero Justicia hebben jullie aldus niet aannemelijk gemaakt.

Voorts dient vastgesteld te worden dat u er niet in slaagt het door u aangehaalde politieke profiel aan te tonen. Hoewel het CGVS het aannemelijk acht dat u in het verleden activiteiten deed voor Primero Justicia en politiek actief was, slaagt u er niet in om de door u aangehaalde politieke activiteiten in de periode voor uw vertrek aannemelijk te maken.

Toonaangevend voor deze vaststelling is het feit dat u aangeeft dat u via sociale media oproep tot deelname aan marsen tot uw vertrek uit Venezuela (CGVS 2 M. (...), p. 9), maar dit uiteindelijk niet hard kan maken voor de periode voor uw vertrek. U werd aangemoedigd om zo veel mogelijk screenshots te bezorgen van het feit dat u oproep tot marsen (CGVS 2 M. (...), p. 9). U gaf aan nog heel veel posts van op instagram te hebben (CGVS 2 M. (...), p. 9). Er werd specifiek aan u gevraagd hoe vaak u oproepen lanceerde via het internet sinds 2018, waarop u aangaf dat u altijd als u kon mensen oproep (CGVS 2 M. (...), p. 15). Ook werd aan u gevraagd om een volledig overzicht van al de politieke boodschappen die u op instagram plaatste te bezorgen aan het CGVS (CGVS 2 M. (...), p. 17), waarbij de nadruk gelegd werd op de meest recente. Wat betreft uw twitteraccount, gaf u aan dat u de toegang hiertoe kwijt bent (CGVS 2 M. (...), p. 9). Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat uw meest recente post op twitter dateert van 2016 (CGVS 2 M. (...), p. 16). Uiteindelijk bezorgde u het CGVS slechts negen instagramposts (document 12.9 en document 21). De meest recente datum die naar voor komt uit de door u neergelegde uittreksels van uw instagramaccount is 12 juli 2017. De vaststelling dat u er niet in slaagt om de door u aangehaalde recente activiteiten op sociale media met bewijsmateriaal te ondersteunen, werpt niet alleen een schaduw over de geloofwaardigheid van de politieke boodschappen die u meende te verspreiden op sociale media, maar

ook op de geloofwaardigheid van het door u beweerde politiek profiel en uw politieke activiteiten in de periode naar aanloop van uw vertrek uit Venezuela. Dat u iets eenvoudigs aantoonbaars als recente posts op instagram niet kan voorleggen, roept immers ernstige vraagtekens op.

Wat betreft de foto's van uw deelname aan marsen en samenkomsten dient vastgesteld te worden dat het leeuwendeel van de foto's die u neerlegt ofwel dateert van enkele jaren voor uw vertrek, met name van 2013, 2015 en 2016; ofwel dat u aangeeft dat u zich de datum niet herinnert; ofwel dat ze dateren van uw studententijd (CGVS 1 M. (...), p. 10, 11, 12, 13). De laatste mars waaraan u deelnam met uw echtgenoot situeert u in 2017 (CGVS 1 M. (...), p. 12). Van 2019 legt u één foto neer van een mars van 23 januari 2019 (CGVS 1 M. (...), p. 10, document 12.1) en één foto van juli 2019 (CGVS 2 M. (...), p. 6, document 13). U werd door het CGVS aangemoedigd om bijkomende foto's van marsen neer te leggen met vermelding van de datum (CGVS 2 M. (...), p. 26). Uiteindelijk maakte u slechts zes bijkomende foto's over waarvan u aangeeft dat het foto's van marsen zijn van verschillende jaren, zonder die in concreto te benoemen (document 20). Een foto is identiek aan een eerder door u neergelegde foto waarvan u aangaf dat die dateerde van 2013 (document 12.5, document 20.1), op een foto is slechts de rug van iemand te zien die affiches maakt (document 20. 4) en bij de vier overige foto's laat u na een concrete datum te benoemen. In het licht van de eerdere vaststellingen dat u ondanks uw verklaringen dat u tot uw vertrek actief opriep tot deelname aan protesten tot uw vertrek uit Venezuela dit niet aantoonde maar dit slechts aantoonde tot juli 2017, moet ook hier vastgesteld worden dat u geen overtuigend bewijsmateriaal aandraagt van uw deelname aan meer dan twee protesten sinds 2018. Dit ondanks uw verklaringen dat u in 2018 nog naar marsen bleef gaan (CGVS 2 M. (...), p. 14). U geeft aan dat u omwille van uw ziekte uw deelname aan marsen stopte sinds februari 2019 maar dat u wel nog naar samenkomsten ging (CGVS 2 M. (...), p. 14). Dit kan niet als rechtvaardiging voor het verminderen van uw politieke activiteiten in de jaren voor uw vertrek uit Venezuela. Voorgaande vaststellingen doen immers zeer ernstig vermoeden dat u uw politiek activisme reeds vroeger op een laag pitje zette.

Dit wordt bovendien ook bevestigd door uw overige verklaringen aangaande uw meer recente politieke activiteiten. Wat betreft het feit dat u aangaf dat u huis aan huis bezoeken deed voor de partij, blijkt uit uw verklaringen dat u dit zo'n twee jaar deed (CGVS 2 M. (...), p. 10, 22). U deed dit begin 2015, af en toe in 2016 en van half 2017 tot het eerste trimester van 2018 (CGVS 2 M. (...), p. 10, 22). U geeft aan dat u vervolgens stopte omdat u gedemotiveerd geraakt was (CGVS 2 M. (...), p. 11). Ook wat uw deelname aan partijvergaderingen betreft, geeft u te kennen dat u door uw teleurstelling en demotivatie minder begon te gaan (CGVS 2 M. (...), p. 14, 15). Hoewel u aangeeft dat u in het begin van 2018 nog naar drie van de vier vergaderingen ging, geeft u aan dat u op het einde van 2018 nog amper ging (CGVS 2 M. (...), p. 14, 15). Dit ligt in lijn met de verklaringen van uw echtgenoot, die stelt dat u heel weinig naar de vergaderingen ging (CGVS L. (...), p. 17).

Ook werd een tegenstrijdigheid vastgesteld tussen uw verklaringen en die van uw echtgenoot inzake uw activiteiten met affiches. U gaf aan dat u voor de laatste keer affiches maakte toen de diefstal in het huis van uw schoonouders plaatsvond (CGVS 2 M. (...), p. 15), terwijl uw echtgenoot gevraagd naar uw activiteiten nadat hij Venezuela verliet aangeeft dat u zich nog bezig hield met affiches (CGVS L. (...), p. 19). Dat jullie incoherent zijn over een politieke activiteit die er in het verleden bovendien volgens jullie verklaringen toe leidde dat jullie belaagd werden in jullie huis werpt niet alleen een smet op uw beweerde politiek profiel, maar ook op jullie asielrelaas, zoals nog zal blijken uit wat volgt.

Ook de vaststelling dat u uw beweerde band met A. R. (...) niet kan staven doet vermoeden dat u uw politiek profiel grootser wenst voor te stellen dan het daadwerkelijk is. In het kader van uw tweede interview op het CGVS stelde u dat A. R. (...), het hoofd van Primero Justicia van uw regio een vriend van u is en dat zijn echtgenote een goede vriendin is (CGVS 2 M. (...), p. 4). U stelde dat de tante van M. R. (...) uw meter is, dat u haar al kent sinds u heel klein bent, dat u A. (...) kent sinds hij M. (...) leerde kennen en dat jullie elkaar geregeld zien op familiale bijeenkomsten, zo'n vijftien, twintig keer per jaar (CGVS 2 M. (...), p. 5). Dat u deze vriendschapsband slechts bij uw tweede interview te berde brengt is merkwaardig. Dat u bij uw eerste interview op het CGVS gevraagd naar kopstukken van de partij Primero Justicia nog aangaf ze niet persoonlijk te kennen (CGVS 1 M. (...), p. 18) om dan nadien te stellen dat u bevriend bent met een kopstuk van de partij is bevreemdend. Bij uw eerste interview werd u uitgenodigd om te vertellen over een foto waar u op stond met A. R. (...) en zei u slechts dat hij de secretaris-generaal van Primero Justicia in Portuguesa was, doch maakte u geen gewag van enige vriendschapsband met hem (CGVS 1 M. (...), p. 13). Ook is het bevreemdend dat uw echtgenoot in eerste instantie niet op de naam van A. R. (...) kon komen toen aan hem een foto van u en A. R. (...) werd voorgelegd (CGVS L. (...), p. 10). Hij beschreef de man in eerste instantie als degene die verantwoordelijk is voor Primero Justicia op regionaal niveau (CGVS L. (...), p. 10). Uiteindelijk schoot

de naam hem wel te binnen (CGVS L. (...), p. 10). Doch indien A. R. (...) daadwerkelijk een vriend van u was, kan verwacht worden dat u en uw echtgenoot dit eerder ter sprake zouden brengen en hier vlottere verklaringen over af zouden leggen. Hoewel u aangemoedigd werd om bijkomende foto's neer te leggen om aan te tonen dat u daadwerkelijk een vriendschapsband had met A. R. (...) en zijn echtgenote, legde u geen overtuigende documenten neer (CGVS 2 M. (...), p. 5). Met betrekking tot de foto waar u op staat met A. R. (...) die u neerlegde (document 12.7, CGVS 2 M. (...), p. 26) dient vastgesteld te worden dat dit slechts één foto betreft die een momentopname is en waarmee u geenszins een vriendschapsband aantoonst. Bovendien gaf u aan dat deze foto genomen werd bij een partijbijeenkomst (CGVS M. (...) 1, p. 13), hetgeen dus allerminst uw bewering kan staven dat u en A. R. (...) en zijn echtgenote elkaar regelmatig zagen in familiale context en vrienden waren. Met de drie foto's die u neerlegt waarvan u stelt dat M. R. (...) erop staat, blijkt niet dat zij de echtgenote is van A. R. (...), noch dat jullie elkaar zo vaak zouden zien als u poneerde.

De documenten die u neerlegt om uw politiek profiel aan te tonen werpen geen licht op voorgaande vaststellingen. Het document inzake uw lidmaatschap voor de partij Primero Justicia – dat, hetgeen merkwaardig overkomt, werd afgedrukt op 17 september 2019 – toont hooguit aan dat u zich registreerde als lid van de partij, maar zegt niets over de activiteiten die u daadwerkelijk deed. In het document van Primero Justicia ondertekend door A. R. (...) staat dat u militant lid bent en deelnam aan drie verkiezingsprocessen in 2012 en 2013 (document 5). Indien u daadwerkelijk ook de overige activiteiten deed voor de partij die u zichzelf toedichtte is het opmerkelijk dat dat niet mee opgenomen is in dit document. Hoe dan ook kan opgemerkt worden dat dit document werd opgesteld op 4 november 2019 met oog op uw vertrek, hetgeen de inhoud van dit document een gesolliciteerd karakter verleent (CGVS M. (...) 1, p. 10).

Ofschoon niet betwist wordt dat u in het verleden bepaalde oppositieactiviteiten uitoefende, heeft u gelet op voorgaande vaststellingen uw recente politieke activiteiten in Venezuela geenszins aannemelijk gemaakt.

Volledigheidshalve kan ook aangestipt worden dat jullie jullie beweringen aangaande de politieke activiteiten (en problemen) van familieleden niet aangetoond hebben. Ook dit ondermijnt het door jullie aangehaalde politieke profiel.

Uw echtgenoot gaf aan dat zijn tante C. D. S. B. (...) gevangen genomen werd bij een mars in 2017 en na haar vrijlating naar Colombia vluchtte (CGVS L. (...), p. 14). Hij legt evenwel geen begin van bewijs van neer van het feit dat zijn tante vastgehouden werd, ondanks de aanmoediging hiertoe (CGVS L. (...), p. 14, 15). Dit is temeer bevreemdend in het licht van de verklaringen dat zijn zus als advocate de verdediging voor deze tante opnam en hierdoor uiteindelijk ook Venezuela verliet omdat ze problemen kende met de regering in de zin dat ze haar contracten en haar werk verloor (CGVS L. (...), p. 14, 15). Dit kan aldus allerminst als aangetoond beschouwd worden.

Ook wat betreft uw eigen familie kan opgemerkt worden dat ondanks uw verklaringen dat uw familie expliciet tegen het regime van Chavez was, dat iedereen op de hoogte was van jullie politieke visie en dat heel uw familie gevaar liep in Venezuela (vragenlijst CGVS afgenomen door de DVZ d.d. 22 juli 2020, punt 3.8), dit allerminst blijkt uit de verklaringen die u, uw echtgenoot en D. (...) afleggen. Voor uw broer G. G. D. N. (...) werd voor zijn verzoek om internationale bescherming immers een weigeringsbeslissing genomen door het CGVS gezien er geen geloof gehecht werd aan zijn politiek profiel, noch aan zijn beweerde problemen. In zoverre u opwierp dat uw broer R. I. (...) Venezuela verlaten had omwille van politieke redenen (CGVS 1 M. (...), p. 5), dient vastgesteld te worden dat dit geenszins overtuigt. Hoewel u stelde dat hij dat ze zijn huis binnenvielen en de ruiten van zijn auto braken en dit weet aan het feit dat hij opposant was (CGVS 1 M. (...), p. 5), gaf uw broer D. (...) slechts aan dat R. I. (...) naar de VS ging omwille van zijn werk (CGVS D. (...), p. 6). Ook de verklaringen van uw echtgenoot over R. I. (...) en zijn problemen zijn vaag en weinig overtuigend. Hij gaf aan dat R. I. (...) vertrok omwille van politieke problemen (CGVS L. (...), p. 5). Gevraagd welke problemen hij had, stelde L. (...) dat hij het niet wist (CGVS L. (...), p. 5). Meermaals uitgenodigd om meer informatie aan te reiken, stelde hij slechts dat hij dacht dat ze zijn auto of zijn huis stukmaakten, maar dat hij het zich verder niet herinnerde (CGVS L. (...), p. 5). L. (...) meende dat R. I. (...) actief was voor Voluntad Popular, maar uitgenodigd om te zeggen wat hij daarover wist gaf hij te kennen het niet te weten, om vervolgens te zeggen dat hij meer dan waarschijnlijk militant lid was en naar marsen en protesten ging, maar dat hij het niet exact weet (CGVS L. (...), p. 5). Dit is wel erg vaag. Indien R. I. (...) daadwerkelijk ook het land verliet omwille van politieke redenen, kan verwacht worden dat zowel u, uw broer D. (...) als uw echtgenoot hierover eensluidende, meer gedetailleerde verklaringen over zouden kunnen afleggen. De

vaststelling dat het politiek profiel van jullie familieleden evenmin aannemelijk wordt geacht, toont eens te meer aan dat er geen geloof gehecht kan worden aan jullie voorstelling van de zaken.

Wat er ook van jullie politieke profiel moge zijn, het CGVS ontkent of betwist geenszins dat er heden in Venezuela sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en criticasters van de Venezolaanse regering. Uit de beschikbare landeninformatie (OCHCR, Human rights violations in the Bolivarian Republic of Venezuela, a downward spiral with no end in sight van juni 2018, beschikbaar op https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/VenezuelaReport2018_EN.pdf of op <https://reliefweb.int>; de COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situation_securitaire_20190404.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum) van 1 juli 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_veiligheidssituatie_addendum_20190701.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>; OHCHR : Human rights in the Bolivarian Republic of Venezuela, van juli 2019, beschikbaar op https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session41/Documents/A_HRC_41_18.docx of op <https://www.ohchr.org>, Algemeen Ambtsbericht Venezuela 2020 van juni 2020 beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/ambtsberichten/2020/06/11/algemeen-ambtsbericht-venezuela-juni-2020/Algemeen+Ambtsbericht+Venezuela+%28juni+2020%29.pdf>, p. 37-40 en p. 59-60) en EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf blijkt evenwel dat de Venezolaanse autoriteiten hoofdzakelijk personen viseren wiens politiek activisme verder reikt dan het louter lid zijn van een oppositiepartij, zoals daar zijn personen die een hoge functie bekleden binnen een oppositiepartij; verkozen vertegenwoordigers van oppositiepartijen; personen die in staat zijn om mensen te organiseren en te mobiliseren of die een centrale rol spelen bij de organisatie van activiteiten gericht tegen het regime; studentenleiders; verdedigers van mensenrechten; personen werkzaam voor de media die betrokken zijn bij berichtgeving over demonstraties of die onderzoek doen naar corruptie detentieomstandigheden, de gezondheidszorg of voedselvoorziening; en leden van gewapende groeperingen waarvan vermoed wordt dat ze de oppositie steunen etc.

Ofschoon uit de informatie blijkt dat ook professoren die openlijk uiting geven aan hun ongenoegen of deelnemen aan vreedzame protesten op het terrein van de universiteit in het vizier genomen kunnen worden, dient evenwel benadrukt te worden dat u, mede gelet op bovenstaande vaststellingen betreffende uw (recente) politieke activiteiten, niet aannemelijk gemaakt heeft dat u aan dit profiel beantwoordt. Uit uw verklaringen blijkt immers dat, op het feit na dat u er tot ergens in 2017 of 2018 voor uitkwam opposant te zijn in de WhatsAppgroep van de professoren, er geen andere manieren waren waarop u er op de universiteit openlijk voor uitkwam opposant te zijn (CGVS 2 M. (...), p. 21, 22). U nam niet actief deel aan de protestacties op de universiteit (CGVS 2 M. (...), p. 13). In zoverre u meende dat u in zekere zin clandestien deelnam doordat er op de vergaderingen van Primero Justicia bijgedragen werd aan de voorbereiding van de protestacties (CGVS 2 M. (...), p. 13), beschreef u uw rol daarbij slechts als het bemiddelen wanneer chavistische docenten verzetsjongeren niet lieten slagen voor examens (CGVS 2 M. (...), p. 13). Hoewel studenten aan u hadden voorgesteld om een rol als vertegenwoordiger op te nemen, wenste u geen protagonistische rol op te nemen (CGVS 2 M. (...), p. 14). Uit de vaststelling dat u tot het moment van uw vertrek tewerkgesteld bleef op de universiteit Universidad Nacional Experimental de los Llanos Occidentales Ezequiel Zamora (UNELLEZ) (CGVS 1 M. (...), p. 4, 8) – sinds maart of april [2019] ging u niet meer werken omwille van uw ziekte maar u bleef wel aangesteld (CGVS 1 M. (...), p. 8) – en uit het feit dat u uiteindelijk zelf uw ontslag indiende op 23 januari 2020, i.e. nadat u Venezuela verlaten had, zoals blijkt uit de door u neergelegde ontslagbrief (document 22), blijkt niet dat u als politiek opposante gepercipieerd werd of dat u in de negatieve aandacht stond van uw collega's, laat staan van de Venezolaanse autoriteiten.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er sinds 2014 op regelmatige basis massademonstraties plaatsvinden gericht tegen het regime, die afgewisseld worden met spontane betogingen waarbij hoofdzakelijk geprotesteerd wordt tegen de daling van levensstandaard. Wanneer dergelijke massademonstraties plaatsvinden, tracht de Venezolaanse regering deze hardhandig de kop in te drukken. Dit was ook het geval eind januari 2019. In nagenoeg iedere provincie vonden er toen tijdens en kort na de anti-regeringsbetogingen arbitraire arrestaties plaats en was er sprake van een disproportioneel gebruik van geweld. De overheid viseerde voorts jonge mannen afkomstig uit de armere buurten en wier deelname aan de protestbetogingen zichtbaar was of wiens kritiek op de overheid viraal gegaan is op social media. Na de poging tot staatsgreep van 30 april 2019 nam de repressie van politieke tegenstanders van het Maduro-regime opnieuw toe. Echter, nergens uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in Venezuela sprake is van een systematische

vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij ipso facto leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet volstaan om erkend te worden als vluchteling. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft derhalve noodzakelijk.

In casu dient vastgesteld te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door L. (...) opgeworpen vervolgingsfeiten. Aangaande de problemen van L. (...) met de colectivos na zijn aanwezigheid op een mars op 23 januari 2018 kan er vooreerst opgeworpen worden dat, gezien er aan zijn politiek engagement geen geloof gehecht kan worden, zijn deelname aan deze mars weinig aannemelijk is, waardoor er een ernstig voorbehoud geplaatst moet worden bij de problemen die hij naar aanleiding hiervan gekend zou hebben. Bovendien kan er aangestipt worden dat het merkwaardig is dat L. (...), hoewel hij tijdens het interview op het CGVS stelde dat zijn problemen begonnen bij een mars op 23 januari 2018 (CGVS L. (...), p. 13, 19) waarbij hij achtervolgd werd en hij persoonlijk geïnterviewd werd door moto's met daarop gewapende mannen (CGVS L. (...), p. 20, 21), zijn problemen bij zijn interview op de DVZ veel vager en algemener voorstelde. Op de DVZ gaf hij aan dat hij achtervolgd werd door de colectivos, om gevraagd naar een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot zijn vertrek te stellen dat hij schrik had van de colectivos en de autoriteiten, om gepeild naar de problemen die hij had met de colectivos te zeggen dat ze hem fysiek nooit iets deden omdat hij hen de kans nooit gaf, dat ze hem achtervolgden met hun brommers en dat het hem altijd lukte om weg te rennen van hen (vragenlijst CGVS afgenomen door de DVZ d.d. 19 december 2019, punt 3.5). Het is opmerkelijk dat hij destijds niet opwierp dat hij tijdens specifieke mars op 23 januari 2018 achtervolgd werd door mannen op moto's met geweren. Van een verzoeker om internationale bescherming mag ten allen tijde en redelijkerwijs worden verwacht dat hij zijn asielmotieven zo spontaan en volledig mogelijk uiteenzet.

Ook dienen er de nodige kanttekeningen geplaatst te worden bij de geloofwaardigheid van de diefstal bij uw schoonouders in maart of april 2018, die nochtans een sleutelelement uitmaakt in uw relaas en dat van L. (...). Vooreerst dient er aangestipt te worden dat, gezien zowel u als uw echtgenoot deze diefstal in verband brengen met het feit dat uw echtgenoot gekend zou gestaan hebben als tegenstander van de regering of antirevolutionair (CGVS 1 M. (...), p. 15; CGVS L. (...), p. 13 en 23) en gelet op de vaststelling dat er aan het politieke profiel van L. (...) geen geloof gehecht kan worden, er een zeer ernstig voorbehoud geplaatst moet worden bij jullie beweringen in dit verband. Bovendien, ofschoon zowel u als uw echtgenoot aangeven dat de overvallers uw man viseerden, is het bijzonder bevreemdend dat uw echtgenoot tijdens zijn onderhoud op de DVZ met geen woord repte over deze diefstal. Dat hij dit bij aanvang van zijn onderhoud op het Commissariaat-generaal wel deed (CGVS L. (...), p. 3), kan deze lacune nauwelijks verschoenen. Hij lichtte toe dat hij dit niet eerder vermeldde omdat hij erg moe was, lang had moeten wachten en slechts een flesje water had meegenomen voor de hele dag en niet voorbereid was (CGVS L. (...), p. 3). Echter, gelet op het feit dat het een sleutelelement in zijn asielsrelaas uitmaakt (CGVS L. (...), p. 13), kan deze uitleg niet overtuigen. Dat er geen geloof gehecht kan worden aan dit beweerde incident wordt bovendien nog ondersteund door andere vaststellingen. Zo dient immers vastgesteld te worden dat jullie beweerde houding na afloop van dit incident geenszins strookt met de door jullie opgeworpen vrees. Ondanks het feit dat u stelde dat de inbrekers een pistool op u richtten en u vroegen waar uw man was, dat ze vroegen waar die antirevolutionair was (CGVS 1 M. (...), p. 15, CGVS L. (...), p. 23) en dat uw echtgenoot aangaf dat ze wisten waar hij woonde (CGVS L. (...), p. 13), dat hij vaststelde dat ze hem wilden, dat ze naar hem op zoek waren (CGVS L. (...), p. 22), bleek uit jullie verklaringen dat jullie geen bijkomende veiligheidsmaatregelen namen. U bevestigde dat jullie na de diefstal in het huis van uw schoonouders bleven wonen tot het vertrek van L. (...) naar Chili (CGVS 2 M. (...), p. 7). Het gaat evenwel om een aanzienlijke periode van twee maanden tussen het moment waarop L. (...) de diefstal situeert eind maart, begin april 2018 tot zijn vertrek 4 juli 2018 (CGVS L. (...), p. 8, 21). Dat er een alarm in het huis was, doet gelet op de beweerde ernst van de diefstal in maart of april 2018, geen afbreuk aan deze onvoorzichtige houding (CGVS L. (...), p. 24). Aan u de vraag voorgelegd om welke reden jullie nog op dat adres bleven wonen als ze duidelijk naar L. (...) vroegen en hem zochten, zegt u dat jullie niet veel andere opties hadden (CGVS 2 M. (...), p. 7). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u na het vertrek van L. (...) samen met uw zoon bij uw ouders kon gaan wonen (CGVS 2 M. (...), p. 7). Dat het huis van uw ouders heel klein is, biedt geen afdoende verklaring voor het feit dat jullie geen andere woonplaats zouden nemen indien jullie geïnterviewd zouden worden in het huis waar jullie woonden (CGVS 2 M. (...),

p. 8). Dat L. (...) aangeeft niet meer te weten of jullie in het huis van uw ouders of uw schoonouders verbleven in de periode vlak voor zijn vertrek (CGVS L. (...), p. 27), zet niet alleen uw bewering dat het huis van uw ouders geen alternatief was omdat het te klein was op de helling, maar doet ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas. Indien jullie daadwerkelijk problemen kende in het huis van jullie schoonouders, kan verwacht worden dat L. (...) ook heel goed zou weten of hij al dan niet nog in dat huis verbleef in de periode voor zijn vertrek. De vaststelling dat de door jullie genomen maatregelen niet in overeenstemming zijn met de door jullie beschreven gebeurtenissen en de eraan gekoppelde vrees, schaadt de geloofwaardigheid van jullie relaas. Aan de foto die u neerlegt van de persoon die de inbraak gepleegd zou hebben, kan tot slot geen enkele waarde gehecht worden en doet aldus aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk (CGVS 1 M. (...), p. 11, 12; document 12.4).

Ook het feit dat uw broer D. (...), gevraagd naar de problemen die L. (...) had, het antwoord schuldig blijft, ondergraaft de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van L. (...). D. (...) tot tweemaal aangemoedigd om te vertellen over de problemen van L. (...), zei hij in eerste instantie dat L. (...) er niet veel over vertelde en dat hij niet zoveel contact heeft met hem (CGVS D. (...), p. 23) en gaf vervolgens te kennen dat hij geen enkele informatie had en dat het hem niet ter oren kwam (CGVS D. (...), p. 23). Dat D. (...), die nochtans samen met u en uw echtgenoot in een opvangcentrum verbleef en zelfs in dezelfde kamer (CGVS 2 M. (...), p. 4, 5), evenzeer een verzoek om internationale bescherming indiende en die zelfs betrokken geweest was bij het maken van de affiches die gestolen werden bij de bewuste diefstal in het huis van uw schoonouders (CGVS 1 M. (...), p. 21) zelfs geen begin van verklaringen aflegt over de beweerde problemen van L. (...), doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze beweerde problemen.

Wat betreft het aangehaalde ontslag van L. (...) omdat hij de regering niet steunde (CGVS L. (...), p. 11, 13) kan er vooreerst opgemerkt worden dat de geloofwaardigheid hiervan op de helling wordt gezet doordat u aangaf niet te weten of er nog andere collega's van L. (...) waren die ook niet wilden deelnemen aan regeringsgezinde marsen (CGVS 2 M. (...), p. 22). Dat u stelde dat L. (...) over zijn situatie sprak maar niet over collega's en dat er over het algemeen alleen maar chavisten werkten (CGVS 2 M. (...), p. 22), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het merkwaardig is dat jullie dit niet zouden bespreken. Weten of er andere collega's in hetzelfde schuitje zitten kan immers helpen om de eigen situatie beter in te schatten. Bovendien rijzen er ernstige vraagtekens bij de waarachtigheid van het ontslagdocument dat L. (...) ter ondersteuning van zijn beweringen neerlegde. Uw broer D. (...) legde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming immers een document neer ter ondersteuning van een gebeurtenis – met name zijn arrestatie en mishandeling door enkele mannen op 23 september 2018 – waaraan niet het minste geloof gehecht kan worden. Hieruit blijkt dat jullie in de mogelijkheid verkeren om niet-authentieke documenten te bemachtigen. Deze vaststelling doet ten eerste afbreuk aan de authenticiteit van alle overige documenten die u en uw echtgenoot neerleggen, hetgeen overigens ondersteund kan worden door de slordig ogende hoofding. Wat er ook van zij, in zoverre er nog enig geloof gehecht kan worden aan het beweerde ontslag van L. (...), dient bovendien aangestipt te worden dat het eventuele ontslag van L. (...) op zich nog geen vrees voor vervolging uitmaakt.

De problemen die L. (...) in Venezuela gekend zou hebben omwille van zijn politieke activiteiten hebben jullie aldus niet aannemelijk gemaakt.

Ook de door u aangehaalde vervolgingsfeiten overtuigen niet.

Wat uw problemen op de universiteit betreft haalde u vooreerst slechts aan dat u geen promotie kon maken, dat u niet meer studenten kon krijgen en dat ze uw contract niet wilden uitbreiden (CGVS 1 M. (...), p. 24; CGVS 2 M. (...), p. 20), zaken die allerminst weerhouden kunnen worden als daden van vervolging. Ook wat betreft de problemen die u aanhaalde betreffende een WhatsAppgroep van professoren (CGVS 1 M. (...), p. 24, CGVS 2 M. (...), p. 20), dient vastgesteld te worden dat deze zich beperkten tot intimiderende berichten maar dat u verder geen problemen aanhaalde in dit verband. Na die berichten stapte u uit de WhatsAppgroep in 2017 of 2018 (CGVS 2 M. (...), p. 20, 21). Voorts diende een student nadat u hem betrapt had op afkijken bij een examen een klacht in tegen u omdat hij u verweet dat u een probleem met hem had omdat hij chavistisch was (CGVS 2 M. (...), p. 19). U werd evenwel gewoon gewezen op het bestaan ervan maar kon verder blijven lesgeven (CGVS 2 M. (...), p. 19). Ondanks uw verklaringen dat uw collega's en oversten op de hoogte waren van uw politieke activiteiten (CGVS 2 M. (...), p. 13, 20, 21), blijkt aldus dat de door u aangehaalde problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts, hoewel u bij de uiteenzetting van uw relaas op het CGVS verwees naar het feit dat u achtervolgd werd tijdens een mars op 23 januari 2019, aanhaalde dat colectivos bleven cirkelen rond uw huis en aangaf dat ze u viseerden (CGVS 1 M. (...), p. 15, 16, 22), dient vastgesteld te worden dat u dit gegeven niet ter sprake bracht tijdens uw interview op de DVZ (Vragenlijst CGVS M. (...) afgenomen door de DVZ d.d. 22 juli 2020, punt 3.5). Hoewel u bij het begin van het interview op het CGVS aangaf dat u niet alle redenen waarom u Venezuela verlaten had kunnen geven bij uw vorige interview (CGVS 1 M. (...), p. 2), verduidelijkte u dit door te zeggen dat u een samenvatting gaf en geen gedetailleerde beschrijving. U stipte aan dat u de grote lijnen had kunnen aanstippen en ging niet in op het voorstel om iets aan te passen of toe te voegen (CGVS 1 M. (...), p. 2, 3). Het is dan ook opmerkelijk dat u nadien alsnog een gebeurtenis toevoegt aan uw beschrijving van de feiten. Ermeë geconfronteerd dat u deze gebeurtenis niet eerder vermeldde, stelde u dat u niet wist om welke reden u dit niet vermeldde en dat u het misschien vergeten was (CGVS 1 M. (...), p. 22). Dit overtuigt allerm minst. Ook het feit dat uw broer D. (...), gevraagd naar de redenen voor uw vertrek slechts verwijst naar een aanval door drie mannen op een moto in juli 2019 (CGVS D. (...), p. 7) en geen verdere incidenten benoemt, roept vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van het door u beweerde incident op 23 januari 2019. Ook de verklaringen van uw echtgenoot betreffende de mars van 23 januari 2019 zijn niet van die aard dat ze ervan overtuigen dat u daadwerkelijk achtervolgd geweest zou zijn. Uw echtgenoot stelde slechts dat u zag hoe een jongen een schot in zijn been kreeg (CGVS L. (...), p. 20). Specifiek gepolst of er verder iemand problemen had die dag, zei hij dat u het enkel zag en dat er geen rechtstreeks probleem was (CGVS L. (...), p. 20). Indien u daadwerkelijk problemen gekend had die dag, kan verwacht worden dat uw echtgenoot hiervan op de hoogte zou zijn. Uw uitleg hiervoor, dat u uw echtgenoot niet veel details gaf omdat hij nerveus is (CGVS 2 M. (...), p. 23), komt weinig overtuigend over in het licht van het feit dat jullie samen een verzoek om internationale bescherming indienen in België omwille van jullie beweerde problemen in Venezuela.

U weet evenmin te overtuigen van het incident op 5 juli 2019. Er dient immers vastgesteld te worden dat de verklaringen van uw echtgenoot met betrekking tot dit incident wederom erg vaag zijn. Zo geeft hij aan niet te weten of er twee of drie mannen betrokken waren bij dit incident (CGVS L. (...), p. 25). Hoewel uit uw verklaringen naar voor komt dat ze aan u zeiden dat ze wisten waar uw kind naar school ging, waar uw man was, waar uw broer was, waar uw ouders waren en dat u uit de politiek moest stappen of dat ze u zouden vermoorden (CGVS 1 M. (...), p. 16), gaf L. (...) aan dat hij zich niet herinnerde wat er tegen u gezegd werd (CGVS L. (...), p. 25). Gevraagd aan L. (...) of hij niet wist wat ze zeiden, gist hij dat ze scheldwoorden gezegd moeten hebben zoals vuile hond, antirevolutionair en dat ze u met de dood bedreigd moeten hebben om uiteindelijk aan te geven dat hij niet woordelijk weet wat er gezegd werd (CGVS L. (...), p. 25). Het is bijzonder merkwaardig dat hij er niet van op de hoogte zou zijn dat zowel zijn kind als hijzelf vernoemd werden bij deze bedreigingen. Dat ook uw broer D. (...) niet naar dit incident verwees toen aan hem gevraagd werd naar overige redenen waarom hij gevisieerd zou worden door de autoriteiten naast de bedreigingen waarover hij vertelde (CGVS D. (...), p. 15), doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit beweerde incident gezien u aangaf dat men ook zei dat men wist waar uw broer was (CGVS 1 M. (...), p. 16). Dat u daarnaast, ondanks het feit dat u verklaarde dat u onderzocht werd in het ziekenhuis naar aanleiding van dit incident hier geen begin van bewijs van neerlegt doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen (CGVS 1 M. (...), p. 22, 23). De klacht die u indiende naar aanleiding van dit incident en die u ter ondersteuning van uw verklaringen neerlegt kan geen nieuw licht werpen op voorgaande vaststellingen (document 4). Niet alleen hebben documenten slechts bewijswaarde indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier allerm minst het geval is, ook werd er reeds eerder gewezen op het feit dat bij de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van uw broer D. (...) werd vastgesteld dat hij een klacht neerlegde aangaande een incident waar niet het minste geloof kon worden gehecht, zoals blijkt uit de beslissing van D. (...) die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit kwam het vermoeden naar voren dat hij toegang had tot niet-authentieke documenten. Bijgevolg dient er, zoals hierboven reeds gesteld, ernstig voorbehoud geplaatst te worden bij de overige door jullie neergelegde documenten. Het feit dat u een soortgelijk document – de layout van beide documenten is bovendien quasi identiek – neerlegt met betrekking tot feiten die niet geloofwaardig overkomen, slaagt er dan ook geenszins in de geloofwaardigheid van deze beweerde feiten te herstellen.

Aangaande uw problemen met L. V. (...) kan aangestipt worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat er in dit verband in uw hoofde een beschermingsnood bestaat. U haalde aan dat het met deze vrouw tot een vechtpartij kwam in de toiletten op een feest naar aanleiding van het feit dat u klaagde over de

elektriciteitspanne en dit weet aan de regering (CGVS 1 M. (...), p. 16, 17). U stelde dat ze nadien nog drie keer probeerde u aan te rijden, waarbij u aangaf dat ze met haar wagen versnelde en op u toe reed, al raakte ze u niet (CGVS 1 M. (...), p. 24). De derde keer maakte ze een gebaar alsof ze een pistool richtte en naar u schoot (CGVS 2 M. (...), p. 25). De geloofwaardigheid en ernst van de door u aangehaalde feiten wordt evenwel op de helling gezet door het feit dat u te kennen geeft niet goed te weten of ze andere opposanten ook al lastig gevallen heeft (CGVS 2 M. (...), p. 24). Indien u daadwerkelijk voor uw leven zou vrezen omwille van deze vrouw, kan nochtans verwacht worden dat u zich hierover zou informeren, om het gevaar goed in te schatten. Eens te meer gezien u nog aanzienlijke tijd in Venezuela verbleef na uw eerste aanvaring met deze vrouw. Dat u zich, ondanks het feit dat u aangaf dat ze slechts enkele blokken van u woonde, dat ze u met de dood bedreigde en dat ze u drie keer probeerde aan te rijden, met name in augustus, september en oktober 2019 (CGVS 1 M. (...), p. 17, 23; CGVS 2 M. (...), p. 25) toch in dezelfde buurt bleef voortbewegen waar ze u telkens trof, zet de ernst van de door u beweerde dreiging evenzeer op de helling. Ook is het bedenkelijk dat u aangaf haar volledige naam niet te kennen en dat u ook niet probeerde dit te weten te komen (CGVS 2 M. (...), p. 24). Dit is des te merkwaardiger gezien u na uw persoonlijk onderhoud wél haar facebookaccount overmaakte waaruit blijkt dat haar volledige naam L. R. V. A. (...) is. Bovendien kan opmerkt worden dat uw verklaringen ietwat flou en weinig coherent overkomen. Bij uw eerste interview gaf u in eerste instantie aan dat L. V. (...) u drie keer probeerde omver te rijden (CGVS 1 M. (...), p. 17). Uiteindelijk stelde u niet zeker te zijn of het over drie keer ging om uiteindelijk toch te stellen dat u denkt dat het drie keer was (CGVS 1 M. (...), p. 23). Bij uw tweede interview op het CGVS gaf u te kennen dat er slechts twee pogingen tot aanrijding waren en dat het derde incident erin bestond dat ze een gebaar maakte alsof ze een pistool op u richtte en schoot (CGVS 2 M. (...), p. 24, 25). Nochtans kan verwacht worden dat u hier meer coherente verklaringen over zou afleggen indien waargebeurd. In zoverre u stelt dat L. V. (...) uw vriendinnen nog bedreigde in januari 2021 door aan hen te vragen waar hun vriendinnetje was (CGVS 2 M. (...), p. 3), dient vastgesteld te worden dat het merkwaardig is dat u hier geen begin van bewijs van kunt neerleggen ondanks het feit dat u aangaf dat uw vriendinnen u onmiddellijk berichten stuurden via WhatsApp om u te zeggen wat er gebeurd was (CGVS 2 M. (...), p. 3, 4). U weet het feit dat u geen begin van bewijs kon neerleggen aan een diefstal van uw gsm een maand of anderhalve maand voor het interview (CGVS 2 M. (...), p. 4), waarmee u de diefstal van uw gsm situeerde begin april of midden maart gelet op de datum van het interview van 6 mei 2021. Dat u een andere WhatsAppconversatie die dateert van begin maart 2021 wél neerlegt doet hier evenwel vraagtekens bij rijzen (CGVS 2 M. (...), p. 6, 7). Uit het geheel van voorgaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk maakte dat er omwille van L. V. (...) een beschermingsnood in uw hoofde bestaat. Dat u twee foto's van L. V. (...) neerlegt (CGVS M. (...) 1, p. 11; document 12.3), doet aan deze bevindingen in alle redelijkheid geen afbreuk. Uit niets blijkt immers wie de afgebeelde dame is, laat staan dat deze vrouw u problemen bezorgd heeft.

Bovendien kan ook nog benadrukt worden dat de geloofwaardigheid en de ernst van het geheel van de door u aangehaalde problemen evenzeer op de helling gezet worden door het feit dat u nog langdurig in Venezuela bleef, ondanks de door u aangehaalde problemen. Zo werd er reeds bij de diefstal in het huis van uw schoonouders en die u situeerde in maart of april 2018, waarbij de affiches centraal stonden die u mee vervaardigd had, een pistool op u gericht. Gevraagd om welke reden u Venezuela niet eerder verliet dan november 2019, gaf u aan dat het emotioneel moeilijk was om te vertrekken en dat u uw behandeling voor uw ziekte moest afmaken (CGVS 1 M. (...), p. 9). Gepolst om welke reden u niet vertrok toen u nog niet ziek was, – uw medische problemen begonnen immers pas in februari 2019 (CGVS 1 M. (...), p. 7) –, gaf u aan dat jullie, toen uw echtgenoot het land verliet dachten dat u zes maanden nadien ook naar Chili zou gaan (CGVS 1 M. (...), p. 9). Uiteindelijk deed u dit niet omdat u heel wat werk had op de universiteit en omdat intussen een visum gevraagd werd in Chili (CGVS 1 M. (...), p. 9). In het licht van de door u beschreven problemen is het merkwaardig dat u Venezuela niet eerder verliet toen u daar de kans toe had.

Het reeds eerder besproken document van Primero Justicia met betrekking tot uw activiteiten en problemen kan geen nieuw licht werpen op voorgaande vaststellingen (document 5). In zoverre dit document zou onderschrijven dat u slachtoffer werd van bedreigingen kan immers aangestipt worden dat documenten slechts bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat jullie er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken dat jullie voor jullie komst naar België vervolgd zijn geweest door de Venezolaanse autoriteiten. Daar jullie niet aannemelijk hebben gemaakt dat jullie voor jullie komst naar België in de specifieke negatieve aandacht

van het Venezolaanse regime stonden, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de politieke activiteiten van u en uw echtgenoot niet bekend waren voor de Venezolaanse autoriteiten.

Bovendien kan er op gewezen worden dat u ondanks uw vrees voor het regime een verlenging voor uw paspoort aanvraagde, deze toegekend kreeg in september 2019 en dat u legaal met uw eigen paspoort – en klaarblijkelijk zonder problemen – het land heeft kunnen verlaten (CGVS 1 M. (...), p. 8, 9). Dit is een bijzonder duidelijke indicatie dat u vóór uw vertrek niet in de verhoogde aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Ook uw echtgenoot verliet Venezuela op legale wijze met zijn eigen paspoort (CGVS L. (...), p. 8). In Chili wendde hij zich nog tot het consulaat van Venezuela om zijn paspoort te laten verlengen (CGVS L. (...), p. 10). Dat L. (...) zich tot het consulaat wendde van het regime dat hij aangaf te vrezen getuigt van een houding die niet in overeenstemming met zijn beweerde vrees is. Dat hij het Venezuela legaal kon verlaten en dat er aan hem een verlenging van zijn paspoort werd toegekend op 29 juli 2019 zijn eveneens indicaties dat hij niet onder de negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten staat.

Er zijn dan ook geen indicaties aanwezig dat jullie bij terugkeer naar Venezuela problemen zouden ondervinden omwille van jullie politieke activiteiten.

In zoverre u opwerpt dat u zich in Venezuela niet zou kunnen stilhouden, dat u zou moeten strijden, niet zou zwijgen en dat u niet niet zou kunnen deelnemen aan marsen (CGVS 2 M. (...), p. 25), dient vastgesteld te worden dat dit weinig overtuigend overkomt, gelet op het feit dat u er niet in geslaagd bent uw politieke activiteiten in de periode voor uw vertrek uit Venezuela aan te tonen zoals eerder werd vastgesteld en gezien u aangaf dat u sinds u uit Venezuela vertrok geen politieke activiteiten meer had (CGVS 1 M. (...), p. 20; CGVS 2 M. (...), p. 17). Hoewel u bij uw eerste interview op het CGVS aangaf dat u soms toch nog wel dingen publiceerde (CGVS 1 M. (...), p. 20), stelde u bij uw tweede interview op het CGVS dat u niets meer gepost – of alleszins niet direct (CGVS 2 M. (...), p. 17) – heeft tegen het regime sinds u in België was (CGVS 2 M. (...), p. 17). Wat er ook van zij, ondanks aanmoediging om alle politieke boodschappen die u postte te bezorgen, bleek de meest recente zoals eerder aangehaald van 2017 te dateren. Dit zet uw bewering dat u zich in Venezuela niet zou kunnen stilhouden volledig op de helling.

In zoverre uw echtgenoot opwerpt dat hij vreest dat zijn vader geïmigreerd zal worden om op hem wraak te nemen (CGVS L. (...), p. 13), dient opgemerkt te worden dat uw echtgenoot zijn problemen in Venezuela niet aannemelijk maakte waardoor het allerm minst geloofwaardig is dat zijn vader uit wraak wel problemen zou kennen.

Gelet op het geheel van voorgaande kan de vluchtelingenstatus aan u en uw echtgenoot niet toegekend worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term “reëel risico” dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het EVRM (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip reëel risico wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228).

Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit of naar uw land van gewoonlijk verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing loopt. Dit klemmt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in precare omstandigheden leeft.

Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft zoals deze omschreven wordt in de COI Focus Venezuela: *Situatieschets van 15 mei 2020*, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20200515.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/situatieschets> en EASO: *Venezuela Country Focus van augustus 2020*, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico is op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden, bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, *T. v. Verenigd Koninkrijk*). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in jullie hoofde sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Jullie dienen daarentegen aan te tonen dat jullie levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat jullie in een situatie van extreme armoede zullen belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in jullie elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting.

Uit jullie verklaringen blijkt geenszins dat dit het geval zou zijn. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in het verleden les gaf op middelbare scholen en in de periode voor u vertrek uit Venezuela op een universiteit (CGVS 2 M. (...), p. 18). Dat u aangeeft dat er een groot tekort is aan docenten Engels (CGVS 2 M. (...), p. 19), komt uw toekomstperspectieven op een job enkel ten goede. Ook uit de verklaringen van L. (...) bleek dat hij in het verleden werkte, waaronder als informeel handelaar in vergif

en pesticiden (CGVS L. (...), p. 5). Uit jullie verklaringen blijkt bovendien dat jullie in het verleden zowel bij jullie ouders als jullie schoonouders terecht konden om er te wonen (CGVS L. (...), p. 27; CGVS 2 M. (...), p. 7, 8). Uit niets blijkt dat jullie bij terugkeer naar Venezuela niet opnieuw bij jullie ouders en schoonouders, met wie jullie nog steeds in contact staan terecht zouden kunnen (CGVS 1 M. (...), p. 6; CGVS L. (...), p. 21).

Uit jullie verklaringen over jullie profiel en jullie familiale/financiële situatie in jullie land van nationaliteit kan aldus niet afgeleid worden dat er in jullie hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat jullie, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' lopen. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat jullie, indien jullie zouden terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zouden terechtkomen.

Betreffende uw medische problemen dient er te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen – begin 2019 werd er baarmoederhalskanker vastgesteld, de ziekte werd in Venezuela behandeld en is momenteel, zonder dat u in België een bijkomende behandeling diende te ondergaan, onder controle (CGVS M. (...) 1, p. 7 en 8) -, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situation_securitaire_20190404.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum) van 1 juli 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_veiligheidssituatie_addendum_20190701.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, COI Focus Venezuela: Situatieschets van 15 mei 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20200515.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/situatieschets> en EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen komt veelvuldig voor in Venezuela. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Uit de geconsulteerde bronnen blijkt dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Aragua, Miranda en het hoofdstedelijk district, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolivar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel en politioneel geweld. Dit geweld kadert echter niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In Zulia, Tachira en Apure evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolivar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De geconsulteerde bronnen geven immers geen blijk van burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Jullie brachten geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige documenten die jullie neerleggen slagen er niet in voorgaande vaststellingen te wijzigen. De paspoorten van u, uw echtgenoot en jullie zoon, de identiteitskaart van uw echtgenoot, het Venezolaanse rijbewijs van uw echtgenoot en het document betreffende jullie huwelijksakte, bevestigen slechts jullie identiteit en jullie burgerlijke stand, die in deze beslissing niet ter discussie staan. Ook uw scholing, zoals aangetoond door uw diploma, staat niet ter discussie. Noch uw ontslagbrief, noch uw arbeidscontract, noch uw bankrekeninguittreksels, noch het document betreffende uw sociale zekerheid kunnen voorgaande vaststellingen in een ander daglicht stellen. Het CGVS betwijfelt immers niet dat u effectief aan de universiteit UNELLEZ werkte, doch stelde vast dat u aldaar geen zwaarwichtige problemen kende. Dat u enkele foto's neerlegt waarop affiches staan kan de door jullie beweerde politieke activiteiten en problemen niet staven. De foto waar u op staat met M. B. M. (...), een parlamentslid van Primero Justicia, wijzigt voorgaande vaststellingen niet. Een foto is immers een momentopname en is niet van die aard dat het uw verklaringen aangaande uw politiek profiel of asielrelaas kan ombuigen. Dat A. R. (...), het hoofd van Primero Justicia van uw regio gevangen genomen geweest is, zoals blijkt uit de door u neergelegde uittreksels van Primero Justicia op instagram (document 17), is in lijn met bovenstaande beschreven landeninformatie. Dat u aangeeft dat als ze hem als vertegenwoordiger kunnen aanhouden, dat ze u dan makkelijk zouden kunnen laten verdwijnen (CGVS 2 M. (...), p. 4) overtuigt niet, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw politieke activiteiten in de periode voor uw vertrek en het feit dat u de door u beweerde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakte. Wat het WhatsAppgesprek betreft waarvan u aangeeft dat het een gesprek is tussen u en M. R. (...) over de aanhouding van A. R. (...) in februari 2021 (CGVS 2 M. (...), p. 6), kan dit geen nieuw licht werpen op de voorgaande vaststellingen in deze beslissing gezien een dergelijk gesprek eenvoudigweg in scène gezet kan worden. De mail die uw advocate bezorgde op 31 mei 2021 waarin ze stelt dat u de notities van het persoonlijk onderhoud niet heeft kunnen nalezen en corrigeren werpt geen nieuw licht op voorgaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker – i.e. de echtgenoot van verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Venezolaanse nationaliteit te bezitten en gewoond te hebben in de stad Guanare (staat Portuguesa). U en uw echtgenote G. G. M. (...) woonden er samen met jullie zoon H. G. E. (...) afwisselend in het huis van uw ouders en het huis van uw schoonouders. Sinds 2015 was u militant lid

van de oppositiepartij Primero Justicia. U ondernam verschillende politieke activiteiten met deze partij. Zo ging u naar marsen waar u ook water uitdeelde, plakte u zelfgemaakte affiches aan op de marktplaats, deelde u folders uit en ging u van deur tot deur en polste u welke mening mensen er over de regering op nahielden. Ook nam u drie of vier keer deel aan een 'asamblea', een bijeenkomst waar zaken met de partij besproken werden. Het laatste jaar dat u in Venezuela verbleef werkte u op de administratieve afdeling van een medische instelling.

Na uw deelname aan een mars op 23 januari 2018 was u onderweg naar het huis van uw schoonouders toen u een moto hoorde en u de personen op de moto hoorden zeggen dat u het was. U zette het op een lopen en verstopte zich. U hoorde hoe de twee personen vruchteloos naar u zochten en uiteindelijk vertrokken toen het drukker werd omdat andere deelnemers van de mars ook uw richting uit kwamen. U begaf zich mee in de menigte en bereikte zo het huis van uw schoonouders, waar er steeds moto's voorbijkwamen met daarop mensen met pistolen in de hand. U meent dat ze wisten dat u er in de buurt was. U wachtte er tot het donker was en liet u ophalen door uw vader.

Eind maart, begin april 2018 vond er een diefstal plaats in uw ouderlijke woning. U was op dat moment niet thuis, maar in Maracaibo om een verhuis te regelen. Uw echtgenote belde u op en vertelde dat drie personen met bivakmutsen het huis van uw ouders binnengedrongen waren. Ze bonden uw vader vast en sloegen hem, uw moeder en uw echtgenote. Ze vroegen aan M. (...) waar u was en zeiden dat ze een cadeau voor u hadden. Ze namen affiches mee die u, M. (...), uw schoonbroer D. (...), en de nicht van uw echtgenote M. A. (...) tegen de regering hadden gemaakt. Verder stalen ze ook allerlei zaken, waaronder gsm's, kledij, goud en een nieuwe tv.

Een of twee maanden voor u Venezuela verliet stopte u met uw politieke activiteiten. In juni 2018 werd u ontslagen omdat u niet inging op de vragen van uw werk om deel te nemen aan regeringsgezinde marsen en omdat u opposant was.

In juni 2018 nam u de beslissing om Venezuela te verlaten, wat u effectief deed u op 4 juli 2018. Uw zus verliet Venezuela gelijktijdig met u. Nadat uw zus, die advocate is, uw tante C. S. (...) verdedigd had in een rechtszaak nadat deze tante gearresteerd was bij een mars in 2017, verloor ze immers haar werk en al haar contracten. Uw zus verblijft momenteel in Barcelona in Spanje en wil er internationale bescherming bekomen. Uw tante C. S. (...) ging na haar vrijlating naar Colombia, waar ze sindsdien verblijft. Uzelf reisde legaal met uw eigen paspoort naar Chili, waar u aan de slag ging in de bouw en verbleef tot december 2019. Het plan was dat uw echtgenote M. (...) u daar na vijf of zes maanden zou vervoegen, wat uiteindelijk niet doorging. In de periode dat u in Chili verbleef vroeg u via het internet een verlenging van uw Venezolaans paspoort aan, die u bekam in het consulaat.

Na uw vertrek uit Venezuela ging M. (...) nog steeds naar asamblea's, participeerde ze in marsen en hield ze zich bezig met affiches, al deed ze dit erg weinig omdat ze ziek werd. Op 5 juli 2019 werd ze na een asamblea tegengehouden door twee of drie kerels op een moto. Haar vriendin G. M. (...) wist te ontkomen. Uw vrouw werd geslagen en op de grond gegooid. Nadien verhuisde uw vrouw naar het huis van haar grootmoeder.

Enkele dagen na dit incident werd uw vrouw aangevallen door de chavistische L. V. (...) toen ze zich in de toiletten op een feest bevond en er klaagde over de regering. L. V. (...) ondernam nadien nog twee of drie pogingen om uw vrouw aan te rijden op straat. Uw echtgenote verliet Venezuela en verzocht op 26 november 2019 in België om internationale bescherming. In december 2019 reisde ook u naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 19 december 2019. Ook de broer van M. (...), G. G. D. N. (...) diende op 12 december 2019 in België een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Venezuela vreest u dat u, uw echtgenote en uw zoon vermoord zullen worden door het regime en de colectivos. Bovendien vreest u dat ze uw vader iets zouden aandoen om wraak te nemen op u.

In het kader van jullie verzoek om internationale bescherming leggen u en uw partner de volgende documenten neer met betrekking tot de identiteit van jullie gezinsleden en jullie burgerlijke staat: het paspoort van uw echtgenote met als uitgiftedatum 30 januari 2015 en geldigheidsdatum 29 januari 2020, waarvoor een verlenging werd toegekend op 19 september 2019 tot 19 september 2021 (origineel); de Venezolaanse identiteitskaart van uw echtgenote (origineel); het paspoort van jullie zoon E. (...) dat geldig is van 1 april 2016 tot 31 maart 2021 (origineel); uw paspoort met als uitgiftedatum 23 mei 2014

en geldigheidsdatum 22 mei 2019, waarvoor een verlenging werd toegekend 29 juli 2019 tot 29 juli 2021 (origineel); uw Venezolaanse identiteitskaart (origineel); uw Venezolaanse rijbewijs (origineel) en een document betreffende jullie huwelijksakte (origineel). Voorts leggen jullie de volgende documenten neer betreffende jullie professionele activiteiten in Venezuela: een document betreffende het diploma van uw echtgenote (origineel); het arbeidscontract tussen uw echtgenote en de universiteit UNELLEZ (kopie); bankrekeninguittreksels van uw echtgenote (kopie); een document inzake de sociale zekerheid van uw echtgenote (kopie); een document betreffende uw ontslag dat dateert van juni 2018 (origineel); de ontslagbrief van uw echtgenote d.d. 23 januari 2020 (kopie). Betreffende jullie politieke activiteiten legden jullie volgende documenten neer: het inschrijvingsbewijs van uw echtgenote bij de Primero Justicia, uitgeprint op 17 september 2019 (origineel); een schrijven van A. R. M. (...), partijsecretaris van Primero Justicia, d.d. 4 november 2019 waarin gesteld wordt dat uw echtgenote een actieve militante was van de partij en dat zij slachtoffer werd van persoonlijke bedreigingen (origineel); uw inschrijvingsbewijs bij de Primero Justicia (origineel); vijftien foto's betreffende de deelname aan marsen (kopie); een foto waar uw echtgenote op staat met de secretaris-generaal van Primero Justicia in Portuguesa A. R. (...) (kopie); een foto waar uw echtgenote op staat met parlamentslid van Primero Justicia M. B. M. (...) (kopie); een foto van affiches (kopie); een foto van iemand die affiches aan het maken is (kopie); drie foto's waar M. R. (...), de echtgenote van A. R. (...), op staat. Betreffende jullie problemen legden jullie volgende documenten neer: een klacht die uw echtgenote indiende naar aanleiding van de gebeurtenissen op 5 juli 2019 (origineel); twee foto's van L. V. (...) (kopie); een foto van de man die de inbraak op het huis van uw ouders pleegde (kopie). Uw echtgenote legt ook negen publicaties van haar op instagram van de periode 2014 – 2017 (kopie) neer, een WhatsAppgesprek tussen uw echtgenote en M. R. (...) over de aanhouding van A. R. (...) in februari 2021 (kopie), instagrampublicaties van Primero Justicia betreffende de aanhouding van A. R. (...) (kopie) en een link naar het facebookprofiel van L. V. (...) (kopie). Op 31 mei 2021 bezorgde jullie advocate het CGVS een mail waarin staat dat uw echtgenote de notities van het persoonlijk onderhoud niet heeft kunnen nalezen en corrigeren, gelet op de tijdsperiode en het gebrek aan een tolk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielmotieven volledig steunt op het verzoek om internationale bescherming van G. G. M. (...). In haar verzoek om internationale bescherming werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen op basis van de volgende motieven:

"(...)"

Uit het voorgaande blijkt dat ook in het kader van uw verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen dient te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Tevens zijn zij van oordeel dat de commissaris-generaal een appreciatiefout heeft gemaakt.

Verzoekende partijen citeren enkele bepalingen van de Vreemdelingenwet die zij *in casu* geschonden achten en gaan vervolgens in op de algemene situatie in Venezuela. Zij wijzen erop dat deze zeer complex is en gekenmerkt wordt door mensenrechtenschendingen op grote schaal, waarbij zowel burgerlijke als politieke en socio-economische basisrechten al vele jaren worden geschonden. Zij merken op dat de bronnen waarop het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) zich baseert inzake de politieke, veiligheids- en socio-economische situatie in Venezuela van 2019 of 2020 dateren en geen beschrijving van de actuele stand van zaken inhouden. Zij wijzen op het bestaan van recentere informatie, meer bepaald de COI Focus "*Venezuela. Situatieschets*" van 28 april 2021, waarvan zij een kopie voegen bij hun verzoekschrift (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 6). Deze bevinding moet volgens hen ten minste leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen conform de redenering van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in zijn arrest nr. 217 131 van 20 februari 2019. Tevens merken verzoekende partijen op dat het CGVS de problemen in Venezuela minimaliseert, volgens hen in strijd met de vaststellingen van de internationale gemeenschap en de internationale waarnemers die de situatie nauwkeurig opvolgen.

Verzoekende partijen wijzen vervolgens op een aantal ontwikkelingen die volgens hen relevant zijn om de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas te toetsen en om aan te tonen dat zij een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van ernstige bedreigingen van hun leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, b) en c), van de Vreemdelingenwet.

Inzake de grote politieke instabiliteit in Venezuela zetten zij het volgende uiteen:

"Venezuela lijdt aan een jarenlang toenemende politieke instabiliteit die een zeer negatief impact op het land heeft.

Sinds de politieke verkiezingen van mei 2018 is het land verdeeld in twee en wordt het de plaats van talloze manifestaties van geweld. Nicolas Maduro, aftredende president, won dat jaar met een score van 67,7% van de stemmen. Veel oppositieleden hebben geprotesteerd tegen deze presidentiele uitkomst.

Op 23 januari 2019 hebben de aanhangers van de oppositie (inbegrepen verzoekster) gedemonstreerd tegen het huidige staatshoofd. Ze volgen Juan Guaido die zichzelf heeft geproclameerd als interim-president. Namelijk Europese landen en Canada hebben hun steun aan Guaido getoond. Verschillende demonstraties werden georganiseerd in verschillende steden van het land.

Maduro blijft gesteund door het leger en twijfel niet om macht en geweld te gebruiken, terwijl de oppositiebeweging niet over een gewapende arm beschikt.

De situatie is verward, complex, gewelddadig en gevaarlijk. Burgers maken zich grote zorgen over de gang van zaken. Inderdaad, geconfronteerd met het feit dat de bevolking verdeeld is in twee afzonderlijke clans, elk met zijn politieke figuur, vinden veel gewelddaden plaats, vooral tijdens demonstraties. Een zeer groot aantal burgers is door het regime bedreigd of mishandeld en sommigen zijn zelfs omgekomen.

"(...)" (stuk 5, pg. 4).

Met de mislukte poging tot staatsgreep van 30 april 2019 is Guaido zijn "elan" een beetje verloren, en zijn positie werd zodanig verzwakt dat hij toezei voor onderhandelingen met Maduro, een aanbod dat hij eerder afwees (stuk 5, pg. 7). Deze situatie is heel alarmerend, want dit betekent dat Maduro machtig en "ongenaakbaar" blijft...

De laatste COI-Focus van april 2021 geeft een "update" van de ontwikkelingen over de politieke situatie sinds juni 2020 (stuk 6, pg. 8-9; eigen onderstreping):

"(...)"

De sanitaire crisis, gelinkt aan de Covid-19, heeft de situatie meer gevaarlijk gemaakt voor de slachtoffers van de colectivos (stuk 6, pg. 10):

"(...)"

De situatie op politieke vlak is zeker niet verbeterd, en niemand weet wanneer die zal beëindigen.

Venezuela blijft een van de landen met het grootste aantal sterfgevallen door geweld in de regio en de wereld (stuk 6, pg. 18):

"(...)"

Inzake de veiligheidssituatie en de repressie tegen (politieke) opposenten van de regering zetten zij het volgende uiteen:

"Uit objectieve informatie blijkt dat er in Venezuela sprake is van een doelgerichte vervolging van tegenstanders van het regime met een gelijkaardig profiel als dat van verzoekende partij (ter herinnering zijn verzoekers leden van Primero Justicia, ze namen delen aan vergaderingen, aan marsen, optochten en manifestaties, ze kennen goed A. R. (...)) en sommige van hun familieleden zijn ook opposanten, en de tante van verzoeker werd als vluchteling erkend in Colombia).

In een arrest nr. 243.678 van 5 november 2020 van de Verenigde Kamers heeft Uw Raad zich moeten uitspreken over de situatie in Venezuela (eigen onderstropping) :

"(...)"

Uit bovenstaande objectieve informatie blijkt onomstotelijk dat tegenstanders van het Venezolaanse regime met een gelijkaardig profiel als dat van verzoekende partij specifiek worden geviséerd en het risico lopen het slachtoffer te worden van geweld."

Verzoekende partijen vervolgen:

"Venezuela is geconfronteerd met een enorm migratiecrisis. Omwille van de veiligheidssituatie (zie punt 2.1.2) zijn er tientallen duizenden onderdanen gevlucht uit het land. Het COI Focus dd. april 2021 verklaart dat er "begin maart 2020 4.933.920 Venezolanen het land" hebben verlaten. "Op 5 maart 2021 hebben, ondanks het feit dat sinds half maart 2020 de grenzen in Venezuela gesloten zijn, zo'n 5.577.077 Venezolanen het land verlaten" (stuk 6, pg. 56)."

Verder zetten zij het volgende uiteen over de situatie in hun land op het vlak van economische en sociale rechten:

"De ernst van de actuele algemene situatie qua economische en sociale rechten wordt duidelijk omschreven in het rapport COI Focus van april 2021 (stuk 6, pg. 42 a 48) en kan als volgt opgesomd worden (pg. 61):

"(...)"

Uit bovenstaande informatie blijkt dat in het algemeen de bevolking van Venezuela slachtoffer is van de onveiligheids- en socio-economische situatie. Voor wat betreft de socio-economische situatie blijft niemand gespaard behalve een heel klein groep geprivilegeerden die nauwe banden onderhouden met de overheid. Zelfs de Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen vindt dat voor een zeer groot aantal Venezolanen de nood aan internationale bescherming aangetoond is."

Vervolgens gaan verzoekende partijen in op hun individuele vluchtmotieven.

Zij merken op dat een aantal elementen door de commissaris-generaal niet betwist worden en zetten hierover het volgende uiteen:

"Verzoekende partij zou, in limine litis, willen benadrukken dat er in haar hoofd niet betwist wordt dat:

- ze is Venezolaans;*
- ze is lid van Primero Justicia;*
- sommige van haar familieleden zijn ook opposanten en leden van de oppositie; de tante van verzoeker werd als vluchteling erkend in Colombia;*
- ze nam deel aan marsen, optochten en manifestaties ; wat verzoekster betreft, tot en met 2019;*
- verzoekster was professor aan een Chavistische Universiteit en heeft intimiderende berichten gekregen van haar collega's daar ze haar politieke overtuigingen vrij en openlijk uitte;*
- verzoeker werd ontslagen omwille van zijn politieke overtuigingen;*
- ze is uit haar land gevlucht, zoals D. (...) (broer van verzoekster en schoonbroer van verzoeker) en heeft een asielaanvraag in het buitenland ingediend (zoals D. (...));*

Verwerende partij erkent ook in haar beslissingen dat er hedendaags intimidatie en repressie bestaat tegenover opposanten en critici van de Venezolaanse regering.

Verzoekster is lid van de politieke partij Primero Justicia. Dit lidmaatschap wordt niet in kwestie gesteld door verwerende partij. Beiden verzoeker en verzoekster hebben verschillende activiteiten met de partij gedaan en ze waren actieve leden en militanten binnen de partij, in het bijzonder verzoekster die zeer nauwe banden met A. R. (...) en zijn echtgenote heeft.

Deze niet betwiste elementen zijn in se voldoende om de hoedanigheid van vluchteling aan verzoekende partij te erkennen gezien de algemene situatie in Venezuela en het geweld dat ontstaan opposanten en de regering en de algemene repressie die Maduro de laatste jaren heeft uitgeoefend en steeds uitoefent."

Over hun politiek activisme laten verzoekende partijen vervolgens het volgende gelden:

"Verwerende partij hecht geen geloof aan de verklaringen van verzoekende partij dat ze wegens haar politiek activisme in Venezuela werd en wordt vervolgd. Het baseert haar redenering op de volgende punten :

a) Over het politieke profiel van verzoeker

Eerst wenst verzoekende partij de verklaringen van verzoeker te verfijnen : hij was in eerste instantie lid van beide Voluntad Popular en Primero Justicia (omdat hij zich aan politiek begon te interesseren) maar hij besloot dan enkel om bij Primero Justicia te blijven.

Het was voor verzoeker niet eenvoudig om deze situatie zo duidelijk te maken tijdens zijn eerste interview; hij had veel stress, en was zeer moe en had ook niet gegeten voor meer dan 6 uur.

Ten tweede erkent verzoeker dat hij een meer beperkt rol speelde dan verzoekster binnen de partij Primero Justicia (infra), maar dat is het vervolg van zijn job: hij werkte voor de regering dus mocht zich niet openbaar uiten over zijn politieke aansluiting of mening en moest zijn activiteiten relatief beperkt houden. Hij had ook geen keuze om zijn job te houden want hij moest voor zijn gezin zorgen.

Wat de huisbezoeken van verzoekers betreft verklaart verzoekende partij dat de echtgenoten nooit huisbezoeken samen deden, maar ze deden wel affiches samen.

Ten derde moet er onderstreept worden dat D. (...) niet veel over de politieke activiteiten van verzoeker weet omdat ze nooit samen hebben geleefd, noch in Venezuela noch in België: in Venezuela, Guanare, leefden ze niet samen en spraken ze nooit over politiek, en in België is D. (...) niet blijven leven in het opvangcentrum (hij ging leven met zijn vriendin) – daarom weet hij dus niet veel over de politieke activiteiten van zijn schoonbroer.

Bovendien, hoewel verzoeker niet veel materiele bewijzen heeft kunnen neerleggen van zijn recente politieke activiteiten wenst hij toch de nadruk te leggen op het feit dat hij naar vergaderingen ging en dat hij huisbezoeken bleef doen tot dat hij uit Venezuela vertrok.

b) Over het politieke profiel van verzoekster

Eerst wil verzoekster herhalen dat ze meerdere objectieve en concrete bewijzen heeft neergelegd betreffende haar politieke activiteiten.

Ze heeft onder andere een "post" van de sociale netwerken dd. 2019 voorgelegd, om haar recente politieke activiteiten aan te tonen. Diezelfde jaar in februari werd ze gediagnosticeerd met kanker en moest ze haar medische behandeling beginnen, wat het moeilijk voor haar maakte om al haar politieke activiteiten te blijven doen. Later heeft ze ook bedreigingen met dood gekregen, zodat ze minder naar de vergaderingen kon gaan.

Wat haar activiteiten met affiches betreft wenst ze verzoekers verklaringen te verfijnen want er bestaat geen tegenstrijdigheid tussen wat de echtgenoten hebben verklaard tijdens hun interviews : voor de diefstal deed verzoekster affiches op opdracht van de partij, na de diefstal is ze affiches blijven doen maar voor haar (niet meer op opdracht van de partij) en om met haar te nemen tijdens marsen.

Ten tweede heeft verzoekster, in tegenstelling tot wat verwerende partij betreft, haar band met A. R. (...) wel gestaafd. Hoewel ze niet over haar band met de betrokkene heeft gesproken tijdens haar interview bij de DVZ – ter plaatse bij de DVZ legde men haar uit dat ze het kort moest houden – heeft ze nooit tijdens haar procedure verteld dat ze de heer R. (...) niet kende. In tegendeel, ze heeft foto's neergelegd en verklaringen gemaakt volgens welke ze Meneer R. (...) en zijn echtgenote kent sinds ze een kind is. Die tonen aan hun banden tussen elkaar.

Het feit dat verzoeker A. R. (...) niet rechtstreeks heeft kunnen erkennen op een foto (in zwart en wit) die hem voorgelegd werd tijdens zijn gehoor bij het CGVS, vormt geen bewijs dat de banden tussen verzoekers (en verzoekster in het bijzonder) en A. R. (...) en zijn echtgenoot niet zouden bestaan. In tegendeel, zulke methode op het CGVS is niet onfeilbaar: de foto's zijn niet van hoge kwaliteit, en wie zou dus zonder twijfel iemand op zo'n foto kunnen erkennen?

Ten derde, betreffende het solliciteerde karakter van het document van Primero Justicia ondertekend door A. R. (...) moet het benadrukt worden dat verzoekster dit document niet vroeger kon hebben. Pas na hun aankomst in België konden verzoekers de nodige elementen aanvragen in Venezuela. In tegendeel, het feit dat het gesolliciteerd is vormt een aanvullende bewijs dat verzoekster nauwe banden heeft met de heer R. (...).

Ten einde mag men niet vergeten dat niet alleen degenen met het hoogste politieke profiel (zoals de heer R. (...)) de grootste risico's lopen, want zij zijn vaak het best beschermd. Politieke activisten, zoals verzoekers, zijn het meest kwetsbaar, omdat zij voldoende zichtbaar zijn en omdat zij geen bescherming kunnen krijgen – vandaar de behoefte aan internationale bescherming. Dit is wat Uw Raad heeft vastgesteld in zijn arrest van 11 december 2020 (nr. 246 014; eigen onderstropping) :

"(...)".

c) Over de politieke activiteiten en problemen van familieleden van verzoekers

De tante van verzoeker, C. D. S. (...), werd als vluchteling erkend in Colombia (stuk 3).

Betreffende verzoekster haar broer R. I. (...), die zich in de Verenigde Staten bevindt met zijn echtgenote, hebben verzoekers geen bewijs kunnen krijgen van hun verblijf ter plaatse. R. (...) en zijn echtgenote zijn bang om informatie te delen met zijn familie. Ze weten niet echt wat zijn status ter plaatse is, maar D. (...) heeft foutelijk verklaard tijdens zijn interview dat R. I. (...) naar de VS ging voor professionele redenen.

In een arrest van 11 december 2020, nr. 246 033, heeft Uw Raad specifiek de risico's voor de familie van politieke tegenstanders erkend (eigen onderstreping):

"(...)".

d) Over verzoekster job aan de universiteit

De job als professor van verzoekster aan de universiteit wordt niet in twijfel getrokken door het CGVS, noch het feit dat ze bedreigd werd door haar collega's (zelfs als het CGVS die feiten minimiseert).

Zoals verwerende partij zichzelf verklaart in haar beslissingen, kunnen professoren die openlijk uiting geven aan hun ongenoegen in het vizier van de autoriteiten genomen worden. Dat is precies het geval van verzoekster : niet alleen hield ze haar mond niet op de universiteit, maar ook was ze actief buiten de universiteit voor de partij *Primero Justicia*. Hoewel het CGVS haar profiel en de feiten die ze op de universiteit heeft meegemaakt, te minimaliseren, moet er wel gemerkt worden dat verzoekster zeker als een politiek opposant gepercipieerd werd."

Over de problemen die zij als gevolg van hun politiek activisme in Venezuela zouden hebben gekend en de daaraan gerelateerde vrees, zetten verzoekende partijen het volgende uiteen:

"Verwerende partij meent dat verzoekers verklaringen omtrent hun problemen die ze als gevolg van hun activisme in Venezuela hebben gekend, ongeloofwaardig zijn.

a) Over de vervolgingsfeiten van verzoeker

Verzoeker heeft niet gemist om eerlijk, spontaan en zo volledig mogelijk te zijn tijdens zijn eerste interview, hoewel hij het kort moest houden. Tijdens zijn interview bij de DVZ sprak hij over de "colectivos", dat wil zeggen over mannen met wapens op moto's. De term "colectivos" verwijst naar gewapende burgers op motorfietsen (stuk 4). De asielinstanties, met hun expertise, moesten wel weten wat de term "colectivos" betekent en dekt.

Hij heeft niet over de mars van 23 januari 2018 in het bijzonder gesproken omdat hij dacht dat hij een overzicht van zijn vrees ten aanzien van de colectivos moest uitleggen, wat hij effectief deed (hij heeft over zijn werk en over de colectivos gesproken, wat aan de basis ligt van zijn asielrelaas en wat coherent is met de verklaringen die hij bij de DVZ en CGVS heeft afgelegd).

Over het feit dat D. (...) niet veel over de problemen en vrees van verzoeker (zijn schoonbroer) kan vertellen moet er herinnerd worden dat de betrokkenen nooit samen hebben geleefd, noch in Venezuela noch in België: in Venezuela, Guanare, leefden ze niet samen en spraken ze nooit over politiek, en in België is D. (...) niet blijven leven in het opvangcentrum (hij ging leven met zijn vriendin) (zie ook supra).

b) Over de diefstal bij de ouders van verzoeker

Hierook heeft verzoeker niet verwezen naar deze gebeurtenis in het bijzonder tijdens zijn eerste interview bij de DVZ omdat hij dacht dat hij er enkel een overzicht van zijn vrees moest geven, wat hij wel deed (hij heeft over de colectivos gesproken, en hij heeft ook over zijn werk gesproken om te zeggen dat zijn problemen daarmee gelinkt waren). Hij wist niet dat hij alle gebeurtenissen, een per een, met de datums, moest uiteenzetten bij de DVZ. En men ziet ook niet goed waarom er nu een probleem is: de verklaringen die verzoeker heeft gemaakt bij de DVZ zijn in hun geheel coherent met de verklaring die daarna werden gemaakt, in dit verband, bij het CGVS.

Zijn intentie was in geen enkel geval om niet volledig te zijn over zijn asielrelaas. Daarom heeft hij ook alle gebeurtenissen, in detail, bij het CGVS, uiteengezet – verzoekster deed dat ook.

Tevens gaat verzoekende partij niet akkoord met de redenering van verwerende partij volgens welke verzoekers geen bijkomende veiligheidsmaatregelen namen na de diefstal in het ouderlijk huis van verzoeker. Dat is niet waar: na de diefstal heeft verzoeker de beslissing genomen om naar Chili te gaan en hij heeft vliegtickets geboekt. Hij kon niet rechtstreeks vluchten omwille van de hoge prijzen van de vluchten. De echtgenoten besloten dus om tijdens de periode van "afwachting" voor zijn vlucht naar Chili bij verzoeksters grootmoeder te gaan wonen voor 1 maand en een half. Ze hebben enkel enkele dagen gespendeerd bij verzoekers ouders voor de vlucht van verzoeker naar Chili. Ze zijn dit feit vergeten te melden tijdens hun gehoor, want ze waren het vergeten.

Dan is verzoeker naar Chili geweest en na zijn vertrek is verzoekster niet meer bij haar schoonouders blijven leven. Ze wou ook begin 2019 naar Chili reizen maar daarvoor moest ze een visa krijgen. Ze is ondertussen ziek geworden met kanker en besloot haar medische behandeling in Venezuela te doen omdat de visa tijd nam en omdat ze deze behandeling nodig had.

Om naar Chili te gaan moest verzoeker te voet naar Colombia gaan en daar zijn vlucht nemen.

Wat de foto van de dief betreft moet benadrukt worden dat verzoekers hun best deden om hun asielrelaas proberen te staven: die foto is het gezicht van een man die verzoekster heeft kunnen

erkennen na de diefstal. Een nicht is politieagent en nadat verzoekster de man in kwestie fysiek beschreef heeft haar nicht een foto van een man getoond (die man was al bekend bij de politie). Verzoekster kon dan bevestigen dat het die man was die de diefstal had gepleegd. Daarom heeft ze die foto beslissen voor te leggen.

c) Over het ontslag van verzoeker

Het argument van het CGVS volgens welke verzoekster moest geweten hebben of er andere collega's in hetzelfde schuitje zitten om haar eigen situatie beter te kunnen inschatten, is onbegrijpelijk en onevenredig.

Hoe zou verzoekster op de hoogte kunnen zijn van de politieke overtuigingen van de collega's van verzoeker, daar verzoeker zichzelf in het geheim op zijn werk moest reageren? Hij mocht zeker niet zeggen dat hij een tegenstander van het regime is.

Verzoeker is zijn werk kwijt omwille van zijn politieke overtuigingen.

d) Over de vervolgingsfeiten van verzoekster

Ten eerste, aan de universiteit heeft verzoekster wel daden van vervolgingen gekend, want ze is haar job kwijt omwille van politieke overtuigingen. Ze heeft intimideerde berichten gekregen, en die waren echte bedreigingen. Spijtig genoeg werd verzoekster haar telefoon gestolen in België en heeft ze die bedreigingen niet kunnen voorleggen bij het CGVS. Echter heeft verzoekster in detail over die berichten kunnen spreken.

Verzoekster verloor haar baan beetje bij beetje: een klacht werd ingediend tegen haar, ze mocht minder uren les geven, dan kreeg ze geen promotie, ... Alles was dus gedaan zodat ze geen "impact" meer kon hebben binnen de universiteit.

Die feiten – die niet in vraag gesteld worden door verwerende partij – vormen wel bijzondere omstandigheden die als verleden bedreiging voor vervolgingen in de zin van artikel 48/7 VW beschouwd moeten worden.

Ten tweede heeft verzoekster niet rechtstreeks over de mars van 23 januari 2019 gesproken tijdens haar eerste interview wegens dezelfde redenen dan al eerder werden uiteengezet (te weten dat verzoekers niet wisten dat ze zo in detail op de incidenten moesten gaan bij de DVZ, waar er hen werd verteld dat ze het kort moest houden).

Er kan niet verwacht worden van D. (...) dat hij zichzelf, in plaats van verzoekers, hun asielrelaas zou kunnen uiteenzetten. Hij heeft dus verwezen naar wat zij meest recent hadden meegemaakt (dus in juli 2019). Het is onevenredig om af te wachten van D. (...), de schoonbroer van verzoeker, dat hij alle details en informatie zou onthouden over de asielrelaas van zijn zus en haar echtgenoot.

Verzoeksters man, wat hem betreft, is heel nerveus en kan zeer snel veel stress kennen. Toen verzoekster op de mars dd. 23.01.2019 was verzoeker al in Chili. Ze besloot dus het incident aan verzoeker niet in het geheel uitte leggen, en de problemen voor haar te houden, want ze wou hem niet in een stressvolle situatie brengen.

In verband met het incident van 5 juli 2019 waren er wel drie (niet twee) mannen bij betrokken. Verzoekster is er zeker van; ze heeft een vergissing moeten gemaakt hebben toen ze over "twee" mannen sprak.

Verzoeker herinnerd zich niet meer precies wat er toen werd gezegd aan verzoekster (dat is ook normaal, gezien hij meer dan een jaar na dat incident werd gehoord op het CGVS), des te meer dat een heel emotionele onderwerp is voor hem. En dat D. (...) niet over dit incident rechtstreeks bij de DVZ sprak is ook geen goede reden om de geloofwaardigheid van verzoekers problemen in twijfel te trekken, want hij werd niet rechtstreeks bedreigd maar onrechtstreeks, via zijn zus.

e) Over verzoeksters problemen met L. V. (...)

Het argument van het CGVS volgens welke verzoekster moest geweten hebben of er andere mensen door Mevrouw V. (...) ook werden lastiggevallen om haar eigen situatie beter te kunnen inschatten, is onbegrijpelijk en onevenredig. Wat zou dat veranderd hebben? Verzoekster was in ieder geval lastiggevallen door deze persoon, en werd serieus bedreigd door haar. Dat er nu andere personen of niet dezelfde situatie ken(d)(n)en, verandert niets aan de situatie van verzoekster zichzelf.

Mevrouw V. (...) probeerde tweemaal verzoekster aan te rijden (niet drie keer – verzoekster heeft zich vergist wegens vermoeidheid). In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert is verzoeker niet in dezelfde wijk blijven wonen: in oktober is ze de ganse maand bij haar andere grootmoeder gaan leven en is daar ondergedoken. Die andere grootmoeder is niet dezelfde grootmoeder die naar haar ouders leeft.

Nog moet worden toegevoegd dat tijdens haar eerste interview verzoekster inderdaad niet de volledige naam van Mevrouw V. (...) kende. Daarna heeft ze haar naam geleerd en heeft ze de informatie naar het CGVS kunnen verschaffen.

Verzoekster heeft altijd de moeite gedaan om zoveel mogelijk bewijzen van haar relaas, en zoveel gedetailleerde verklaringen te maken over haar asielrelaas. De conversaties van WhatsApp die ze neerlegde gebeurden al met haar nieuwe telefoon.

f) Over het verblijf en vertrek uit Venezuela

Zoals hierboven uitgelegd kon verzoekster niet sneller haar land van herkomst verlaten: ze wou begin 2019 bij haar man in Chili gaan maar moest eerst voor een visa vragen en wachten. Dit nam echter tijd zodat ze met haar medische behandeling is moet beginnen in Venezuela om haar kanker proberen te genezen.

Wat hun vertrek uit het land betreft, moeten de volgende punten worden aangemerkt:

- Verzoeker vertrok vanaf Colombia tot waar hij te voet is gegaan ; D. (...) ook;*
- Verzoeker moest een verlenging van zijn paspoort aanvragen zonder wat hij niet kon vluchten, dus hij moest de risico nemen; verzoekster ook; Ze hadden geen redelijke alternatief;*
- Het feit dat ze niet "geseind" zijn op (inter)nationale vlak wil niet zeggen dat ze geen problemen met de autoriteiten kennen; ze zijn meestal vervolgd door de colectivos, die meer "lokaal" optreden."*

Verder betogen verzoekende partijen dat de risico's voor vervolging in hun hoofde verhoogd worden door hun verblijf in het buitenland, wat zij als volgt toelichten:

"Verzoekers werden al de slachtoffers van diverse (pogingen tot) vervolgingen in Venezuela. Ze werden meermaals vervolgd en bedreigd met dood, en de plekken waar ze zich bevonden in de gaten gehouden. Ze werden ook beroofd en verzoekers ouders werden geslagen en afgezonderd.

Artikel 48/7 Vw is dus van toepassing in deze zaak : deze elementen zijn duidelijke aanwijzingen dat hun vrees voor vervolging gegrond is en dat het risico op ernstige schade reeel is voor de betrokkenen.

Er bestaat ook geen goede reden om aan te nemen dat die vervolgingen of ernstige schade zich niet opnieuw zullen voordoen. In tegenstelling, er is ook een aanwijzing dat ze opnieuw vervolgd zullen worden, in het bijzonder verzoekster, op basis van het laatste incident die gebeurd is, na hun vertrek uit Venezuela: de vriendinnen van verzoekster hebben haar verteld dat L. V. (...) op zoek naar verzoekster was en dat ze haar bedreigde, in januari 2021.

Deze risico wordt nog verhoogd door het feit dat verzoekers al een paar jaar afwezig zijn van Venezuela, en dat verzoekers een asielaanvraag in het buitenland hebben ingediend. Deze elementen versterken hun profiel van tegenstanders.

Er bestaat een ernstige risico dat ze gepercipieerd zullen worden als opposanten in geval van terugkeer aangezien hun vlucht uit hun land van herkomst en aangezien hun asielaanvraag in België die al meerdere maanden duurt.

Personen die altijd betrokken zijn geweest bij activiteiten ten gunste van de oppositie en die hun steun aan de oppositie blijven geven, die nauwe banden hebben met hooggeplaatste personen (R. (...)), die al meer dan 2 jaren uit hun land zijn gevlucht, die een asielaanvraag in een Europese Staat hebben ingediend, zullen hoog waarschijnlijk gepercipieerd worden als tegenstanders in geval van terugkeer naar hun land van herkomst.

De risico dat verzoekers problemen zullen kennen bij terugkeer is concreet daar ze al als tegenstanders werden beschouwd in Venezuela, door hun activiteiten van militanten, en dus een bedreiging vormen voor de autoriteiten.

Uw Raad heeft zich onlangs, in Verenigde Kamers, uitgesproken over de risico's die opposanten of mensen die als opposanten gezien worden, lopen in Venezuela (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nr. 243 678 van 5 november 2020) :

"(...)"

In tegendeel tot wat verwerende partij aanhaalt werd verzoekende partij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve vizier van de Venezolaanse autoriteiten.

Verzoekers zijn opposanten en zijn bovendien uit het land gevlucht, wat een bewijs is dat ze hun rug hebben teruggekeerd aan de regering.

Gelet op het specifiek profiel van verzoekers, die supra werd voorgesteld, vormen ze ook een dreiging voor de overheid."

Vervolgens halen verzoekende partijen de criteria aan waaraan de asielzoeker dient te voldoen om als vluchteling te worden erkend en beargumenteren zij waarom zij daaraan menen te voldoen.

Inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zetten zij het volgende uiteen:

"In ondergeschikte orde moet er vastgesteld worden dat verzoekende partij aan de voorwaarden van artikel 48/4 VW voldoet en dat de "subsidiaire beschermingsstatus" haar toegekend moet worden. Als politieke leden en militanten van de oppositie (partij Primero Justicia) kunnen zij de slachtoffers worden van ernstige schade omwille van hun houding en de positie van verzoekster, en omwille van de algemene situatie in Venezuela (artikel 48/4, b) VW). In overeenstemming met de Europese rechtspraak dat verwerende partij vermeld in de bestreden beslissingen, heeft verzoekende partij hier de reële risico die ze loopt op ernstige schade aangetoond, en gestaafd met ten minste een begin van bewijs (attesten, brief van A. R. (...), foto's, screenshots van sociale netwerken). Het is dus geen blote bewering.

Daarenboven, aangezien de algemene onveiligheid en politieke-sociale en economische crisis, en het feit dat het land in een burgeroorlog aan het vallen is, is artikel 48/4, c) Vw ook van toepassing. Verzoekster was ook professor aan de universiteit en uitte openlijk haar mening over politiek, wat haar een bijzonder profiel geeft en wat haar in de vizier van de autoriteiten plaatst.

Zou Uw Raad moeten vaststellen dat verzoekende partij niet binnen het toepassingsgebied van het Geneefse Conventie valt, moet er wel worden beoordeeld dat ze een risico loopt op ernstige schade, namelijk foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in geval van terugkeer."

Tot slot voeren verzoekende partijen in "zeer ondergeschikte orde" aan dat de bestreden beslissingen moeten worden vernietigd "zodat verwerende partij een nieuwe beoordeling van de feiten van de zaak kan maken, met informatie over de huidige situatie in het land". Zij voeren aan dat het CGVS nog verwijst "naar rapporten die dateren van 2019 of 2020, terwijl er meer recente rapporten bestaan (2021), wat niet mag" en stellen dat dit "de kans niet (geeft) aan Uw Raad op de situatie te kunnen analyseren".

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- een bewijs van erkenning van C. S. als vluchteling in Colombia (stuk 3);
- het artikel "*Venezuela: les colectivos, les yeux, les oreilles et les armes de Nicolas Maduro*" van France Info van 10 januari 2020 (stuk 4);
- de COI Focus "*Venezuela: Situatieschets*" van 28 april 2021 (stuk 6).

2.2.2. Op 27 september 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij (onder meer) refereert aan voormelde COI Focus "*Venezuela: Situatieschets*" van 28 april 2021.

2.2.3. Op 1 oktober 2021 leggen verzoekende partijen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij zij blijkens de inventaris de volgende bijkomende stavingstukken voegen:

- twee attesten van de heer A. D. J. R. M. van 19 juli 2021, met vertaling (stukken 1 en 2);
- een attest van mevrouw N. M. R. H., met vertaling (stuk 3);
- een aanhoudingsbevel van 11 december 2019 ten aanzien van verzoekster, met vertaling (stuk 4);
- een beslissing van het ministerie van Buitenlandse Zaken van Colombia waaruit blijkt dat de tante van verzoekster als vluchteling wordt erkend, met vertaling (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, Venezuela, te hebben verlaten naar aanleiding van diverse problemen die zij daar zouden hebben gekend met de autoriteiten of overheidsgezinde personen omwille van hun politieke activiteiten tegen de regering. Verzoekster zou al sinds 2010 of 2011 lid geweest zijn van de oppositiepartij Primero Justicia, waarbij verzoeker zich in 2015 eveneens zou hebben aangesloten. Bij verschillende gelegenheden zouden verzoekende partijen als militanten deelgenomen hebben aan bijeenkomsten en vergaderingen van de partij en aan protesten tegen de regering, geholpen hebben met het maken en aanplakken van affiches voor de partij en van deur tot deur zijn gegaan om steun voor de partij te verwerven en mensen te sensibiliseren. Verzoekster zou daarnaast ook geholpen hebben bij verschillende verkiezingen in 2012 en 2013. Hoewel verzoekster aangeeft dat haar politieke activiteiten in 2019 minderden omwille van haar ziekte – er zou in februari 2019 kanker bij haar zijn vastgesteld –, zou zij tot aan haar vertrek eind 2019 via sociale media boodschappen hebben verspreid waarin werd opgeroepen om deel te nemen aan marsen tegen de regering. Op 23 januari 2018 zou verzoeker achtervolgd zijn door *colectivos* op motorfietsen toen hij na een protestmars op weg was naar het huis van zijn schoonouders. De *colectivos* zouden hem daarbij persoonlijk gevisieerd hebben en nog een tijd rond het huis van zijn schoonouders zijn blijven rijden. In maart of april 2018 zouden drie gemaskerde mannen zijn binnengedrongen in het huis van verzoekers ouders en verzoekers ouders hebben gekneveld en mishandeld. Ze zouden ook verzoekster, die daar toen ook was, geslagen hebben en gevraagd hebben naar verzoeker, die op dat moment in Maracaibo zou zijn geweest. De indringers zouden affiches die verzoekende partijen hadden gemaakt om hun partij te steunen, alsook tal van spullen uit het huis meegenomen hebben. In juni 2018 zou verzoeker ontslagen zijn van zijn job bij de administratie van een aan de overheid verbonden medische instelling omdat hij opposant was en geen steun verleende aan de regering. Hierna zou verzoeker Venezuela op

4 juli 2018 hebben verlaten en naar Chili zijn gereisd. Gelijktijdig met hem zou ook zijn zus Venezuela hebben verlaten. Zij zou er immers haar werk als advocate verloren zijn nadat zij haar tante C. S., die bij een mars in 2017 zou zijn gearresteerd, in een rechtszaak verdedigd had. Deze tante zou na haar vrijlating naar Colombia zijn gegaan en daar zijn erkend als vluchteling. Op 23 januari 2019 zou verzoekster na haar deelname aan een mars op de terugweg voortdurend zijn lastiggevallen door *colectivos* op motorfietsen. In de buurt van haar huis zou een jongen door de Guardia Nacional in het been geschoten zijn. Verzoekster en een vriendin zouden de jongen in een wagen hebben geholpen. Thuisgekomen zou verzoekster gemerkt hebben dat de *colectivos* rond haar huis bleven cirkelen met hun wapens in de lucht. Op 5 juli 2019 zou verzoekster in elkaar geslagen zijn door enkele *colectivos* nadat zij die dag aanwezig was geweest op de zetel van haar partij. Daarbij zouden de *colectivos* haar hebben uitgescholden en ermee gedreigd hebben haar te vermoorden indien ze niet uit de partij of de politiek zou stappen. Ze zouden verzoekster ook duidelijk gemaakt hebben dat ze wisten waar haar kind naar school ging en waar haar man, haar broer en haar ouders waren. Naar aanleiding van deze feiten zou verzoekster klacht hebben neergelegd, doch de politie zou daar niets mee gedaan hebben. Op 25 of 26 juli 2019 zou L. V., een zogenaamde chaviste, verzoekster op een feestje hebben aangevallen en met de dood bedreigd hebben nadat zij haar kritiek had horen uiten op de regering. Daarna zou deze vrouw verzoekster hebben opgebeld om haar te bedreigen. Toen verzoekster na haar kankerbehandeling wat vaker buiten kwam, zou L. V. vaak gestopt zijn om haar uit te maken en te bedreigen wanneer zij verzoekster voor haar huis of dat van haar oma zag zitten. Ook zou L. V. meermaals geprobeerd hebben om verzoekster aan te rijden. Verzoekster verklaart Venezuela te hebben verlaten op 19 november 2019 en naar België te zijn gereisd. Vervolgens zou ook verzoeker in december 2019 vanuit Chili naar België zijn gekomen. Verzoekende partijen stellen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst te vrezen dat zij of hun zoon door de autoriteiten of de daaraan gelieerde *colectivos* of, wat verzoekster betreft, door L. V., zullen worden vermoord. In de eerste week van januari 2021 zou L. V. enkele vriendinnen van verzoekster hebben bedreigd en naar verzoekster hebben gevraagd en in februari 2021 zou A. R., een regionale leider van Primero Justicia, gedurende enkele uren zijn aangehouden en vervolgens weer in vrijheid zijn gesteld.

Behalve voormelde incidenten en gebeurtenissen voert verzoekster nog aan dat de universiteit waar zij de laatste jaren voor haar vertrek als docent Engels werkte de chavistische ideologie aanhing en dat zij er nooit kans kon maken op een promotie omdat men er op de hoogte zou zijn geweest van haar steun aan de oppositie. Verzoekster zou in een *WhatsApp*-groep van collega's ook bedreigd zijn nadat zij had aangeklaagd dat er pro-chavistische propaganda werd verkondigd, waarna zij deze groep in 2017 of 2018 zou hebben verlaten.

De Raad merkt op dat de motieven op grond waarvan verzoekende partijen internationale bescherming vragen verband houden met het door hen geschetste profiel van tegenstanders van het regime en leden van de oppositie in Venezuela en dat zij de door hen aangehaalde problemen toeschrijven aan het feit dat zij ook als dusdanig zouden worden gepercipieerd en geviseerd door de regering, dan wel door regeringsgezinde personen of organisaties. Voor een correcte beoordeling van hun beschermingsnood dient aldus in de eerste plaats te worden nagegaan in welke mate zij het door hen voorgehouden politiek profiel en activisme aannemelijk maken.

Te dezen kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker het door hem geschetste profiel van politiek opposant en militant lid van de oppositiepartij Primero Justicia niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) dat hij in Venezuela actief lid was van de oppositiepartij Voluntad Popular en dat hij hierdoor problemen heeft gekregen met de autoriteiten en daaraan gelieerde *colectivos* (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 9, map 'DVZ', vragenlijst verzoeker, vragen 3.3 en 3.5). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS hield verzoeker voor dat er een misverstand was bij de DVZ wat betreft de naam van de politieke partij en dat waar hij sprak over Voluntad Popular hij eigenlijk Primero Justicia bedoelde (adm. doss., stuk 6, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 3). Vooreerst kan het geheel niet overtuigen dat verzoeker zich tot drie keer toe zou hebben vergist over de partij waarbij hij aangesloten was, daar dit lidmaatschap aanleiding zou hebben gegeven tot de problemen waardoor hij zijn land van herkomst diende te verlaten. Bovendien strookt deze bewering niet met de vaststelling dat verzoeker aan zijn verklaringen bij de DVZ nog heeft toegevoegd dat hij vergeten te zeggen was dat hij "*later ook actief lid was van de partij Primero Justicia*", welke toevoeging tegensprekt dat verzoeker zich eenvoudigweg zou hebben vergist waar hij herhaaldelijk verwees naar zijn lidmaatschap van Voluntad Popular. Tevens gaf verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS te kennen dat

hij nooit lid was van of activiteiten gedaan heeft voor een andere partij dan Primero Justicia (*ibid.*, p. 7), wat geheel in tegenspraak is met zijn beweringen bij de DVZ als zou hij actief lid geweest zijn van Voluntad Popular en later ook van Primero Justicia, alsook met verzoeksters verklaring dat haar man eerst aanhanger was van Voluntad Popular maar dan door haar is overgegaan naar Primero Justicia (adm. doss., stuk 6, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 12 oktober 2020, p. 19). In hun verzoekschrift wijzigen verzoekende partijen hun verklaringen nogmaals door thans voor te houden dat verzoeker in eerste instantie lid was van zowel Voluntad Popular en Primero Justicia maar dan besloot om enkel bij Primero Justicia te blijven. Met de uitleg dat het *“voor verzoeker niet eenvoudig (was) om deze situatie zo duidelijk te maken tijdens zijn eerste interview”*, dat hij veel stress had, zeer moe was en al meer dan zes uur niet meer gegeten had, bieden verzoekende partijen geen verklaring voor de vaststelling dat verzoeker ook op het CGVS een andere versie van de feiten heeft gegeven dan deze die in het verzoekschrift wordt voorgehouden. De Raad merkt in dit verband ook nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het vluchtrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Verzoekende partijen beperken zich overigens slechts tot het poneren van loutere beweringen wat de stress, vermoeidheid en het al meer dan zes uur niet meer hebben gegeten van verzoeker tijdens zijn eerste interview betreft. De vaststelling dat verzoekende partijen doorheen hun procedure steeds wisselende en onderling onverenigbare verklaringen aflegden over verzoekers affiliatie met deze of gene oppositiepartij brengt de geloofwaardigheid van hun verklaringen daarover ernstig in het gedrang.

Vervolgens dient de commissaris-generaal te worden bijgetreden waar hij in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster als volgt motiveert over de politieke activiteiten van verzoeker:

“Daarnaast dient vastgesteld te worden dat uit de verklaringen die uw echtgenoot zelf aflegt, blijkt dat hij zijn politieke activiteiten als eerder beperkt voorstelt. Hij geeft aan dat hij sinds 2015 lid was van de oppositiepartij Primero Justicia (CGVS L. (...), p. 7) en dat hij in de periode van 2015 tot een of twee maanden voor zijn vertrek in 2018 politieke activiteiten deed (CGVS L. (...), p. 8). Meer bepaald stelde hij dat hij zo'n vijf of zes keer affiches maakte en aanplakte (CGVS L. (...), p. 16), dat hij twee keer een samen met leden van de partij huisbezoeken aflegde bij mensen thuis (CGVS L. (...), p. 16, 17), dat hij in totaal deelnam aan zo'n vijf, zeven of tien marsen (CGVS L. (...), p. 18) en water uitdeelde bij drie of vier marsen (CGVS L. (...), p. 18). Hij nam deel aan drie of vier partijvergaderingen (CGVS L. (...), p. 18). Niet alleen blijkt uit zijn eigen voorstelling van zijn politieke activiteiten geenszins dat L. (...) een prominent criticaster van het regime was of dat hij een centrale rol opnam, ook kan er in dit verband gewezen worden opeen incoherentie tussen jullie onderlinge verklaringen inzake de huisbezoeken die jullie aflegden. Terwijl L. (...) aangaf dat u op een keer samen met hem huisbezoeken deed (CGVS L. (...), p. 17), zegt u zelf dat u nooit een dergelijk bezoek deed samen met uw echtgenoot (notities persoonlijk onderhoud CGVS G. G. M. (...) d.d. 5 mei 2021 (CGVS 2 M. (...)), p. 11). Indien waargebeurd kan nochtans verwacht worden dat jullie hierover eensluidende verklaringen zouden afleggen. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de waarachtigheid van zijn politiek activisme in Venezuela.”

Met de toelichting in het verzoekschrift dat verzoekers eerder beperkte rol binnen Primero Justicia het gevolg is van zijn job bij de overheid, waardoor hij zich niet in het openbaar zou hebben kunnen uiten over zijn politieke voorkeur of mening en zijn activiteiten relatief beperkt zou hebben moeten houden, gaan verzoekende partijen voorbij aan het feit dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, enkel gedurende ongeveer een jaar voor de medische instelling heeft gewerkt en voorheen werkzaam was als informele handelaar in vergif en pesticiden, terwijl hij reeds sinds 2015 lid zou zijn geweest van Primero Justicia (adm. doss., stuk 6, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 5 en 7). Daargelaten de reden waarom verzoeker zich op politiek vlak *low profile* hield, betwisten verzoekende partijen niet dat hij geenszins als een prominent criticaster van het regime kon worden beschouwd en dat hij evenmin een centrale rol opnam in de oppositie tegen de regering.

Verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift dat zij nooit samen huisbezoeken aflegden maar wel samen affiches maakten, doch verklaren hiermee niet waarom zij elkaar hierover tegengesproken hebben tijdens hun respectieve interviews op het CGVS. Deze tegenstrijdigheid wordt niet opgeheven door slechts zonder meer één versie van de feiten te bevestigen.

Verder wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster terecht op het volgende:

“De vaststelling dat uw broer D. (...), gevraagd naar de politieke activiteiten van L. (...) slechts zegt dat L. (...) tot een partij behoorde maar dat hij het zich niet meer herinnert (notities persoonlijk onderhoud

CGVS G. G. D. N. (...) d.d. 13 augustus 2020 (CGVS D. (...)), p. 23), ondergraaft evenzeer het beweerde politiek profiel van uw echtgenoot. Dat D. (...), die nochtans samen met u en uw echtgenoot in dezelfde kamer in het opvangcentrum verbleef (CGVS 2 M. (...), p. 4, 5), evenzeer een verzoek om internationale bescherming indiende en ook aangaf actief geweest te zijn voor de partij Primero Justicia, slechts zo'n vaag antwoord geeft op de vraag naar de politieke activiteiten van L. (...), ondermijnt evenzeer het door L. (...) beweerde profiel."

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeksters broer D. niet veel weet over de politieke activiteiten van verzoeker omdat ze nooit samen hebben geleefd, noch in Venezuela noch in België – in België zou D. het opvangcentrum waar hij met verzoekende partijen verbleef verlaten hebben om met zijn vriendin te gaan samenwonen – en nooit over politiek spraken, is niet afdoende ter verklaring of verschoning van het feit dat hij zich zelfs niet kan herinneren tot welke politieke partij verzoeker behoorde, *nota bene* de partij waarvoor hij zelf ook actief zou zijn geweest. Overigens blijkt uit verzoeksters verklaringen dat haar broer pas halverwege 2020 het opvangcentrum waar hij tot dan samen met verzoekende partijen verbleven had verlaten heeft (adm. doss., stuk 6, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 12 oktober 2020, p. 4-5). Dat zij het in de maanden dat zij er wel samen verbleven onderling nooit over de redenen van hun vertrek hebben gehad of dat de politieke activiteiten van verzoeker nooit ter sprake zouden zijn gekomen, ondermijnt ook volgens de Raad verder het door verzoeker voorgehouden politiek profiel dat hij inroept om internationale bescherming te bekomen.

Tot slot stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht vast dat verzoeker er niet in slaagt om de door hem aangehaalde politieke activiteiten met voldoende documenten te staven, wat hij als volgt toelicht:

"Hij legt slechts één foto van een deelname aan een protest neer en geeft te kennen enkel op die foto te staan (CGVS L. (...), p. 10; document 12.5). Gevraagd naar van wanneer deze foto dateert geeft hij eerst aan dat hij denkt dat deze eerder dan 2016 of 2017 gemaakt werd om uiteindelijk aan te geven dat hij het zich niet herinnert (CGVS L. (...), p. 10). Deze foto toont dus allerminst enige recente politieke activiteit van L. (...) aan. Dat hij zich low profile hield door in het geniep naar marsen te gaan en geen publicaties te doen op sociale netwerken (CGVS L. (...), p. 12), kan in het licht van zijn verklaringen over de activiteiten die hij uitgevoerd zou hebben en die hierboven reeds werden opgelijst, overigens niet overtuigen. Het inschrijvingsbewijs dat L. (...) neerlegde ter ondersteuning van zijn engagement voor Primero Justicia, dat overigens niet gedateerd is, toont voorts hoogstens aan dat L. (...) zich registreerde als lid deze partij. Uit niets blijkt dat hij ook daadwerkelijk oppositieactiviteiten ontwikkelde in Venezuela."

Door in hun verzoekschrift de nadruk te leggen op het feit dat verzoeker naar vergaderingen ging en huisbezoeken bleef doen tot aan zijn vertrek uit Venezuela, herhalen verzoekende partijen slechts verzoekers eerdere beweringen, zonder evenwel te weerleggen dat verzoeker deze niet staft met documenten, daar hij slechts één foto heeft neergelegd van een deelname aan een protest, die zou dateren van vóór 2016, en het door hem neergelegde (niet-gedateerde) inschrijvingsbewijs hoogstens aantoonde dat hij zich registreerde als lid van Primero Justicia, doch niet dat hij tot aan zijn vertrek daadwerkelijk activiteiten ontwikkelde voor de oppositie.

De Raad dient tevens in navolging van de commissaris-generaal vast te stellen dat ook verzoekster er niet in slaagt het door haar voorgehouden politiek profiel aannemelijk te maken. Waar niet wordt betwist dat verzoekster in het verleden bepaalde activiteiten voor Primero Justicia heeft gedaan en politiek actief was, slaagt zij er niet in om de door haar aangehaalde politieke activiteiten in de periode voor haar vertrek eind 2019 aannemelijk te maken. Dit wordt in de bestreden beslissingen in haar hoofde op goede gronden als volgt toegelicht:

"Toonaangevend voor deze vaststelling is het feit dat u aangeeft dat u via sociale media opriep tot deelname aan marsen tot uw vertrek uit Venezuela (CGVS 2 M. (...), p. 9), maar dit uiteindelijk niet hard kan maken voor de periode voor uw vertrek. U werd aangemoedigd om zo veel mogelijk screenshots te bezorgen van het feit dat u opriep tot marsen (CGVS 2 M. (...), p. 9). U gaf aan nog heel veel posts van op instagram te hebben (CGVS 2 M. (...), p. 9). Er werd specifiek aan u gevraagd hoe vaak u oproepen lanceerde via het internet sinds 2018, waarop u aangaf dat u altijd als u kon mensen oproep (CGVS 2 M. (...), p. 15). Ook werd aan u gevraagd om een volledig overzicht van al de politieke boodschappen die u op instagram plaatste te bezorgen aan het CGVS (CGVS 2 M. (...), p. 17), waarbij de nadruk gelegd werd op de meest recente. Wat betreft uw twitteraccount, gaf u aan dat u de toegang hiertoe kwijt bent (CGVS 2 M. (...), p. 9). Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat uw meest recente post op twitter dateert van 2016 (CGVS 2 M. (...), p. 16). Uiteindelijk

bezorgde u het CGVS slechts negen instagramposts (document 12.9 en document 21). De meest recente datum die naar voor komt uit de door u neergelegde uittreksels van uw instagramaccount is 12 juli 2017. De vaststelling dat u er niet in slaagt om de door u aangehaalde recente activiteiten op sociale media met bewijsmateriaal te ondersteunen, werpt niet alleen een schaduw over de geloofwaardigheid van de politieke boodschappen die u meende te verspreiden op sociale media, maar ook op de geloofwaardigheid van het door u beweerde politiek profiel en uw politieke activiteiten in de periode naar aanloop van uw vertrek uit Venezuela. Dat u iets eenvoudigs aantoonbaars als recente posts op instagram niet kan voorleggen, roept immers ernstige vraagtekens op.

Wat betreft de foto's van uw deelname aan marsen en samenkomsten dient vastgesteld te worden dat het leeuwendeel van de foto's die u neerlegt ofwel dateert van enkele jaren voor uw vertrek, met name van 2013, 2015 en 2016; ofwel dat u aangeeft dat u zich de datum niet herinnert; ofwel dat ze dateren van uw studententijd (CGVS 1 M. (...), p. 10, 11, 12, 13). De laatste mars waaraan u deelnam met uw echtgenoot situeert u in 2017 (CGVS 1 M. (...), p. 12). Van 2019 legt u één foto neer van een mars van 23 januari 2019 (CGVS 1 M. (...), p. 10, document 12.1) en één foto van juli 2019 (CGVS 2 M. (...), p. 6, document 13). U werd door het CGVS aangemoedigd om bijkomende foto's van marsen neer te leggen met vermelding van de datum (CGVS 2 M. (...), p. 26). Uiteindelijk maakte u slechts zes bijkomende foto's over waarvan u aangeeft dat het foto's van marsen zijn van verschillende jaren, zonder die in concreto te benoemen (document 20). Een foto is identiek aan een eerder door u neergelegde foto waarvan u aangaf dat die dateerde van 2013 (document 12.5, document 20.1), op een foto is slechts de rug van iemand te zien die affiches maakt (document 20. 4) en bij de vier overige foto's laat u na een concrete datum te benoemen. In het licht van de eerdere vaststellingen dat u ondanks uw verklaringen dat u tot uw vertrek actief opriep tot deelname aan protesten tot uw vertrek uit Venezuela dit niet aantoonde maar dit slechts aantoonde tot juli 2017, moet ook hier vastgesteld worden dat u geen overtuigend bewijsmateriaal aandraagt van uw deelname aan meer dan twee protesten sinds 2018. Dit ondanks uw verklaringen dat u in 2018 nog naar marsen bleef gaan (CGVS 2 M. (...), p. 14). U geeft aan dat u omwille van uw ziekte uw deelname aan marsen stopte sinds februari 2019 maar dat u wel nog naar samenkomsten ging (CGVS 2 M. (...), p. 14). Dit kan niet als rechtvaardiging voor het verminderen van uw politieke activiteiten in de jaren voor uw vertrek uit Venezuela. Voorgaande vaststellingen doen immers zeer ernstig vermoeden dat u uw politiek activisme reeds vroeger op een laag pitje zette.

Dit wordt bovendien ook bevestigd door uw overige verklaringen aangaande uw meer recente politieke activiteiten. Wat betreft het feit dat u aangaf dat u huis aan huis bezoeken deed voor de partij, blijkt uit uw verklaringen dat u dit zo'n twee jaar deed (CGVS 2 M. (...), p. 10, 22). U deed dit begin 2015, af en toe in 2016 en van half 2017 tot het eerste trimester van 2018 (CGVS 2 M. (...), p. 10, 22). U geeft aan dat u vervolgens stopte omdat u gedemotiveerd geraakt was (CGVS 2 M. (...), p. 11). Ook wat uw deelname aan partijvergaderingen betreft, geeft u te kennen dat u door uw teleurstelling en demotivatie minder begon te gaan (CGVS 2 M. (...), p. 14, 15). Hoewel u aangeeft dat u in het begin van 2018 nog naar drie van de vier vergaderingen ging, geeft u aan dat u op het einde van 2018 nog amper ging (CGVS 2 M. (...), p. 14, 15). Dit ligt in lijn met de verklaringen van uw echtgenoot, die stelt dat u heel weinig naar de vergaderingen ging (CGVS L. (...), p. 17)."

In hun verzoekschrift herhalen verzoekende partijen dat verzoekster "meerdere objectieve en concrete bewijzen heeft neergelegd betreffende haar politieke motieven" en verwijzen zij naar "een "post" van de sociale netwerken dd. 2019", zonder evenwel toe te lichten om welk bericht het concreet gaat. De Raad kan in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat uit het geheel van de door verzoekster bijgebrachte stukken over haar politieke activiteiten op sociale media niet blijkt dat zij na juli 2017 nog politieke boodschappen heeft verspreid. Verzoekende partijen weerleggen deze pertinente vaststelling niet. Dat verzoekster in februari 2019 gediagnosticeerd werd met kanker en haar medische behandeling moest beginnen en dat dit het voor haar moeilijk maakte om al haar politieke activiteiten te blijven doen, neemt niet weg dat zij naar eigen zeggen tot aan het moment van haar vertrek via de sociale media mensen heeft opgeroepen om deel te nemen aan marsen tegen de regering. Verder stelt de Raad vast dat verzoekster tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft verklaard dat zij reeds in de loop van 2018 almaar minder vaak naar vergaderingen van Primero Justicia ging omdat zij gedemotiveerd en teleurgesteld was door de situatie in haar land en dus niet door de doodsb bedreigingen die zij pas in 2019 zou hebben gekregen, zoals wordt voorgehouden in het verzoekschrift (adm. doss., stuk 6, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 6 mei 2021, p. 15).

Verder wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster terecht op de volgende tegenstrijdigheid tussen de onderlinge verklaringen van verzoekende partijen:

"U gaf aan dat u voor de laatste keer affiches maakte toen de diefstal in het huis van uw schoonouders plaatsvond (CGVS 2 M. (...), p. 15), terwijl uw echtgenoot gevraagd naar uw activiteiten nadat hij

Venezuela verliet aangeeft dat u zich nog bezig hield met affiches (CGVS L. (...), p. 19). Dat jullie incoherent zijn over een politieke activiteit die er in het verleden bovendien volgens jullie verklaringen toe leidde dat jullie belaagd werden in jullie huis werpt niet alleen een smet op uw beweerde politiek profiel, maar ook op jullie asielaanvraag, zoals nog zal blijken uit wat volgt.”

Verzoekende partijen kunnen niet overtuigen waar ze (*post factum*) hun tegenstrijdige verklaringen met elkaar in overeenstemming trachten te brengen door te poneren dat verzoekster voor de diefstal affiches maakte in opdracht van de partij en dit na de diefstal is blijven doen, maar enkel om zelf mee te nemen tijdens marsen en niet meer in opdracht van de partij. Verzoeker werd immers gevraagd welke activiteiten verzoekster nog deed voor de partij nadat hij Venezuela had verlaten (adm. doss., stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 19). Overigens verklaarde verzoekster te denken dat zij na de diefstal geen affiches meer gemaakt heeft omdat zij in 2019 stopte met aan marsen deel te nemen en zij de eerste twee of drie marsen van 2019 geen affiches bijhad (adm. doss., stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 6 mei 2021, p. 15). De bewering als zou verzoekster na de diefstal nog affiches hebben gemaakt om mee te nemen naar marsen is hiermee duidelijk in tegenspraak.

Voorts wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissingen terecht op dat verzoekster de door haar voorgehouden vriendschapsband met een lokale leidersfiguur van Primero Justicia en diens echtgenote niet staft. Hierover wordt ten aanzien van verzoekster op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“In het kader van uw tweede interview op het CGVS stelde u dat A. R. (...), het hoofd van Primero Justicia van uw regio een vriend van u is en dat zijn echtgenote een goede vriendin is (CGVS 2 M. (...), p. 4). U stelde dat de tante van M. R. (...) uw meter is, dat u haar al kent sinds u heel klein bent, dat u A. (...) kent sinds hij M. (...) leerde kennen en dat jullie elkaar geregeld zien op familiale bijeenkomsten, zo'n vijftien, twintig keer per jaar (CGVS 2 M. (...), p. 5). Dat u deze vriendschapsband slechts bij uw tweede interview te berde brengt is merkwaardig. Dat u bij uw eerste interview op het CGVS gevraagd naar kopstukken van de partij Primero Justicia nog aangaf ze niet persoonlijk te kennen (CGVS 1 M. (...), p. 18) om dan nadien te stellen dat u bevriend bent met een kopstuk van de partij is bevreemdend. Bij uw eerste interview werd u uitgenodigd om te vertellen over een foto waar u op stond met A. R. (...) en zei u slechts dat hij de secretaris-generaal van Primero Justicia in Portuguesa was, doch maakte u geen gewag van enige vriendschapsband met hem (CGVS 1 M. (...), p. 13). Ook is het bevreemdend dat uw echtgenoot in eerste instantie niet op de naam van A. R. (...) kon komen toen aan hem een foto van u en A. R. (...) werd voorgelegd (CGVS L. (...), p. 10). Hij beschreef de man in eerste instantie als degene die verantwoordelijk is voor Primero Justicia op regionaal niveau (CGVS L. (...), p. 10). Uiteindelijk schoot de naam hem wel te binnen (CGVS L. (...), p. 10). Doch indien A. R. (...) daadwerkelijk een vriend van u was, kan verwacht worden dat u en uw echtgenoot dit eerder ter sprake zouden brengen en hier vlottere verklaringen over af zouden leggen. Hoewel u aangemoedigd werd om bijkomende foto's neer te leggen om aan te tonen dat u daadwerkelijk een vriendschapsband had met A. R. (...) en zijn echtgenote, legde u geen overtuigende documenten neer (CGVS 2 M. (...), p. 5). Met betrekking tot de foto waar u op staat met A. R. (...) die u neerlegde (document 12.7, CGVS 2 M. (...), p. 26) dient vastgesteld te worden dat dit slechts één foto betreft die een momentopname is en waarmee u geenszins een vriendschapsband aantoonst. Bovendien gaf u aan dat deze foto genomen werd bij een partijbijeenkomst (CGVS M. (...) 1, p. 13), hetgeen dus allerminst uw bewering kan staven dat u en A. R. (...) en zijn echtgenote elkaar regelmatig zagen in familiale context en vrienden waren. Met de drie foto's die u neerlegt waarvan u stelt dat M. R. (...) erop staat, blijkt niet dat zij de echtgenote is van A. R. (...), noch dat jullie elkaar zo vaak zouden zien als u poneerde.”

De opmerking in het verzoekschrift dat hoewel verzoekster niet over haar band met A. R. heeft gesproken tijdens haar interview bij de DVZ, waar men haar uitlegde dat ze het kort moest houden, zij nooit tijdens haar procedure heeft verklaard dat ze A. R. niet kende, is niet dienstig ten aanzien van de pertinente vaststellingen dat (i) verzoekster tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS geen gewag heeft gemaakt van enige vriendschapsband met A. R., niettegenstaande zij uitgenodigd werd te vertellen over een door haar neergelegde foto waarop zij naast A. R. te zien is en dat (ii) zij A. R. tevens niet vermeldde toen haar gevraagd werd naar boegbeelden van Primero Justicia, maar slechts namen aanhaalde van personen die zij niet persoonlijk kent. Het betoog dat verzoeker A. R. “niet rechtstreeks heeft kunnen erkennen” toen voormelde foto van A. R. met verzoekster hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud werd voorgelegd, is evenmin dienstig. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker A. R. wel degelijk herkende als “degene die verantwoordelijk is voor Primero Justicia op regionaal niveau”, maar aanvankelijk niet op zijn naam kon komen. Verzoeker verklaarde dat hij zich zijn naam niet kon herinneren hoewel die op het puntje van zijn tong lag (adm. doss., stuk 6, map met ‘Bijkomende

informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 10-11). Verzoekende partijen betwisten verder niet dat voormelde foto slechts een momentopname betreft waarmee geen vriendschapsband wordt aangetoond noch wordt gestaafd dat verzoekster en A. R. elkaar regelmatig zagen in de familiale sfeer, daar hij genomen is tijdens een partijbijeenkomst. Evenmin betwisten zij de pertinente overweging dat uit de drie neergelegde foto's waarop M. R. te zien is niet blijkt dat het hier daadwerkelijk om de echtgenote van A. R. gaat, laat staan dat zij en verzoekster elkaar zo vaak zouden hebben gezien als verzoekster voorhoudt. Verzoekster heeft geen andere foto's of documenten bijgebracht die kunnen getuigen van de beweerde vriendschapsband met A. R., hoewel zij daar tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud herhaaldelijk toe werd aangespoord (adm. doss., stuk 6, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 6 mei 2021, p. 5 en 26). Door in het verzoekschrift zonder meer te betwisten dat de neergelegde foto's en afgelegde verklaringen de band met A. R. niet kunnen staven, geven verzoekende partijen weliswaar aan dat zij het niet eens zijn met voormelde pertinente en terechte vaststellingen van de commissaris-generaal, doch weerleggen zij deze niet. Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen de voorgehouden vriendschapsband met een regionale leider van Primero Justicia niet aannemelijk maken.

De commissaris-generaal kan tot slot worden bijgetreden waar hij in de bestreden beslissingen oordeelt dat de documenten die verzoekster tijdens haar administratieve procedure heeft neergelegd om haar politiek profiel aan te tonen geen ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen, wat hij als volgt toelicht:

"Het document inzake uw lidmaatschap voor de partij Primero Justicia – dat, hetgeen merkwaardig overkomt, werd afgedrukt op 17 september 2019 – toont hooguit aan dat u zich registreerde als lid van de partij, maar zegt niets over de activiteiten die u daadwerkelijk deed. In het document van Primero Justicia ondertekend door A. R. (...) staat dat u militant lid bent en deelnam aan drie verkiezingsprocessen in 2012 en 2013 (document 5). Indien u daadwerkelijk ook de overige activiteiten deed voor de partij die u zichzelf toedichtte is het opmerkelijk dat dat niet mee opgenomen is in dit document. Hoe dan ook kan opgemerkt worden dat dit document werd opgesteld op 4 november 2019 met oog op uw vertrek, hetgeen de inhoud van dit document een gesolliciteerd karakter verleent (CGVS M. (...) 1, p. 10)."

Verzoekende partijen betwisten niet dat het document inzake verzoeksters lidmaatschap van Primero Justicia niets vermeldt over de activiteiten waaraan verzoekster als lid zou hebben deelgenomen en dat de verklaring van A. R. M. slechts verwijst naar verzoeksters deelname aan drie verkiezingsprocessen in 2012 en 2013 maar geen melding maakt van recentere politieke activiteiten (adm. doss., stuk 7, map met 'documenten', nr. 5). De opmerking dat verzoekende partijen de nodige elementen pas na hun aankomst in België konden aanvragen in Venezuela is niet relevant gelet op het feit dat voormelde verklaring door verzoekster werd aangevraagd en verkregen voor haar vertrek uit Venezuela in november 2019 en dus een gesolliciteerd karakter heeft, wat door verzoekende partijen op zich ook niet wordt betwist. Er kan niet worden ingezien in welke zin dit een aanvullend bewijs vormt *"dat verzoekster nauwe banden heeft met de heer R. (...)"*. Het betreft immers een louter formele verklaring van deze man in zijn hoedanigheid van partijsecretaris. Enige vriendschapsband kan hieruit niet blijken.

Het betoog, onder verwijzing naar het arrest nr. 246 014 van 11 december 2020 van de Raad, dat politieke activisten met een laag profiel meer kwetsbaar zijn *"omdat zij voldoende zichtbaar zijn en omdat zij geen bescherming kunnen krijgen"* en om die reden internationale bescherming behoeven, doet niets af aan het geheel van de voorgaande vaststellingen, die door verzoekende partijen niet op dienstige wijze worden betwist en op grond waarvan de commissaris-generaal terecht besloten heeft dat verzoekster haar recente politieke activiteiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Aldus kan evenmin worden aangenomen dat verzoeksters vermeend activisme haar kwetsbaar maakt voor vervolging of ernstige schade en *ipso facto* aanleiding geeft tot erkenning van een nood aan internationale bescherming in haar hoofde.

De Raad dient verder in navolging van de commissaris-generaal vast te stellen dat, waar uit de landeninformatie waaraan in de bestreden beslissingen wordt gerefereerd blijkt dat professoren die openlijk uiting geven aan hun ongenoegen of die deelnemen aan vreedzame protesten op het terrein van de universiteit in het vizier kunnen worden genomen, verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij aan dit profiel beantwoordt. De commissaris-generaal overweegt hierover in de bestreden beslissingen op goede gronden het volgende:

"Uit uw verklaringen blijkt immers dat, op het feit na dat u er tot ergens in 2017 of 2018 voor uitkwam opposant te zijn in de WhatsAppgroep van de professoren, er geen andere manieren waren waarop u er op de universiteit openlijk voor uitkwam opposant te zijn (CGVS 2 M. (...), p. 21, 22). U nam niet actief

deel aan de protestacties op de universiteit (CGVS 2 M. (...), p. 13). In zoverre u meende dat u in zekere zin clandestien deelnam doordat er op de vergaderingen van *Primero Justicia* bijgedragen werd aan de voorbereiding van de protestacties (CGVS 2 M. (...), p. 13), beschreef u uw rol daarbij slechts als het bemiddelen wanneer chavistische docenten verzetsjongeren niet lieten slagen voor examens (CGVS 2 M. (...), p. 13). Hoewel studenten aan u hadden voorgesteld om een rol als vertegenwoordiger op te nemen, wenste u geen protagonistische rol op te nemen (CGVS 2 M. (...), p. 14). Uit de vaststelling dat u tot het moment van uw vertrek tewerkgesteld bleef op de universiteit *Universidad Nacional Experimental de los Llanos Occidentales Ezequiel Zamora (UNELLEZ)* (CGVS 1 M. (...), p. 4, 8) – sinds maart of april [2019] ging u niet meer werken omwille van uw ziekte maar u bleef wel aangesteld (CGVS 1 M. (...), p. 8) – en uit het feit dat u uiteindelijk zelf uw ontslag indiende op 23 januari 2020, i.e. nadat u Venezuela verlaten had, zoals blijkt uit de door u neergelegde ontslagbrief (document 22), blijkt niet dat u als politiek opposante gepercipieerd werd of dat u in de negatieve aandacht stond van uw collega's, laat staan van de Venezolaanse autoriteiten."

Verzoekende partijen merken in hun verzoekschrift op dat de commissaris-generaal verzoeksters job als professor aan de universiteit en het feit dat ze bedreigd werd door haar collega's niet in twijfel trekt doch menen dat hij deze feiten "*minimiseert*". Zij tonen evenwel niet aan dat hogere terechte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, niet correct zijn of dat de commissaris-generaal op basis daarvan verkeerdelijk besloten heeft dat hieruit niet blijkt dat verzoekster daadwerkelijk als politiek opposant zou zijn gepercipieerd. Hoewel verzoekende partijen erop wijzen dat verzoekster haar mond niet hield aan de universiteit, betwisten zij niet dat behalve de kritiek die zij zou hebben geuit in een *WhatsApp*-groep van docenten, die zij in 2018 zou hebben verlaten, er geen andere manieren waren waarop zij er aan de universiteit openlijk voor uitkwam opposant te zijn en dat zij haar werk behouden heeft tot zij na haar vertrek zelf haar ontslag indiende. Wat betreft haar activiteiten voor *Primero Justicia* buiten de universiteit, dient te worden herhaald dat zij haar politieke activiteiten in de jaren voor haar vertrek niet aannemelijk maakt, laat staan dat zij aannemelijk maakt dat zij omwille van die activiteiten in het vizier zou zijn genomen door haar collega's aan de universiteit of door de Venezolaanse autoriteiten.

De Raad benadrukt dat waar op basis van hun verklaringen kan worden aangenomen dat verzoekende partijen in Venezuela op een of andere manier steun hebben betuigd aan de oppositie en/of hebben deelgenomen aan bepaalde activiteiten van oppositiepartijen, dit op zich niet kan volstaan om in hun hoofde tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging te besluiten. Nergens uit de door de partijen bijgebrachte informatie kan blijken dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij *ipso facto* leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat verzoekende partijen in mindere of meerdere mate politiek actief zouden zijn geweest in Venezuela op zich niet volstaan om erkend te worden als vluchteling en dient hun nood aan bescherming individueel te worden beoordeeld.

Wat dat betreft, dient in navolging van de commissaris-generaal vooreerst te worden vastgesteld dat aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht.

De commissaris-generaal wijst vooreerst terecht op het volgende:

"Aangaande de problemen van L. (...) met de *colectivos* na zijn aanwezigheid op een mars op 23 januari 2018 kan er vooreerst opgeworpen worden dat, gezien er aan zijn politiek engagement geen geloof gehecht kan worden, zijn deelname aan deze mars weinig aannemelijk is, waardoor er een ernstig voorbehoud geplaatst moet worden bij de problemen die hij naar aanleiding hiervan gekend zou hebben. Bovendien kan er aangestipt worden dat het merkwaardig is dat L. (...), hoewel hij tijdens het interview op het CGVS stelde dat zijn problemen begonnen bij een mars op 23 januari 2018 (CGVS L. (...), p. 13, 19) waarbij hij achtervolgd werd en hij persoonlijk gevisieerd werd door moto's met daarop gewapende mannen (CGVS L. (...), p. 20, 21), zijn problemen bij zijn interview op de DVZ veel vager en algemener voorstelde. Op de DVZ gaf hij aan dat hij achtervolgd werd door de *colectivos*, om gevraagd naar een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot zijn vertrek te stellen dat hij schrik had van de *colectivos* en de autoriteiten, om gepeild naar de problemen die hij had met de *colectivos* te zeggen dat ze hem fysiek nooit iets deden omdat hij hen de kans nooit gaf, dat ze hem achtervolgden met hun brommers en dat het hem altijd lukte om weg te rennen van hen (vragenlijst CGVS afgenomen door de DVZ d.d. 19 december 2019, punt 3.5). Het is opmerkelijk dat hij destijds niet opwierp dat hij tijdens specifieke mars op 23 januari 2018 achtervolgd werd door mannen op moto's met geweren. Van een verzoeker om internationale bescherming mag ten allen tijde en redelijkerwijs worden verwacht dat hij zijn asielmotieven zo spontaan en volledig mogelijk uiteenzet."

De verduidelijking, onder verwijzing naar bij het verzoekschrift gevoegde informatie (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 4) dat *colectivos* gewapende burgers op bromfietsen zijn, doet niets af aan de pertinente vaststelling dat verzoeker bij de DVZ slechts in algemene en vage bewoordingen verwezen heeft naar zijn problemen met deze *colectivos*, daar waar hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS een specifiek incident op 23 januari 2018, waarbij hij na een mars zou zijn achtervolgd door *colectivos* met wapens die hem persoonlijk zouden hebben gevisieerd, aanmerkte als het begin van zijn problemen. Het betoog dat verzoeker bij de DVZ niet specifiek over de mars op 23 januari 2018 heeft gesproken *“omdat hij dacht dat hij een overzicht van zijn vrezen ten aanzien van de colectivos moest uitleggen, wat hij effectief deed”*, kan de omissie in zijn verklaringen niet verklaren of verschonen. Verzoeker werd bij de DVZ immers gevraagd een (weliswaar kort) overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst en meer in detail in te gaan op zijn beweerde problemen met *colectivos* (adm. doss., stuk 9, map ‘DVZ’, vragenlijst verzoeker, vraag 3.5). Aldus mocht van verzoeker worden verwacht dat hij specifiek melding zou hebben gemaakt van de gebeurtenissen op 23 januari 2018, *quod non*.

Verder kan de commissaris-generaal worden gevolgd waar hij de geloofwaardigheid van de diefstal bij verzoekers ouders in maart of april 2018 in twijfel trekt en hierover in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster het volgende uiteenzet:

“Vooreerst dient er aangestipt te worden dat, gezien zowel u als uw echtgenoot deze diefstal in verband brengen met het feit dat uw echtgenoot gekend zou gestaan hebben als tegenstander van de regering of antirevolutionair (CGVS 1 M. (...), p. 15; CGVS L. (...), p. 13 en 23) en gelet op de vaststelling dat er aan het politieke profiel van L. (...) geen geloof gehecht kan worden, er een zeer ernstig voorbehoud geplaatst moet worden bij jullie beweringen in dit verband. Bovendien, ofschoon zowel u als uw echtgenoot aangeven dat de overvallers uw man viseerden, is het bijzonder bevreemdend dat uw echtgenoot tijdens zijn onderhoud op de DVZ met geen woord repte over deze diefstal. Dat hij dit bij aanvang van zijn onderhoud op het Commissariaat-generaal wel deed (CGVS L. (...), p. 3), kan deze lacune nauwelijks verschonen. Hij lichtte toe dat hij dit niet eerder vermeldde omdat hij erg moe was, lang had moeten wachten en slechts een flesje water had meegenomen voor de hele dag en niet voorbereid was (CGVS L. (...), p. 3). Echter, gelet op het feit dat het een sleutelelement in zijn asielrelaas uitmaakt (CGVS L. (...), p. 13), kan deze uitleg niet overtuigen. Dat er geen geloof gehecht kan worden aan dit beweerde incident wordt bovendien nog ondersteund door andere vaststellingen. Zo dient immers vastgesteld te worden dat jullie beweerde houding na afloop van dit incident geenszins strookt met de door jullie opgeworpen vrees. Ondanks het feit dat u stelde dat de inbrekers een pistool op u richtten en u vroegen waar uw man was, dat ze vroegen waar die antirevolutionair was (CGVS 1 M. (...), p. 15, CGVS L. (...), p. 23) en dat uw echtgenoot aangaf dat ze wisten waar hij woonde (CGVS L. (...), p. 13), dat hij vaststelde dat ze hem wilden, dat ze naar hem op zoek waren (CGVS L. (...), p. 22), bleek uit jullie verklaringen dat jullie geen bijkomende veiligheidsmaatregelen namen. U bevestigde dat jullie na de diefstal in het huis van uw schoonouders bleven wonen tot het vertrek van L. (...) naar Chili (CGVS 2 M. (...), p. 7). Het gaat evenwel om een aanzienlijke periode van twee maanden tussen het moment waarop L. (...) de diefstal situeert eind maart, begin april 2018 tot zijn vertrek 4 juli 2018 (CGVS L. (...), p. 8, 21). Dat er een alarm in het huis was, doet gelet op de beweerde ernst van de diefstal in maart of april 2018, geen afbreuk aan deze onvoorzichtige houding (CGVS L. (...), p. 24). Aan u de vraag voorgelegd om welke reden jullie nog op dat adres bleven wonen als ze duidelijk naar L. (...) vroegen en hem zochten, zegt u dat jullie niet veel andere opties hadden (CGVS 2 M. (...), p. 7). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u na het vertrek van L. (...) samen met uw zoon bij uw ouders kon gaan wonen (CGVS 2 M. (...), p. 7). Dat het huis van uw ouders heel klein is, biedt geen afdoende verklaring voor het feit dat jullie geen andere woonplaats zouden nemen indien jullie gevisieerd zouden worden in het huis waar jullie woonden (CGVS 2 M. (...), p. 8). Dat L. (...) aangeeft niet meer te weten of jullie in het huis van uw ouders of uw schoonouders verbleven in de periode vlak voor zijn vertrek (CGVS L. (...), p. 27), zet niet alleen uw bewering dat het huis van uw ouders geen alternatief was omdat het te klein was op de helling, maar doet ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas. Indien jullie daadwerkelijk problemen kende in het huis van jullie schoonouders, kan verwacht worden dat L. (...) ook heel goed zou weten of hij al dan niet nog in dat huis verbleef in de periode voor zijn vertrek. De vaststelling dat de door jullie genomen maatregelen niet in overeenstemming zijn met de door jullie beschreven gebeurtenissen en de eraan gekoppelde vrees, schaadt de geloofwaardigheid van jullie relaas. Aan de foto die u neerlegt van de persoon die de inbraak gepleegd zou hebben, kan tot slot geen enkele waarde gehecht worden en doet aldus aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk (CGVS 1 M. (...), p. 11, 12; document 12.4).”

Waar verzoekende partijen aanvoeren dat verzoeker de diefstal bij zijn ouders niet specifiek heeft vermeld bij de DVZ *“omdat hij dacht dat hij er enkel een overzicht van zijn vrezen moest geven, wat hij wel deed”*, dient te worden herhaald dat verzoeker bij de DVZ werd gevraagd een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst (adm. doss., stuk 9, map ‘DVZ’, vragenlijst verzoeker, vraag 3.5). Het betoog dat verzoeker niet zou hebben geweten dat hij alle gebeurtenissen, één per één, met de datums, moest uiteenzetten bij de DVZ is niet afdoende ter verklaring of verschoning van de vaststelling dat hij een kernelement in zijn relaas, een gebeurtenis waarbij zijn echtgenote en ouders bij hen thuis zouden zijn belaagd en bedreigd door mannen die specifiek naar hem op zoek waren, geheel onvermeld liet. Met de argumentatie dat verzoekers verklaringen afgelegd bij de DVZ *“in hun geheel coherent”* zijn met de verklaringen die hij daarna heeft afgelegd bij het CGVS en dat hij in geen enkel geval de intentie had om onvolledig te zijn en daarom ook op het CGVS alle gebeurtenissen in detail heeft uiteengezet, weerleggen noch verklaren verzoekende partijen de vastgestelde omissie in de verklaringen die verzoeker aflegde bij de DVZ.

Verder betwisten verzoekende partijen dat zij geen bijkomende veiligheidsmaatregelen namen na de diefstal in het ouderlijk huis van verzoeker. Zij wijzen erop dat verzoeker na de diefstal de beslissing heeft genomen om naar Chili te gaan en vliegtickets heeft geboekt. Uit zijn verklaringen blijkt evenwel dat verzoeker de beslissing om te vertrekken pas genomen heeft na zijn ontslag, zo’n twee maanden na de vermeende diefstal bij zijn ouders (adm. doss., stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 24). Bovendien weerleggen verzoekende partijen niet dat zij verklaarden dat zij na de diefstal nog gedurende meerdere maanden in het huis van verzoekers ouders zijn blijven wonen. De blote bewering (*post factum*) dat zij in afwachting van verzoekers vlucht naar Chili bij verzoeksters grootmoeder hebben gewoond gedurende anderhalve maand, maar dit zijn vergeten te vermelden tijdens hun persoonlijk onderhoud, is geheel niet aannemelijk. Verzoekster werd tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud meermaals om een verklaring gevraagd voor het feit dat zij en verzoeker na de diefstal in het huis van haar schoonouders bleven wonen niettegenstaande gewapende mannen verzoeker er waren komen zoeken (adm. doss., stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 6 mei 2021, p. 7-8).

Wat betreft de foto van de vermeende dief die zij neerlegden, lichten verzoekende partijen toe dat hierop het gezicht is te zien van een man die verzoekster na de diefstal heeft kunnen herkennen. Verzoekster zou de man in kwestie fysiek hebben beschreven aan haar nicht die politieagent is en die zou haar een foto van de man hebben getoond, daar hij bij de politie al bekend was. Daarop zou verzoekster hebben kunnen bevestigen dat hij de diefstal gepleegd had. De Raad merkt op dat, daargelaten de vaststelling dat verzoekster tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat niet haar nicht maar de man van haar nicht politieagent is en haar de foto bezorgde (adm. doss., stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 12 oktober 2020), deze foto op zich geen enkele objectieve aanwijzing bevat over de identiteit van de afgebeelde persoon of zijn vermeende betrokkenheid bij de feiten die zich zouden hebben voorgedaan in het huis van verzoekers ouders in maart of april 2018. Deze foto is dan ook niet dienstig ter staving van de beweringen van verzoekende partijen in dit verband.

De commissaris-generaal vervolgt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster op goede gronden als volgt:

“Ook het feit dat uw broer D. (...), gevraagd naar de problemen die L. (...) had, het antwoord schuldig blijft, ondergraaft de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van L. (...). D. (...) tot tweemaal aangemoedigd om te vertellen over de problemen van L. (...), zei hij in eerste instantie dat L. (...) er niet veel over vertelde en dat hij niet zoveel contact heeft met hem (CGVS D. (...), p. 23) en gaf vervolgens te kennen dat hij geen enkele informatie had en dat het hem niet ter oren kwam (CGVS D. (...), p. 23). Dat D. (...), die nochtans samen met u en uw echtgenoot in een opvangcentrum verbleef en zelfs in dezelfde kamer (CGVS 2 M. (...), p. 4, 5), evenzeer een verzoek om internationale bescherming indiende en die zelfs betrokken geweest was bij het maken van de affiches die gestolen werden bij de bewuste diefstal in het huis van uw schoonouders (CGVS 1 M. (...), p. 21) zelfs geen begin van verklaringen aflegt over de beweerde problemen van L. (...), doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze beweerde problemen.”

Waar verzoekende partijen herinneren aan het feit dat zij en D. nooit samen hebben geleefd, noch in Venezuela noch in België, en nooit over politiek spraken, kan worden herhaald dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat haar broer meerdere maanden bij haar en verzoeker verbleven heeft in het opvangcentrum en dat het niet aannemelijk is dat zij het onder elkaar nooit zouden hebben gehad over

de gebeurtenissen die hen ertoe zouden hebben aangezet hun land van herkomst te verlaten, zo deze zich daadwerkelijk hebben voorgedaan.

Nu geen geloof kan worden gehecht aan de incidenten in 2018 waarbij verzoeker door *colectivos* zou zijn achtervolgd en gezocht, komt ook de geloofwaardigheid van zijn bewering als zou hij in juli 2018 zijn ontslagen omwille van zijn steun aan de oppositie in het gedrang. Verzoeker verklaarde immers te denken dat “ze” na deze achtervolgingen wisten wie hij was en waar hij woonde en dat zijn bazin daar achter moet zijn gekomen, aangezien iedereen elkaar kent binnen de regering (adm. doss., stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 22-23). Over dit ontslag wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster verder nog terecht het volgende opgemerkt:

“Wat betreft het aangehaalde ontslag van L. (...) omdat hij de regering niet steunde (CGVS L. (...), p. 11, 13) kan er vooreerst opgemerkt worden dat de geloofwaardigheid hiervan op de helling wordt gezet doordat u aangaf niet te weten of er nog andere collega’s van L. (...) waren die ook niet wilden deelnemen aan regeringsgezinde marsen (CGVS 2 M. (...), p. 22). Dat u stelde dat L. (...) over zijn situatie sprak maar niet over collega’s en dat er over het algemeen alleen maar chavisten werkten (CGVS 2 M. (...), p. 22), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het merkwaardig is dat jullie dit niet zouden bespreken. Weten of er andere collega’s in hetzelfde schuitje zitten kan immers helpen om de eigen situatie beter in te schatten. (...) Wat er ook van zij, in zoverre er nog enig geloof gehecht kan worden aan het beweerde ontslag van L. (...), dient bovendien aangestipt te worden dat het eventuele ontslag van L. (...) op zich nog geen vrees voor vervolging uitmaakt.”

Verzoekende partijen vragen zich in hun verzoekschrift af hoe zij op de hoogte kunnen zijn van de politieke overtuigingen van verzoekers collega’s “daar verzoeker zichzelf in het geheim op zijn werk moest reageren” en hij zeker niet mocht zeggen dat hij een tegenstander van het regime is. Waar verzoekende partijen thans suggereren dat verzoeker zijn politieke overtuigingen op zijn werk geheim diende te houden, beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet strookt met de verklaringen die verzoeker bij de DVZ aflegde, waaruit blijkt dat zijn bazen op het werk wisten dat hij lid was van een oppositiepartij (adm. doss., stuk 9, map ‘DVZ’, vragenlijst verzoeker, vraag 3.3). Op gegeven moment zou verzoeker ook geweigerd hebben deel te nemen aan chavistische marsen, overigens de reden waarom hij volgens zijn verklaringen in juni 2018 zou zijn ontslagen (adm. doss., stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 11, en notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 6 mei 2021, p. 22). Uit deze verklaringen blijkt niet dat verzoeker er op zijn werk een geheim van maakte dat hij de regering niet wenste te steunen, zodat hierin geen argument kan worden gevonden om te veronderstellen dat eventuele gelijkgezinde collega’s dat wel deden en verzoeker dus geen weet kon hebben van de problemen die deze collega’s daardoor mogelijks zouden hebben gekend.

Het document dat verzoekende partijen neerlegden in verband met het ontslag van verzoeker kan geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie. Het blijkt om een zeer beknopt geredigeerd document te gaan waarin volgens verzoeker “*andere ideologische ideeën*” worden aangehaald als reden voor zijn ontslag (adm. doss., stuk 7, map met ‘documenten’, nr. 15, en stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 11-12). Dermate summiere en vage bewoordingen kunnen bezwaarlijk volstaan opdat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk werd ontslagen omdat hij weigerde steun te betuigen aan de regering, zoals hij voorhoudt.

Voorts dient in navolging van de commissaris-generaal te worden vastgesteld dat ook aan de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht.

De commissaris-generaal overweegt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster vooreerst op goede gronden als volgt:

“Wat uw problemen op de universiteit betreft haalde u vooreerst slechts aan dat u geen promotie kon maken, dat u niet meer studenten kon krijgen en dat ze uw contract niet wilden uitbreiden (CGVS 1 M. (...), p. 24; CGVS 2 M. (...), p. 20), zaken die allerminst weerhouden kunnen worden als daden van vervolging. Ook wat betreft de problemen die u aanhaalde betreffende een WhatsAppgroep van professoren (CGVS 1 M. (...), p. 24, CGVS 2 M. (...), p. 20), dient vastgesteld te worden dat deze zich beperkten tot intimiderende berichten maar dat u verder geen problemen aanhaalde in dit verband. Na die berichten stapte u uit de WhatsAppgroep in 2017 of 2018 (CGVS 2 M. (...), p. 20, 21). Voorts diende een student nadat u hem betrapt had op afkijken bij een examen een klacht in tegen u omdat hij u verweet dat u een probleem met hem had omdat hij chavistisch was (CGVS 2 M. (...), p. 19). U werd

evenwel gewoon gewezen op het bestaan ervan maar kon verder blijven lesgeven (CGVS 2 M. (...), p. 19). Ondanks uw verklaringen dat uw collega's en oversten op de hoogte waren van uw politieke activiteiten (CGVS 2 M. (...), p. 13, 20, 21), blijkt aldus dat de door u aangehaalde problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

Waar verzoekende partijen betogen dat verzoekster haar job is kwijtgeraakt omwille van haar politieke overtuigingen en in dit verband vooreerst wijzen op de intimiderende berichten die zij zou hebben gekregen, dient te worden herhaald dat verzoekster de WhatsApp-groep waarin de bedreigingen aan haar adres zouden zijn geuit in 2017 of 2018 verlaten heeft en hierdoor geen verdere problemen meer heeft gekend. Verzoekende partijen betogen verder dat er alles aan gedaan werd zodat verzoekster geen "impact" meer kon hebben binnen de universiteit, doch betwisten niet dat zij verder aangesteld bleef en uiteindelijk zelf ontslag genomen heeft na haar vertrek, getuige de ontslagbrief die zij heeft neergelegd. Dat verzoekster als gevolg van de door haar aangehaalde problemen beetje bij beetje haar baan verloor, is een loutere bewering en deze problemen zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen worden beschouwd als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of rechtstreekse bedreiging daarmee.

De commissaris-generaal kan tevens worden bijgetreden waar hij in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster verder als volgt motiveert:

"Voorts, hoewel u bij de uiteenzetting van uw relaas op het CGVS verwees naar het feit dat u achtervolgd werd tijdens een mars op 23 januari 2019, aanhaalde dat colectivos bleven cirkelen rond uw huis en aangaf dat ze u viseerden (CGVS 1 M. (...), p. 15, 16, 22), dient vastgesteld te worden dat u dit gegeven niet ter sprake bracht tijdens uw interview op de DVZ (Vragenlijst CGVS M. (...) afgenomen door de DVZ d.d. 22 juli 2020, punt 3.5). Hoewel u bij het begin van het interview op het CGVS aangaf dat u niet alle redenen waarom u Venezuela verlaten had kunnen geven bij uw vorige interview (CGVS 1 M. (...), p. 2), verduidelijkte u dit door te zeggen dat u een samenvatting gaf en geen gedetailleerde beschrijving. U stipte aan dat u de grote lijnen had kunnen aanstippen en ging niet in op het voorstel om iets aan te passen of toe te voegen (CGVS 1 M. (...), p. 2, 3). Het is dan ook opmerkelijk dat u nadien alsnog een gebeurtenis toevoegt aan uw beschrijving van de feiten. Ermee geconfronteerd dat u deze gebeurtenis niet eerder vermeldde, stelde u dat u niet wist om welke reden u dit niet vermeldde en dat u het misschien vergeten was (CGVS 1 M. (...), p. 22). Dit overtuigt allerminst. (...) Ook de verklaringen van uw echtgenoot betreffende de mars van 23 januari 2019 zijn niet van die aard dat ze ervan overtuigen dat u daadwerkelijk achtervolgd geweest zou zijn. Uw echtgenoot stelde slechts dat u zag hoe een jongen een schot in zijn been kreeg (CGVS L. (...), p. 20). Specifiek gepolst of er verder iemand problemen had die dag, zei hij dat u het enkel zag en dat er geen rechtstreeks probleem was (CGVS L. (...), p. 20). Indien u daadwerkelijk problemen gekend had die dag, kan verwacht worden dat uw echtgenoot hiervan op de hoogte zou zijn. Uw uitleg hiervoor, dat u uw echtgenoot niet veel details gaf omdat hij nerveus is (CGVS 2 M. (...), p. 23), komt weinig overtuigend over in het licht van het feit dat jullie samen een verzoek om internationale bescherming indienen in België omwille van jullie beweerde problemen in Venezuela."

Waar verzoekende partijen het feit dat verzoekster bij de DVZ geen melding heeft gemaakt van de gebeurtenissen van 23 januari 2019 trachten te verklaren door te wijzen op de redenen die zij hebben aangehaald ter verklaring van de vastgestelde omissies in verzoekers verklaringen afgelegd bij de DVZ, verwijst de Raad naar wat hij hierover hoger reeds heeft uiteengezet. De loutere omstandigheid dat verzoekende partijen bij de DVZ werd gevraagd het kort te houden en hun relaas niet in detail uiteen te zetten, neemt niet weg dat hen gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot het vertrek uit hun land van herkomst. Aldus mocht van hen worden verwacht dat zij coherente en volledige verklaringen afleggen met betrekking tot de kernelementen van hun relaas, *quod non*.

Wat betreft de gebrekkige verklaringen van verzoeker over het incident van 23 januari 2019, herhalen verzoekende partijen slechts de uitleg die verzoekster hiervoor tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud heeft gegeven, met name dat zij haar man niet in detail heeft ingelicht over dit incident om hem geen stress te bezorgen. Zoals door de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht wordt aangestipt, kan deze uitleg niet overtuigen gelet op het feit dat verzoekende partijen samen een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend omwille van (onder meer) de feiten die zich op 23 januari 2019 zouden hebben voorgedaan.

De commissaris-generaal kan voorts worden gevolgd waar hij in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster als volgt motiveert met betrekking tot het incident op 5 juli 2019:

“Er dient immers vastgesteld te worden dat de verklaringen van uw echtgenoot met betrekking tot dit incident wederom erg vaag zijn. Zo geeft hij aan niet te weten of er twee of drie mannen betrokken waren bij dit incident (CGVS L. (...), p. 25). Hoewel uit uw verklaringen naar voor komt dat ze aan u zeiden dat ze wisten waar uw kind naar school ging, waar uw man was, waar uw broer was, waar uw ouders waren en dat u uit de politiek moest stappen of dat ze u zouden vermoorden (CGVS 1 M. (...), p. 16), gaf L. (...) aan dat hij zich niet herinnerde wat er tegen u gezegd werd (CGVS L. (...), p. 25). Gevraagd aan L. (...) of hij niet wist wat ze zeiden, gist hij dat ze scheldwoorden gezegd moeten hebben zoals vuile hond, antirevolutionair en dat ze u met de dood bedreigd moeten hebben om uiteindelijk aan te geven dat hij niet woordelijk weet wat er gezegd werd (CGVS L. (...), p. 25). Het is bijzonder merkwaardig dat hij er niet van op de hoogte zou zijn dat zowel zijn kind als hijzelf vernoemd werden bij deze bedreigingen. Dat ook uw broer D. (...) niet naar dit incident verwees toen aan hem gevraagd werd naar overige redenen waarom hij geïdende zou worden door de autoriteiten naast de bedreigingen waarover hij vertelde (CGVS D. (...), p. 15), doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit beweerde incident gezien u aangaf dat men ook zei dat men wist waar uw broer was (CGVS 1 M. (...), p. 16). Dat u daarnaast, ondanks het feit dat u verklaarde dat u onderzocht werd in het ziekenhuis naar aanleiding van dit incident hier geen begin van bewijs van neerlegt doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen (CGVS 1 M. (...), p. 22, 23).”

Waar verzoekende partijen stellen dat er bij het incident van 5 juli 2019 drie, en niet twee, mannen betrokken waren en dat verzoekster een vergissing moet hebben gemaakt toen zij over twee mannen sprak, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster het zowel bij de DVZ als op het CGVS had over drie mannen (adm. doss., stuk 9, map ‘DVZ’, vragenlijst verzoekster, vraag 3.5, en stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 12 oktober 2020, p. 16). Verzoekende partijen bieden verder geen enkele verklaring of verschoning voor verzoekers vage verklaringen op dit punt. Het betoog dat verzoeker zich niet meer precies herinnert wat er toen gezegd werd aan verzoekster, dat hij meer dan één jaar na dit incident werd gehoord op het CGVS en dit voor hem een heel emotioneel onderwerp is, is niet afdoende in het licht van verzoeksters verklaringen dat hij en zijn kind door haar belagers zouden zijn bedreigd en dus redelijkerwijze mag worden verwacht dat dit hem zou zijn bijgebleven. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het vluchtrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). De omstandigheid dat verzoekers broer D. slechts onrechtstreeks zou zijn bedreigd, via zijn zus, doet niets af aan het feit dat hij bij die gelegenheid door de *colectivos* zou zijn geïdende, zodat mag worden verwacht dat hij hiervan melding maakt wanneer hem wordt gevraagd naar de redenen waarom hij vervolging vreest, *quod non*.

De klacht die verzoekster naar aanleiding van het incident op 5 juli 2019 zou hebben ingediend en die zij ter ondersteuning van haar verklaringen hierover neerlegde (adm. doss., stuk 7, map met ‘documenten’, nr. 4), kan geen ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen. Deze klacht bevat louter de verklaringen van verzoekster over wat haar zou zijn overkomen, doch deze worden op geen enkele wijze gestaafd of bevestigd. Uit niets blijkt dat deze verklaringen werden onderzocht, laat staan gegrond bevonden door de bevoegde instanties. De loutere omstandigheid dat verzoekster bij de politie een klacht heeft ingediend, kan dan ook niet worden beschouwd als een objectief bewijs van de feiten die hierin worden vermeld.

Wat betreft verzoeksters problemen met L. V. overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster terecht als volgt:

“U haalde aan dat het met deze vrouw tot een vechtpartij kwam in de toiletten op een feest naar aanleiding van het feit dat u klaagde over de elektriciteitspanne en dit weet aan de regering (CGVS 1 M. (...), p. 16, 17). U stelde dat ze nadien nog drie keer probeerde u aan te rijden, waarbij u aangaf dat ze met haar wagen versnelde en op u toe reed, al raakte ze u niet (CGVS 1 M. (...), p. 24). De derde keer maakte ze een gebaar alsof ze een pistool richtte en naar u schoot (CGVS 2 M. (...), p. 25). De geloofwaardigheid en ernst van de door u aangehaalde feiten wordt evenwel op de helling gezet door het feit dat u te kennen geeft niet goed te weten of ze andere opposanten ook al lastig gevallen heeft (CGVS 2 M. (...), p. 24). Indien u daadwerkelijk voor uw leven zou vrezen omwille van deze vrouw, kan nochtans verwacht worden dat u zich hierover zou informeren, om het gevaar goed in te schatten. Eens te meer gezien u nog aanzienlijke tijd in Venezuela verbleef na uw eerste aanvaring met deze vrouw. Dat u zich, ondanks het feit dat u aangaf dat ze slechts enkele blokken van u woonde, dat ze u met de dood bedreigde en dat ze u drie keer probeerde aan te rijden, met name in augustus, september en oktober 2019 (CGVS 1 M. (...), p. 17, 23; CGVS 2 M. (...), p. 25) toch in dezelfde buurt

bleef voortbewegen waar ze u telkens trof, zet de ernst van de door u beweerde dreiging evenzeer op de helling. Ook is het bedenkelijk dat u aangaf haar volledige naam niet te kennen en dat u ook niet probeerde dit te weten te komen (CGVS 2 M. (...), p. 24). Dit is des te merkwaardiger gezien u na uw persoonlijk onderhoud wél haar facebookaccount overmaakte waaruit blijkt dat haar volledige naam L. R. V. A. (...) is. Bovendien kan opmerkt worden dat uw verklaringen ietwat flou en weinig coherent overkomen. Bij uw eerste interview gaf u in eerste instantie aan dat L. V. (...) u drie keer probeerde omver te rijden (CGVS 1 M. (...), p. 17). Uiteindelijk stelde u niet zeker te zijn of het over drie keer ging om uiteindelijk toch te stellen dat u denkt dat het drie keer was (CGVS 1 M. (...), p. 23). Bij uw tweede interview op het CGVS gaf u te kennen dat er slechts twee pogingen tot aanrijding waren en dat het derde incident erin bestond dat ze een gebaar maakte alsof ze een pistool op u richtte en schoot (CGVS 2 M. (...), p. 24, 25). Nochtans kan verwacht worden dat u hier meer coherente verklaringen over zou afleggen indien waargebeurd. In zoverre u stelt dat L. V. (...) uw vriendinnen nog bedreigde in januari 2021 door aan hen te vragen waar hun vriendinnetje was (CGVS 2 M. (...), p. 3), dient vastgesteld te worden dat het merkwaardig is dat u hier geen begin van bewijs van kunt neerleggen ondanks het feit dat u aangaf dat uw vriendinnen u onmiddellijk berichten stuurden via WhatsApp om u te zeggen wat er gebeurd was (CGVS 2 M. (...), p. 3, 4). U weet het feit dat u geen begin van bewijs kon neerleggen aan een diefstal van uw gsm een maand of anderhalve maand voor het interview (CGVS 2 M. (...), p. 4), waarmee u de diefstal van uw gsm situeerde begin april of midden maart gelet op de datum van het interview van 6 mei 2021. Dat u een andere WhatsAppconversatie die dateert van begin maart 2021 wél neerlegt doet hier evenwel vraagtekens bij rijzen (CGVS 2 M. (...), p. 6, 7). Uit het geheel van voorgaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk maakte dat er omwille van L. V. (...) een beschermingsnood in uw hoofde bestaat. Dat u twee foto's van L. V. (...) neerlegt (CGVS M. (...) 1, p. 11; document 12.3), doet aan deze bevindingen in alle redelijkheid geen afbreuk. Uit niets blijkt immers wie de afgebeelde dame is, laat staan dat deze vrouw u problemen bezorgd heeft."

In zoverre verzoekende partijen betogen dat het feit dat andere personen wel of niet eveneens door L. V. werden lastiggevallen niets verandert aan de situatie van verzoekster, gaan zij voorbij aan de essentie van voormelde terechte kritiek van de commissaris-generaal, met name dat de vrees die verzoekster voor deze vrouw stelt te hebben wordt tegengesproken door het feit dat zij zich over haar niet blijkt te hebben geïnformeerd en dat zij zich na haar eerste aanvaring met haar is blijven voortbewegen in de buurt waar zij herhaaldelijk door haar zou zijn bedreigd. Dat verzoekster in oktober een ganse maand ondergedoken zou hebben geleefd bij haar andere grootmoeder, is een loutere bewering (*post factum*) waarvan verzoekster geen enkele melding heeft gemaakt toen zij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd een overzicht te geven van haar opeenvolgende verblijfplaatsen in Venezuela (adm. doss., stuk 6, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 6 mei 2021, p. 7-8). Waar verzoekende partijen erkennen dat verzoekster de volledige naam van L. V. niet kende "*tijdens haar eerste interview*", merkt de Raad op dat verzoekster tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS van 6 mei 2021 gevraagd werd naar de volledige naam van L. V. en zij het antwoord toen schuldig moest blijven (*ibid.*, p. 24). Dat verzoekster pas daarna de volledige naam van L. V. te weten is gekomen en deze informatie aan het CGVS heeft kunnen verschaffen, zoals verzoekende partijen thans in hun verzoekschrift aangeven, is opnieuw een duidelijke contra-indicatie voor de ernst van de vrees die verzoekster ten aanzien van deze persoon stelt te koesteren. Verzoekende partijen weerleggen tot slot de pertinente overweging dat verzoeksters beweringen dat zij de WhatsApp-berichten die zij van haar vriendinnen zou hebben gekregen over de bedreigingen die L. V. in januari 2021 zou hebben geuit niet kan voorleggen omdat haar gsm gestolen werd niet stroken met de vaststelling dat zij wel schermafdrucken heeft neergelegd van een WhatsApp-conversatie die dateert van begin maart 2021 niet. Verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat die laatste conversatie al gebeurde met haar nieuwe telefoon, zoals verzoekster reeds tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud beweerde, daar uit verzoeksters verklaringen blijkt dat haar vorige telefoon ten vroegste halverwege maart 2021 zou zijn gestolen (*ibid.*, p. 4 en 7).

De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissingen tevens terecht op dat de geloofwaardigheid en ernst van het geheel van de door verzoekster aangehaalde problemen op de helling worden gezet door het feit dat zij ondanks deze problemen nog langdurig in Venezuela bleef. Dit wordt in haar hoofde als volgt toegelicht:

"Zo werd er reeds bij de diefstal in het huis van uw schoonouders en die u situeerde in maart of april 2018, waarbij de affiches centraal stonden die u mee vervaardigd had, een pistool op u gericht. Gevraagd om welke reden u Venezuela niet eerder verliet dan november 2019, gaf u aan dat het emotioneel moeilijk was om te vertrekken en dat u uw behandeling voor uw ziekte moest afmaken (CGVS 1 M. (...), p. 9). Gepolst om welke reden u niet vertrok toen u nog niet ziek was, – uw medische

problemen begonnen immers pas in februari 2019 (CGVS 1 M. (...), p. 7) –, gaf u aan dat jullie, toen uw echtgenoot het land verliet dachten dat u zes maanden nadien ook naar Chili zou gaan (CGVS 1 M. (...), p. 9). Uiteindelijk deed u dit niet omdat u heel wat werk had op de universiteit en omdat intussen een visum gevraagd werd in Chili (CGVS 1 M. (...), p. 9). In het licht van de door u beschreven problemen is het merkwaardig dat u Venezuela niet eerder verliet toen u daar de kans toe had.”

In hun verzoekschrift herhalen verzoekende partijen de uitleg die verzoekster reeds tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS had gegeven, met name dat zij verzoeker begin 2019 in Chili wou vervoegen maar eerst een visum diende te verkrijgen en in Venezuela een medische behandeling is moeten beginnen na haar diagnose met kanker. Deze redenen verklaren evenwel niet waarom verzoekster pas begin 2019 de beslissing nam om haar land van herkomst te verlaten, terwijl zij reeds in maart of april 2018 zou zijn bedreigd door indringers in het huis van haar schoonouders (adm. doss., stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 12 oktober 2020, p. 8).

De hoger reeds besproken verklaring van de secretaris van Primero Justicia van de gemeente Guanare van 4 november 2019 kan op de voorgaande vaststellingen geen ander licht werpen. Hoger is reeds gewezen op het gesolliciteerde karakter van dit document, dat door verzoekster kort voor haar vertrek werd aangevraagd. Met betrekking tot de problemen die zij zou hebben gekend wordt in deze verklaring slechts op zeer summiere en vage wijze verwezen naar “*persoonlijke bedreigingen*” en “*druk op de werkvloer door het regime van de regering van de Bolivariaanse Republiek van Venezuela*”, wat bezwaarlijk volstaat ter staving van de concrete feiten en gebeurtenissen die verzoekster ten aanzien van de asielinstanties heeft aangehaald.

De commissaris-generaal overweegt in de bestreden beslissingen tot slot terecht als volgt in hoofde van verzoekster:

“Bovendien kan er op gewezen worden dat u ondanks uw vrees voor het regime een verlenging voor uw paspoort aanvroeg, deze toegekend kreeg in september 2019 en dat u legaal met uw eigen paspoort – en klaarblijkelijk zonder problemen – het land heeft kunnen verlaten (CGVS 1 M. (...), p. 8, 9). Dit is een bijzonder duidelijke indicatie dat u vóór uw vertrek niet in de verhoogde aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Ook uw echtgenoot verliet Venezuela op legale wijze met zijn eigen paspoort (CGVS L. (...), p. 8). In Chili wendde hij zich nog tot het consulaat van Venezuela om zijn paspoort te laten verlengen (CGVS L. (...), p. 10). Dat L. (...) zich tot het consulaat wendde van het regime dat hij aangaf te vrezen getuigt van een houding die niet in overeenstemming met zijn beweerde vrees is. Dat hij het Venezuela legaal kon verlaten en dat er aan hem een verlenging van zijn paspoort werd toegekend op 29 juli 2019 zijn eveneens indicaties dat hij niet onder de negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten staat.”

De toelichting in het verzoekschrift dat verzoeker te voet naar Colombia is gegaan en van daaruit naar Chili is vertrokken neemt niet weg dat verzoeker verklaard heeft zijn land van herkomst legaal te hebben verlaten. Verzoekende partijen betogen verder dat zij wel het risico moesten nemen om een verlenging van hun paspoort te vragen omdat zij anders niet konden vluchten. Zij betwisten evenwel niet dat deze verlenging hen zonder problemen werd verleend door de bevoegde instanties in respectievelijk Venezuela en Chili. De omstandigheid dat verzoekende partijen meestal vervolgd zouden zijn door de *colectivos*, die meer “lokaal” optreden, neemt niet weg dat de reden voor die vervolging volgens hen gelegen is in hun vermeende oppositie tegen de regering. In het door verzoekende partijen gevoegde persartikel “*Venezuela: les colectivos, les yeux, les oreilles et les armes de Nicolas Maduro*” van 10 januari 2020 (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 4) worden de *colectivos* omschreven als de gewapende arm van de president en als de ogen en de oren van het regime. Deze informatie strookt met de landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen, meer bepaald het Country of Origin Information Report “*Venezuela: Country Focus*” van EASO van augustus 2020, waaruit blijkt dat de gewapende *colectivos* door het regime van Maduro worden gebruikt om protesten neer te slaan en om politieke tegenstanders aan te vallen, al dan niet in coördinatie met de reguliere veiligheidsdiensten (p. 96). In het licht van deze informatie kan het gegeven dat verzoekende partijen vervolgd zouden zijn door lokaal optredende *colectivos* op zich niet verklaren waarom zij schijnbaar zonder problemen hun land van herkomst op legale wijze hebben kunnen verlaten indien zij persoonlijk door de autoriteiten worden geviséerd, zoals zij voorhouden.

De Raad merkt nog op dat verzoekende partijen de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster onverlet laten:

"In zoverre u opwerpt dat u zich in Venezuela niet zou kunnen stilhouden, dat u zou moeten strijden, niet zou zwijgen en dat u niet niet zou kunnen deelnemen aan marsen (CGVS 2 M. (...), p. 25), dient vastgesteld te worden dat dit weinig overtuigend overkomt, gelet op het feit dat u er niet in geslaagd bent uw politieke activiteiten in de periode voor uw vertrek uit Venezuela aan te tonen zoals eerder werd vastgesteld en gezien u aangaf dat u sinds u uit Venezuela vertrok geen politieke activiteiten meer had (CGVS 1 M. (...), p. 20; CGVS 2 M. (...), p. 17). Hoewel u bij uw eerste interview op het CGVS aangaf dat u soms toch nog wel dingen publiceerde (CGVS 1 M. (...), p. 20), stelde u bij uw tweede interview op het CGVS dat u niets meer gepost – of alleszins niet direct (CGVS 2 M. (...), p. 17) – heeft tegen het regime sinds u in België was (CGVS 2 M. (...), p. 17). Wat er ook van zij, ondanks aanmoediging om alle politieke boodschappen die u postte te bezorgen, bleek de meest recente zoals eerder aangehaald van 2017 te dateren. Dit zet uw bewering dat u zich in Venezuela niet zou kunnen stilhouden volledig op de helling.

In zoverre uw echtgenoot opwerpt dat hij vreest dat zijn vader gevisieerd zal worden om op hem wraak te nemen (CGVS L. (...), p. 13), dient opgemerkt te worden dat uw echtgenoot zijn problemen in Venezuela niet aannemelijk maakte waardoor het allerm minst geloofwaardig is dat zijn vader uit wraak wel problemen zou kennen."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoekende partijen niet worden betwist, door de Raad overgenomen.

Gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen en overwegingen, maken verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk dat zij hun land van herkomst dienden te verlaten of er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van het feit dat zij daar persoonlijk zouden worden gevisieerd als politieke opposanten van het regime, noch dat hun familie in Venezuela omwille van hen problemen zou kennen.

De documenten die verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure ter staving van hun verzoeken hebben neergelegd (adm. doss., stuk 7, map met 'documenten') en die hoger nog niet werden besproken kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Met betrekking tot deze documenten motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster op goede gronden als volgt:

"De paspoorten van u, uw echtgenoot en jullie zoon, de identiteitskaart van uw echtgenoot, het Venezolaanse rijbewijs van uw echtgenoot en het document betreffende jullie huwelijksakte, bevestigen slechts jullie identiteit en jullie burgerlijke stand, die in deze beslissing niet ter discussie staan. Ook uw scholing, zoals aangetoond door uw diploma, staat niet ter discussie. Noch uw ontslagbrief, noch uw arbeidscontract, noch uw bankrekeninguittreksels, noch het document betreffende uw sociale zekerheid kunnen voorgaande vaststellingen in een ander daglicht stellen. Het CGVS betwijfelt immers niet dat u effectief aan de universiteit UNELLEZ werkte, doch stelde vast dat u aldaar geen zwaarwichtige problemen kende. Dat u enkele foto's neerlegt waarop affiches staan kan de door jullie beweerde politieke activiteiten en problemen niet staven. De foto waar u op staat met M. B. M. (...), een parlamentslid van Primero Justicia, wijzigt voorgaande vaststellingen niet. Een foto is immers een momentopname en is niet van die aard dat het uw verklaringen aangaande uw politiek profiel of asielrelaas kan ombuigen. Dat A. R. (...), het hoofd van Primero Justicia van uw regio gevangen genomen geweest is, zoals blijkt uit de door u neergelegde uittreksels van Primero Justicia op instagram (document 17), is in lijn met bovenstaande beschreven landeninformatie. Dat u aangeeft dat als ze hem als vertegenwoordiger kunnen aanhouden, dat ze u dan makkelijk zouden kunnen laten verdwijnen (CGVS 2 M. (...), p. 4) overtuigt niet, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw politieke activiteiten in de periode voor uw vertrek en het feit dat u de door u beweerde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakte. Wat het WhatsAppgesprek betreft waarvan u aangeeft dat het een gesprek is tussen u en M. R. (...) over de aanhouding van A. R. (...) in februari 2021 (CGVS 2 M. (...), p. 6), kan dit geen nieuw licht werpen op de voorgaande vaststellingen in deze beslissing gezien een dergelijk gesprek eenvoudigweg in scène gezet kan worden. De mail die uw advocate bezorgde op 31 mei 2021 waarin ze stelt dat u de notities van het persoonlijk onderhoud niet heeft kunnen nalezen en corrigeren werpt geen nieuw licht op voorgaande vaststellingen."

Deze motieven worden door verzoekende partijen niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De landeninformatie die verzoekende partijen bij hun verzoekschrift voegen (stukkenbundel verzoekende partijen, stukken 4-6) heeft betrekking op de algemene situatie in Venezuela en kan niet dienen ter staving van de persoonlijke feiten waarop zij zich in het kader van hun verzoeken beroepen.

Verzoekende partijen kunnen verder niet worden bijgetreden in zoverre zij in hun verzoekschrift betogen dat de informatie over de algemene situatie in Venezuela waaraan in de bestreden beslissingen wordt

gerefereerd niet langer actueel is in het licht van recentere informatie, waaronder de COI Focus “Venezuela. *Situatieschets*” van 28 april 2021, waarvan zij bij hun verzoekschrift uittreksels voegen (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 6) en waaraan gerefereerd wordt in de aanvullende nota die door verwerende partij op 27 september 2021 werd neergelegd. Deze meer recente informatie ligt immers geheel in lijn met de informatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen. Overigens citeren verzoekende partijen met betrekking tot de algemene situatie in Venezuela zelf uit de minder recente COI Focus “Venezuela. *Veiligheidssituatie (addendum)*” van 1 juli 2019, waarvan zij een kopie bij hun verzoekschrift voegen (*ibid.*, stuk 5), en beroepen zij zich op het arrest nr. 243 678 van 5 november 2020 van de Raad, waarin inzake de algemene situatie in Venezuela verwezen wordt naar dezelfde landeninformatie als deze waaraan de commissaris-generaal refereert *in casu*, met name de COI Focus “Venezuela. *Situatieschets*” van 15 mei 2020 en het rapport “Venezuela Country Focus” van EASO van augustus 2020. In zoverre verzoekende partijen betogen dat uit het geheel van de bronnen die zij aanhalen blijkt dat er in Venezuela sprake is van een doelgerichte vervolging van tegenstanders van het regime met een gelijkaardig profiel als dat van hen, dient te worden herhaald dat zij het door hen voorgehouden politieke profiel niet aannemelijk hebben gemaakt en kan worden volstaan met een verwijzing naar wat hierover hoger is uiteengezet. Hoe dan ook kan de loutere verwijzing naar een profiel of algemene situatie niet volstaan om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Zij dienen deze vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, doch blijven daartoe in gebreke. Daar *in casu* actuele informatie over de algemene situatie in Venezuela voorligt en uit deze informatie alleen geen persoonlijke nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekende partijen kan worden afgeleid, is de verwijzing naar een arrest van de Raad waarin een beslissing van de commissaris-generaal werd vernietigd omdat het voor de Raad onmogelijk was om zich op basis van de voorliggende informatie een actueel en correct beeld te vormen over de situatie in de verklaarde regio van herkomst van de Afghaanse verzoekers, niet dienstig. Bovendien wijst de Raad erop dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)).

Wat betreft de bij het verzoekschrift (stuk 3) en de op 1 oktober 2021 neergelegde aanvullende nota (stuk 5) gevoegde fotokopieën van de beslissing op basis waarvan een tante van verzoeker, C. S., in Colombia werd erkend als vluchteling en van de identiteitsdocumenten van deze tante, dient te worden benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis dient te worden beoordeeld, rekening houdend met de persoon van de verzoeker en de concrete omstandigheden eigen aan de zaak. Nog daargelaten de vaststelling dat zij louter fotokopieën bijbrengen van voormelde documenten en, wat de beslissing inzake verzoekers tante betreft, geen voor eensluidend verklaarde vertaling voegen conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: PR RvV), tonen verzoekende partijen niet aan dat de feiten op basis waarvan verzoekers tante in Colombia als vluchteling werd erkend verband houden met deze waarop zij zich beroepen in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming. Volgens verzoeker werd zijn tante samen met andere personen gevangen genomen tijdens een grote mars in 2017 waarop hij ook zelf aanwezig zou zijn geweest (adm. doss., stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 14-15). Uit de uiteenzetting van zijn relaas blijkt evenwel niet dat verzoeker door zijn deelname aan deze mars persoonlijk problemen heeft gekend. Over de reden waarom verzoekers tante Venezuela verlaten heeft, wordt in voormelde beslissing over haar verzoek om internationale bescherming in Colombia, blijkens de vertaling die verzoekende partijen hebben bijgebracht middels hun op 1 oktober 2021 neergelegde aanvullende nota, slechts op zeer summiere wijze verwezen naar “een vrees voor achtervolging en doodsb bedreiging (...) afkomstig van de Nationale Bolivariaanse Garde en gewapende agenten wegens deelname aan protesten tegen de Venezolaanse Regering”. Hieruit kan niet worden afgeleid op welke concrete feiten en gebeurtenissen deze vrees gebaseerd is. Uit de bewoordingen van deze beslissing kan verder niet blijken op grond van welke concrete vaststellingen en overwegingen de aangevoerde vrees aannemelijk werd geacht, noch in welke mate persoonlijke omstandigheden dan wel de algemene situatie in Venezuela op het moment van de beslissing doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning als vluchteling. Wat er ook van zij, verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging (dienen te) hebben omwille van de feiten die verzoekers tante ertoe zouden hebben genoodzaakt haar land van herkomst te verlaten.

De overige documenten die verzoekende partijen middels voormelde aanvullende nota bijbrengen, met name twee attesten van de heer A. R. van 19 juli 2021 (stukken 1 en 2), een attest van mevrouw N. M. R. H. van 2 augustus 2021 (stuk 3) en een aanhoudingsbevel van 11 december 2019 (stuk 4) kunnen geen ander licht werpen op de appreciatie van hun vluchtmotieven. Vooreerst dient te worden

vastgesteld dat deze documenten niet voorzien zijn van voor eensluidend verklaarde vertalingen conform artikel 8 van het PR RvV, waardoor zij dan ook niet in overweging worden genomen. Ten overvloede stelt de Raad nog vast dat verzoekende partijen geen originele stukken, maar slechts fotokopieën neerleggen en dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën slechts een beperkte bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). De attesten van A. R. vertonen bovendien een gesolliciteerd karakter en blijven *mutatis mutandis* in hoofde van beide verzoekende partijen beperkt tot dezelfde summiere opsomming van de activiteiten waaraan zij binnen de partij Primero Justicia verklaren te hebben deelgenomen. De inhoud van deze attesten is allerminst van dien aard dat zij afbreuk vermogen te doen aan de hoger uiteengezette motieven met betrekking tot het door verzoekende partijen voorgehouden politiek profiel. Wat betreft het attest van mevrouw N. M. R. H., dat zou bevestigen dat verzoeker tussen 2011 en 2013 deelgenomen heeft aan politieke activiteiten van de partij Voluntad Popular, kan eveneens worden gewezen op het gesolliciteerde karakter ervan, alsook op het feit dat verzoeker over zijn politieke affiliaties doorheen de procedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, zoals hoger reeds werd aangehaald, waardoor aan dit attest hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden gehecht. Aan de authenticiteit van het aanhoudingsbevel kan tot slot geen geloof worden gehecht, daar verzoekster op geen enkel eerder moment tijdens haar procedure gewag heeft gemaakt van het bestaan van dit document, niettegenstaande het van 11 december 2019 blijkt te dateren. Dat dit document thans meer dan anderhalf jaar later plots zou opduiken en verzoekende partijen hiervan een fotokopie zouden hebben kunnen verkrijgen dankzij verzoeksters schoonvader, die bij de rechtbank werkt, komt de Raad niet aannemelijk voor, temeer daar uit de verklaringen die verzoeker op het CGVS aflegde blijkt dat zijn vader een rechter op pensioen is (adm. doss., stuk 6, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 5).

In zoverre verzoekende partijen in hun verzoekschrift nog aanvoeren dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst een verhoogd risico op vervolging lopen omwille van hun verblijf in het buitenland, dient vooreerst te worden vastgesteld dat zij deze vrees in de loop van hun administratieve procedure op geen enkel moment hebben aangehaald. Zij verwijzen in dit verband overigens opnieuw naar de feiten en elementen die zij reeds hebben aangehaald als redenen voor hun vertrek, waarover hoger is uiteengezet waarom deze geen aanleiding kunnen geven tot erkenning van een nood aan internationale bescherming in hun hoofde. Zoals hoger uitvoerig beargumenteerd, maken verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk dat zij voor hun vertrek in de negatieve aandacht van de autoriteiten stonden wegens hun profiel of hun vermeende activiteiten als opposanten, laat staan dat zij gepercipieerd werden als een bedreiging voor het regime. Waar verzoekende partijen betogen dat het feit dat zij al een paar jaar afwezig zijn uit Venezuela en een asielaanvraag hebben ingediend in het buitenland hun profiel van tegenstanders versterkt, laten zij na deze stelling met concrete argumenten en elementen te onderbouwen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het loutere feit dat men als Venezolaan in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, en er in afwachting van een definitieve beslissing meerdere jaren heeft verbleven, aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar rechtspraak van de Raad over de risico's voor opposanten of mensen die als opposant worden gezien in Venezuela kan geen ander licht werpen op de beoordeling *in casu*, daar de Raad hierin bevestigt dat de verzoeker om internationale bescherming er niet mee kan volstaan te wijzen op een bepaald profiel, doch individuele en concrete omstandigheden dient aan te tonen die maken dat hij omwille van dit profiel dreigt te worden vervolgd bij terugkeer naar Venezuela. Dit risico moet individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt en verzoekende partijen blijven daartoe in gebreke. In zoverre verzoekende partijen nog betogen dat het feit dat zij hun land ontvlucht zijn een bewijs is dat zij de regering de rug hebben toegekeerd, dient te worden herhaald dat er *in casu* geen enkele concrete aanwijzing is dat zij omwille van het loutere feit dat zij hun land van herkomst hebben verlaten en in België om internationale bescherming hebben verzocht bij terugkeer door de Venezolaanse autoriteiten zullen worden geviséerd.

Daar verzoekende partijen in gebreke blijven *in concreto* aannemelijk te maken dat zij in Venezuela persoonlijk worden geviséerd of dreigen te worden geviséerd door de autoriteiten dan wel *colectivos* of personen die gelieerd zijn aan de regering, is hun betoog over het gebrek aan bescherming door de nationale autoriteiten en hun verwijzing in dit verband naar de huidige situatie in Venezuela niet dienstig.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

Waar verzoekende partijen verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekende partijen geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Venezuela.

2.3.2.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat op basis hiervan niet kan worden besloten dat zij in hun land van herkomst worden gevisieerd door de autoriteiten, *colectivos* of regeringsgezinde personen en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Waar zij betogen dat verzoekster als professor aan de universiteit die openlijk haar mening uitsprekt over politiek een bijzonder profiel heeft dat haar in het vizier van de autoriteiten plaatst, dient te worden gewezen op de hoger uiteengezette redenen waarom verzoekster dit profiel niet aannemelijk maakt.

Voor zover verzoekende partijen verwijzen naar de slechte socio-economische situatie in Venezuela en argumenteren dat die volgens UNHCR voor een zeer groot aantal Venezolanen een nood aan internationale bescherming aantoonde, herinnert de Raad eraan dat geen abstractie kan worden gemaakt van het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals omschreven door de wetgever. In deze verwijst de Raad naar artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:*

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren (...)”

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) heeft in zijn rechtspraak reeds verduidelijkt dat artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming – waarvan artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt – niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Zo stelt het Hof van Justitie:

“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het

Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36 en 40).

De Raad meent naar analogie dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Vooreerst blijkt noch uit de bestreden beslissingen, noch uit het verzoekschrift, noch uit de beschikbare landeninformatie dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet. Deze situatie blijkt eerder het gevolg te zijn van een complexe situatie van verschillende factoren, zoals economisch wanbeheer, zware economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie.

Verder wijst de Raad er nogmaals op dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet betrekking heeft op *“situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan verzoekende partijen in hun land van herkomst worden blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn.

In casu blijkt niet dat verzoekende partijen in deze context persoonlijk worden gevisieerd of dat zij behoren tot een groep van gevisieerde personen. Verzoekende partijen tonen immers niet aan dat zij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zouden worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in hun elementaire levensbehoeften zouden kunnen voorzien.

In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden als volgt gemotiveerd in hoofde van verzoekster: *“Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in het verleden les gaf op middelbare scholen en in de periode voor u vertrek uit Venezuela op een universiteit (CGVS 2 M. (...), p. 18). Dat u aangeeft dat er een groot tekort is aan docenten Engels (CGVS 2 M. (...), p. 19), komt uw toekomstperspectieven op een job enkel ten goede. Ook uit de verklaringen van L. (...) bleek dat hij in het verleden werkte, waaronder als informeel handelaar in vergif en pesticiden (CGVS L. (...), p. 5). Uit jullie verklaringen blijkt bovendien dat jullie in het verleden zowel bij jullie ouders als jullie schoonouders terecht konden om er te wonen (CGVS L. (...), p. 27; CGVS 2 M. (...), p. 7, 8). Uit niets blijkt dat jullie bij terugkeer naar Venezuela niet opnieuw bij jullie ouders en schoonouders, met wie jullie nog steeds in contact staan terecht zouden kunnen (CGVS 1 M. (...), p. 6; CGVS L. (...), p. 21).*

Uit jullie verklaringen over jullie profiel en jullie familiale/financiële situatie in jullie land van nationaliteit kan aldus niet afgeleid worden dat er in jullie hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat jullie, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een ‘onmenselijke en vernederende behandeling’ lopen. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat jullie, indien jullie zouden terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zouden terechtkomen.

Betreffende uw medische problemen dient er te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen – begin 2019 werd er baarmoederhalskanker vastgesteld, de ziekte werd in Venezuela behandeld en is momenteel, zonder dat u in België een bijkomende behandeling diende te ondergaan, onder controle (CGVS M. (...) 1, p. 7 en 8) -, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen

maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Venezuela zouden hebben gekend.

De Raad wijst er ten slotte nog op dat nergens in de informatie uit het rechtsplegingsdossier wordt geadviseerd om aan elke Venezolaan een vorm van internationale bescherming te bieden en benadrukt dat verzoekende partijen *in concreto* dienen aan te tonen dat er wat hen betreft in hun land van herkomst een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat, alwaar zij in gebreke blijven.

2.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Het Hof van Justitie heeft reeds uitgelegd dat een binnenlands gewapend conflict wordt geacht te bestaan, wanneer de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, waarbij het niet noodzakelijk is dat dit conflict kan worden aangemerkt als gewapend conflict dat geen internationaal karakter draagt, in de zin van het internationale humanitaire recht, en waarbij de intensiteit van de gewapende confrontaties, het organisatieniveau van de betrokken strijdkrachten of de duur van het conflict niet los van de beoordeling van de mate van het geweld dat zich op het betrokken grondgebied voordoet, worden beoordeeld (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité* (GK)).

Uit de informatie die voorligt, blijkt dat het geweld in Venezuela wijdverspreid is. Het betreft hier voornamelijk politieel dan wel crimineel geweld dat naar zijn aard en/of vorm doelgericht is. Dit politieel en crimineel geweld kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals gedefinieerd in het arrest *Diakité*.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat de deelstaten Zulia, Táchira, Apure, Amazonas en Bolívar een grotere aanwezigheid kennen van irreguliere gewapende groeperingen, zoals guerrilla's en paramilitaire bewegingen. Uit de landeninformatie blijkt dat deze deelstaten ook regelmatig te maken hebben met gewapende confrontaties, in de zin van strijd en gevechten, tussen de rivaliserende irreguliere gewapende groeperingen onderling. In deze deelstaten is tevens sprake van regelmatige confrontaties tussen irreguliere gewapende groeperingen en de Venezolaanse autoriteiten. Verzoekende partijen zijn evenwel niet van een van deze gebieden afkomstig.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan niet worden afgeleid dat thans in de Venezolaanse deelstaat Portuguesa, waarvan verzoekende partijen verklaren afkomstig te zijn, een gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen dit ook niet aan.

2.3.2.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Waar verzoekende partijen in zeer ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN